

My osin

Contents

My osin	2
1. Chương 1	3
2. Chương 2	4
3. Chương 3	7
4. Chương 4	9
5. Chương 5	11
6. Chương 6	12
7. Chương 7	15
8. Chương 8	17
9. Chương 9	18
10. Chương 10	20
11. Chương 11	22
12. Chương 12	24
13. Chương 13	26
14. Chương 14	28
15. Chương 15	29
16. Chương 16	31
17. Chương 17	33
18. Chương 18	35
19. Chương 19	37
20. Chương 20	39
21. Chương 21	40
22. Chương 22	42
23. Chương 23	44
24. Chương 24	47
25. Chương 25	48
26. Chương 26	50
27. Chương 27	52
28. Chương 28	53
29. Chương 29	56
30. Chương 30	58
31. Chương 31	60
32. Chương 32	62
33. Chương 33	64
34. Chương 34	66
35. Chương 35	68
36. Chương 36	69
37. Chương 37	71
38. Chương 38	73
39. Chương 39	75
40. Chương 40	77
41. Chương 41	79

42. Chương 42	81
43. Chương 43	83
44. Chương 44	85
45. Chương 45	87
46. Chương 46	89
47. Chương 47	91
48. Chương 48	93
49. Chương 49	95
50. Chương 50	97
51. Chương 51	98
52. Chương 52	100
53. Chương 53	101
54. Chương 54	103
55. Chương 55	105
56. Chương 56	106
57. Chương 57	108
58. Chương 58	109
59. Chương 59	111
60. Chương 60	112
61. Chương 61	114
62. Chương 62	115
63. Chương 63	117
64. Chương 64	118
65. Chương 65	119
66. Chương 66	120
67. Chương 67	122
68. Chương 68	124
69. Chương 69	125
70. Chương 70	127
71. Chương 71	128
72. Chương 72	130
73. Chương 73	132
74. Chương 74	133
75. Chương 75	135
76. Chương 76	137
77. Chương 77	139
78. Chương 78	140
79. Chương 79	142
80. Chương 80	143
81. Chương 81	145
82. Chương 82	147
83. Chương 83	148
84. Chương 84	149
85. Chương 85	151
86. Chương 86	153
87. Chương 87 - End	154

My osin

Giới thiệu

Ariel as Ariel Wu Chun as Chun Mike He as Mike Joe Cheng as Joe Adan as Adan And. . . Ella as

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/my-osin>

1. Chương 1

Chapter 1

Đó là một toà lâu đài huyền thoại... đã có từ rất lâu đời... chủ của nó hiện tại là một gia đình thế phiệt... rất giàu có và độ lượng... nhưng căn nhà lại mang một bầu không khí u ám...

_ Đã hai tuần rồi??? Cô tính sao đây???

Tiếng nói trầm vang lên trong phòng khách của căn nhà... ngoài trời mây đen đang ùn ùn kéo tới...

Giọng nói đó là của một người đàn ông ngồi trên chiếc ghế bành lớn... xung quanh là 3 người khác nữa... dưới đất... một cô gái đáng thương đang quỳ gối... Cô gái ăn mặc rách rưới... nước mắt lưng tròng...

_ Xin các cậu tha cho tôi!!! Thêm một tuần nữa.. chính xác một tuần nữa... tôi sẽ hoàn thành công việc... xin các cậu...

_ Thôi đi!!!

Người đàn ông lạ mặt đứng dậy... đi một vòng quanh cô gái đang khếp nép...

_ Tôi rất ghét những người không giữ chữ tín... 2 tuần là 2 tuần... ngay bây giờ... cô hãy mau cút khỏi đây...

_ Cậu Chun... đừng ...

Cô gái bầu chặt lấy ống quần người đàn ông... liên tục van nài...

_ Thật bực mình quá.... Adan... xử lý nốt đi!!!

_ Vâng thưa anh!!!

Một người dáng nhỏ nhắn hơn đi ra... nắm lấy cổ áo cô gái... và piu!!! Đá văng cô ra ngoài trời mưa tầm tã...

_ Làm tốt lắm.... Hahahahaha!!!!

Người đàn ông tên Chun che miệng cười lớn...

_ Đừng có ai hòng bước vào căn nhà này hahahaha!!!

Tại một đại hội..... cấp cao... thuộc vào hạng quan trọng của Đài Loan...

_ Mọi người nghe nói gì chưa...???

_ Chuyện gì???

_ Tứ đại ác quỷ vừa sa thải thêm một người nữa...

_ TRời đất... chiến thường ngày... tính ra trong vòng một năm họ đuổi ngót 100 người là ít...
_ 100 người thôi á!!! Tôi nghe nói là 200 cơ đấy!!!
_ đáng sợ quá... mong tôi không phải là người kế típ...
_ Nếu được vô đây thật nghe chừng cũng không nuối tiếc đâu!!!
_ Gì cơ???

Tất cả mọi người đều chăm chú vào giọng nói vừa thoát ra...

_ Vì tứ đại ác quỷ rất đẹp trai...

_ Tôi cũng nghe vậy đấy!!! Người ta nói họ chỉ đối xử tàn tệ với chúng ta thôi... còn đối với mọi người đều rất dịu dàng....

_ Rốt cuộc cũng là cái phận.... tự dưng tôi thấy mặc cảm cái nghề này quá...

Một người rơm rớm nước mắt...

_ Cũng chính vì thế mà không ai chiến thắng được tứ đại ác quỷ...

Một cụ bà trông khá đĩnh đạc... Bước ra chỗ đám đông đang bàn tán xôn xao...

_ Chủ tịch....

Tất cả mọi người trong khán phòng đều im lặng... và nghiêng mình cúi đầu....

_ Không hiểu lần này có kì tích không nữa...

Người đàn bà được mệnh danh là chủ tịch ngược mắt lên bầu trời vắn c....thở dài...

Chân dung tứ đại sát thủ :

1. Wu Chun : Anh cả _ Chàng trai lịch lãm/....
2. Mike he : Anh hai _ Công tử đào hoa...
3. Joe Cheng : Anh ba _ Hoàng tử giá băng...
4. Alan : Em út _ Cậu bé dễ thương...

Bốn anh em đều là 4 đại sát thủ trong giới nữ sinh.... họ đều đẹp trai tài giỏi... nhưng đều có nhược điểm là tính bừa bộn ... nhưng lại không cho bất kì ai dọn dẹp....điều này đã được Chun cắt nghĩa là bừa bộn trong trật tự... vì vậy họ không thích có osin _ hay bất kì người lạ nào trong nhà... Bố mẹ họ là ông bà Ngô cực lực phản đối chuyện này... vì dù ông bà đi công tác suốt ngày nhưng ngôi nhà vẫn là bộ mặt của cả một dòng tộc... nhất là với gia đình ông bà... gia đình đứng đầu trong giwosi tài chính Đài Loan... nên dù biết các con không thích vẫn cố tình đưa người về nhà... Phản đối không xong nên các anh em quyết tâm đuổi đi bằng được... Mâu thuẫn của ông bà Ngô với những đứa con trai vô tình trở thành sức ép với đại gia đình osin.... họ luôn phải cực nhọc tìm kiếm người có đủ tố chất để chế ngự được 4 anh em...

2. Chương 2

_ Hahahaha!!!

Chun cười mãi không dứt... mặc dù mưa đã tạnh được 5 phút rồi...

_ Sao cười mãi như đờ vậy anh iu!!!

Alan lấu tấu...

_ Kể thù đã buông giáp đầu hàng... không vui sao được...

_ Chẳng có gì đáng để vui cả...

Joe lắc đầu...

_ Này quân sư!!! Bé nói vậy là sao hử???

Chun ngừng cười... nghiêm mặt lại...

_ Đối thủ càng lúc càng tầm thường... anh không thấy nhàm chán hay sao???

_ Thôi xong chưa... em đi tán gái đây...

Mike hét lên...

_ Thôi chết!!! Em phải đến trường...

Adan vội lấy túi đồ...

_ Oáp!!! Em vô nghiên cứu nốt đây...

Joe lấy tay che cái miệng ngáp ngủ...

_ ơ!!! Còn bữa tối... ai nấu???

Chun ngơ ngác...

_ Anh chứ ai???

Cả ba cùng lên tiếng...

Chỉ trong chốc lát.... Tất cả đều đi hết... chỉ còn mình Chun với làn gió vu vơ...

_ Bọn mày...

Chun nghiêng răng kèn kẹt... và đập mạnh tay vào ghế...

_ Láo... láo thật!!! Ya...

_ Ya phập!!!

Chiếc phễu xinh xắn được cắm cái phup vào miệng cậu bé con... mắt cậu ánh lên sự hoảng sợ... nhìn bà cô tay lăm lăm thìa cháo...

_ Bé ngoan... ăn đi...

Bà cô thẳng tay dốc cả bát bột vào chiếc phễu... thằng bé ho sặc sụa... nguy cơ dịch dãi dày sắp theo cháo bò ra ngoài...

_ Ấy chết... như thế sao được...

Bà cô tay nâng cái phễu... tay đổ can nước đầy ắp vào phễu... rồi mau ng rút phễu ra... bóp chặt miệng thằng bé... và dán chặt nó bằng băng dính...

Xong xuôi ... bà phủi tay... chống hông...

_ Cứ từ từ mà tiêu hoá đi nhá...

_ Ừm... ừm!!!

Có tiếng ho he đầu đây!!! Việc nhà làm chuẩn lắm rồi cơ mà....

Bà cô nhẩn mặt nhìn quanh... hóa ra tiếng kêu phát ra từ bà cụ lợm khộm đang nhai trầu trên giường...

_ Cụ oi!!!

Bà cô mau ng lại gần... cất giọng hiền từ...

_ Cự sao thế... cháu vừa nghe cự than đau lưng... chắc dạo này cự mãi mê nấu nướng bày bữa trên gác... thế nên đau cũng phải thôi... cháu vừa dọn đồng khói cự bày ra xong... bây h cháu đắp lưng cho cự nhé!!!

” Bốp!!! ”

Bà cô giáng một phát chưởng... rồi ghé tai cự... típ tục thì thầm...

_ Cự hết đau chưa... lần sau thì đừng bày nữa nhé... cháu dọn mệt lắm... với lại... cự ăn trầu đừng nhả ra ghê như vậy... tội cháu... tội cả cự đó...

Cảnh cáo xong... bà cô đứng dậy... vặn mình lắc đầu...

_ Vô vị!!!

” Reng!!! Reng!!! ”

Tiếng chuông điện thoại reo hồi hử...

_ Alo... tôi đây!!!

_ Ariel...

_ Anh mathtt... có chuyện gì thế???

_ Nhiệm vụ mới đây... về trụ sở mau lên...

Tuýt!!!

Tiếng còi vang lên thông báo cuộc họp khẩn của tứ đại ác quỷ bắt đầu...

_ Chuyện gì thế anh hai... bi h là 3 h sáng đó...

Mike ca cẩm...

_ Phòng em suýt nữa thì nổ...

Joe nhanh tay quán bàn tay đang sưng phòng...

_ Kiểu này mai lại nghỉ học mất thôi...

Adan ôm đầu đau khổ...

_ E hem!!! Trước tiên xin lỗi vì đã quấy rầy việc riêng của các chú... nhưng tầm cỡ sự việc hôm nay quá quan trọng... không thể không đánh thức các chú dậy được...

_ Chắc đó là việc trái đất sắp ng mặt trời...

Joe nghiêng đầu khó hiểu...

_ Không... anh nghĩ chắc anh hai vừa gặp em nào xinh lắm...

Mike gật gù...

_ Đài Loan đăng cai tổ chức thế vận hội chẳng...

Adan sáng mắt lên...

_ Đài Loan còn lâu mới làm được việc đó chú ah!!!

Chun đưa tay ẳ đầu út em liên tục... rồi hắng giọng... đứng dậy vẻ trịnh trọng...

_ Nhà mình sắp có osin mới...

3. Chương 3

_ Ôi dào!!! Chuyện bình thường ở đường...

Ba cái miệng lè nhè... rồi ba cái miệng nhắc đi... ba đôi chân bắt đầu di chuyển về phòng...

_ Khoan đã... việc lần này liên quan đến tính mạng đấy!!!

Chun vừa dứt lời... 3 cặp chân cũng dừng lại và chuyển hướng quay về bàn.... ông này đã nói đến tính mạng là sắp toi cả lũ rồi...

_ Theo thông tin mới nhất anh nhận được... osin lần này được mệnh danh là sát thủ có tiếng... với tâm địa độc ác... thủ đoạn tàn bạo... chung quy rất đáng sợ...

_ Có bằng bà đồ vật 100 kí lạng trước không???

Adan tròn mắt...

_ Anh nghĩ là hơn...

Mike chu mỏ...

_ Hấp dẫn đây ta...

Joe reo lên...

_ Vậy nên... chúng ta hãy sẵn sàng chiến đấu!!!

Chun hét lớn...

_ Chiến đấu!!! Chiến thắng!!!

Tiếng còi khai cuộc đã bắt đầu

Chapter 2 :

Tại biệt thự nhà họ Ngô...

_ Mike!!! Anh đẹp trai quá...

Joe xuýt xoa...

_ Joe... em cũng vậy... cả Adan nữa... thật sáng bóng...

_ Các anh quá khen...

Adan cười tủm tỉm./...

_ Hai anh mới là đại mỹ nhân đó...

_ Oẹ!!!

Joe mở đầu tràng nôn trước...

_ Bốp!!!

Mike dí đầu út em...

_ Thôi đi chú... nói gì nghe ghê quá.... chuẩn bị tư thế vào chỗ đi.... Nhưng ai sẽ vào ngồi chỗ anh hai....

_ Hèm phải em ah nha...!!!

Adan tránh cái ghế ra đến 10 thước là ít....

_ Khó đây... _ Mike lắc đầu... phải có tư chất khí khái giống anh hai cơ...

Mike nhìn Joe cười ranh mãnh...

_ Chú... đúng rồi... Joe...

_ Sao... sao???

Joe lấp bắp...

_ Sao hem phải là anh mà là em/...

_ Tại nhìn mặt anh gian gian giống anh hai chứ bộ.....

Adan láu táu...

” Tíng toong!!! ”

Tiếng chuông cửa hay tiếng chuông gọi hồn vang lên não nề...

_ Tôi... tới rồi đó...

Mike run rẩy... có vẻ cậu đang rất hồi hộp...

_ Tất cả vào vị trí... Adan ... ra mở cửa đi...

_ Biết liền....

Adan lon ton ra định vặn chốt... thì Joe lên tiếng...

_ Nhớ ngẩng mặt lên nhá... thế mới chứng tỏ ta đây cũng không sợ bà cô osin ấy đâu...

_ Ối dào!!! Dận dò quá thừa...

Adan phẩy tay....

” Cạch!!! ”

Cánh cửa mở ra ... cùng sự im lặng của cả căn phòng... cả 3 cặp mắt đều dõi lên tầm cao 2 mét.... nhìn mãi nhưng chẳng thấy gì ngoài bầu trời đầy nắng...

_ Mọi người nhìn gì vậy???

Tiếng nói làm tầm mắt của ba anh em thu hẹp lại... bị h còn tầm 1m hơn...

_ Chị... chị là....

Adan lấp bắp....

_ Giúp việc mới đến đây!!! Hân hạnh làm quen....

_ Cái gì???

Chun sốc đến nỗi la toáng lên giữa cuộc họp cổ đông quan trọng... nhận thấy mình đã phản ứng hơi quá đáng trước việc nghe một cuộc điện thoại... anh bèn mỉm cười... rồi nhẹ nhàng...

_ Xin lỗi!!!

Chạy với tốc độ tên lửa ra ngoài... Chun thở phì phò... típ tục áp máy lên tai...

_ Sao cơ.... chú nói con bé đó cao gần mét sáu thui ah....

_ Không chỉ thía... bả ý còn bé tí như hạt tiêu nữa...

_ Ô!!!

Mồm Chun tròn vo... hay ghê...

_ Làm gì bây h anh..... phụ!!!

Adan típ tục thì thầm....

_ Cứ theo kế hoạch đã định... dù sao cũng không coi thường được con mụ này đâu... với lại... bảo hai đứa chúng nó là giảm mức 2 tuần xuống còn 1...

_ Cái gì??? Như thế thì ít quá... ị....

_ Cứ nên cẩn thận là hơn ... mà có tiếng gì kì kì ở chỗ chú đấy...

_ Ah!!! Em đang mót....

_ TRời đất... không còn không gian nào trong sạch hơn để bun với anh ah!!!

Chun cụp máy... nhăn mũi... bắn thật!@!!!

Adan cố nhét cái di động vào túi quần bò chật cứng... rồi rón rén bò ra phòng khách... nơi hai ông anh đang típ chiến cô osin xinh xắn...

4. Chương 4

_ Chà!!! Cô Ariel!!!! Cô thật khác những gì chúng tôi tưởng tượng...

Mike nhăn nhó... mắt đảo như rang lạc...

_ Có chi đâu _ Ariel cười ý nhị _ Em lại chẳng phải là mỹ nhân...

_ Ghê quá...

Joe lăm bằm trong họng... ông này đúng là thần tán gái...

_ Anh tư....

Adan đã đến bên Joe từ lúc nào....

_ Anh hai bảo vẫn làm theo kế hoạch cũ... đồng thời giảm thời hạn xuống còn một tuần...

_ biết rồi... Joe gật đầu lia lịa...

_ Ah!!! Cô Ariel này...

Joe sau vài phút im lặng cuối cùng cũng lên tiếng....

_ Sao ạ???

Ariel mỉm cười...

” Gian quá!!! _ Joe trầm nghĩ... nhưng cũng cười đáp lễ...

_ Có lẽ chúng ta cũng không còn gì hok hiểu về nhau nữa... vậy nên vào vấn đề chính luôn nhá.... chúng tôi không thích có người lạ trong nhà... vậy nên nếu trong vòng một tuần... cô không dọn sạch sẽ được ngôi nhà này... dọn không một chút bụi... thì tụi này sẽ piu cô ra ngoài kia đấy!!!

_ Này Joe!!!

Mike khều khều...

_ 2 tuần chứ!!!

_ Ehem!!!

Joe giạt tay Mike... háng giọng...

_ Cô thấy thế nào???

_ Điều kiện hợp lý quá rồi... vậy xin làm phiền....

Ariel nghiêng đầu cười ranh mãnh....

_ Làm tốt nhé...

Joe đưa tay ra...

_ Vâng.....

Bắt tay con bé... mà Joe thấy gai hết cả người... Đáng gờm đây...

_ Xin lỗi phòng tôi ở đâu nhỉ???

_ Ah!!! ở trong góc kia kìa...

Joe chỉ vào cái phòng đóng bụi khép hờ...

_ Chà đẹp quá....

Ariel xuýt xoa...

_ vậy xin phép tôi về phòng trước...

_ Vâng... cô cứ tự nhiên...

Đợi bóng bà cô khuất sau cánh cửa... Adan mới lon ton chạy ra cùng các anh...

_ Thế típ theo làm gì bi h....

_ Chẳng làm gì cả...

Joe điềm tĩnh...

_ Dù sao cô ta cũng hok ở được đây đâu... Có gì đợi anh hai về rùi tính....

_ Không... chẳng mấy khi có một cô dễ xương như vậy đến nhà... anh còn định giữ cô ấy 3 tuần cơ đấy...

Mike nhăn nhó...

_ Anh bị điên ah!!!

Joe và Adan cùng hét lên...

Mike bịt chặt tai... bĩu môi...

_ Gì mà hét ghê thế>???

<>_____

<>Nói đến phần cô osin mới...Sau khi về phòng... việc đầu tiên của Ariel là quan sát căn phòng...

<>” Đây có vẻ là phòng xấu nhất, lần này gặp được đối thủ xứng tầm thật là lý thú... không hiểu hôm nay còn trò gì nữa không... nghe nói còn một ông anh nữa... thú vị thật!!! Nhưng mình cứ ngoan hiền thế này liệu có hay hem??? Mặc kệ... chốt lại là 50 tỷ sẽ vào tay mình một khi vụ thử thách này kết thúc,... còn khoản tiền lương sau đó thì,... chời chời... hem dám nghĩ... xong việc dễ mình mua được cả cái vila to sụ ở Hawaii mất!!! Hehehe!!! ”

<>Ariel ôm mặt cười sặc sụa... tương lai tươi sáng quá...

<>Chapter 3 :

<>

<>_ Cá này... cà chua... thật nên mua loại gì nhỉ???

<>Nó cầm cúi lục trong đông thức ăn đại hạ giá trong siêu thị...mặc dù mí cô xinh xinh đứng cạnh đã biểu nó là đừng nên mua đồ đã quá 3 ngày... nhưng nó mặc kệ... đối tượng nó cho ăn là ai đây cơ chứ???

<> Tất cả mọi thứ cho bữa tối đã sẵn sàng... nó xách túi đồ... lang thang đi về nhà mới... Biệt thự nhà họ Ngô ở một nơi biệt lập... tách biệt với thành phố bên ngoài... vậy nên con đường dẫn về nhà cũng rất vắng vẻ... vậy là nó cứ tung tăng... tung tăng...

<> _____

<>_ Chú nói sao??? Con bé ngu ngốc đi mua đồ ăn rồi ah??? Được lắm... chúng ta cứ thông thả mà hành động... bác mua một két nước ngọt và bia đây rồi... chú mua thuốc rùi đó hả...

<> Chun cười hỉ hả... mắt tíu lại... hèm chút mảy may chú ý đến quãng đường gồ ghề gấp ghe trước mắt đang có một con bé tung tăng xách làn rau và thịt...

<> Chuyện gì đến sẽ đến... vừa nhăn nhó tắt điện thoại... Chun hét toáng lên khi suýt cán phải em bé xinh tươi...

5. Chương 5

_ Au ui!!!

Nó lăn ra đất... tay ôm chặt đầu gối...

_ Đi đứng chả có mắt mũi gì cả...

Nó buông một câu trách móc khá nhẹ nhàng với volume cỡ 10 cái loa phóng thanh gộp lại chắc cũng hèm bằng...

_ Cô hok sao chứ???

Chun nhẹ nhàng hỏi han... nâng nhẹ đầu gối nó lên... cái vẻ lịch lãm lại được phát huy đúng lúc : " CHứ hok thể nhờ con bé đòi bồi thường thì sao???" _ Chun trầm nghĩ...

Lật lên lật xuống... nhìn trái... nhìn phải... Chun mãi mê xem nó bị thương có nặng hèm để tùy theo đó mà xử lý cho gọn... Hok chút chú ý đến cái nhìn như muốn nuốt chửng anh của con bé nạn nhân đáng thương...

" Người đầu mà đẹp trai dễ sợ ah nha!!! " Ariel như đang bay trên mây... cái mặt lười cày hoàn mỹ thía kia... chắc chỉ tượng mới có...

_ Chỉ thương nhẹ thôi...

Chun thở phào...

_ Cô hèm sao chứ??? Có cần tôi đi mua băng về dán hok???

_ Không... không cần...

Mọi ý nghĩ trả thù độc ác trong nó bỗng đi đâu mất hết... trước chàng... thì phải hìn lành... chớ để lộ cái đuôi hồ ly...

_ Tôi không sao mà...

Chun nháy mắt nhìn nó... " Quả này chắc con bé chết vẻ lịch lãm của mình rùi... "

_ Vậy cô ở đâu??? Tôi đưa về...

_ Sao lại thế được...

Nó tíu mắt...

_ Làm phiền anh quá....

Chun vừa lượn xe... vừa liếc mắt đưa tình với người đẹp... trông cũng xinh xắn đấy.... nhưng lạ ghê.... vô sâu đến vậy chỉ có mỗi nhà mình... chẳng lẽ...

Chun nhìn kĩ lại cô gái đi bên... người một mẫu... bé tí... thôi chắc đúng con tinh tinh mà Adan nói rồi...

Nó chớp chớp mắt... Sao tự nhiên " chàng " nhìn mình tình tứ thế kia??? Đẹp trai như chàng... sao lại ở chỗ khỉ ho cò gáy này nhỉ??? Mà trông mặt chàng cũng quen quen... hình như..

Nó bồi hồi nhớ lại...

" Đây là ảnh của 4 anh em.... anh cả tên là Chun... có vẻ ngoài lịch lãm đứng đắn... cô hình dung ra hoàng tử chứ... miêu tả anh ta bằng từ ấy được đấy.... "

" Chẳng lẽ??? " _ Nó bàng hoàng...

Khoảng cách giữa hai đối tượng từ 1cm chuyển thành hẳn 1 mét... ai cũng mang trong lòng một suy nghĩ riêng... và đều hèm mún đối tượng biết được..

" Cô nàng này đúng là dễ xương thật... hèm biết được là sẽ đối phó với chúng mình được không đây... Chun !!! Tỉnh lại đi... đừng bị vẻ ngoài đánh lừa... cảnh giác... cảnh giác... cú ngã vừa nãy dễ là do cô này nguy tạo để lừa mình..."

" Anh ta hok hủ có giống ba người còn lại hèm.... nhưng mà thía này thì chút... suốt ngày ngắm trai đẹp thế này làm sao mà chuyên tâm làm việc được... mà đó cũng chính là vũ khí số 1 của con trai nhà này... anh Matt đã cảnh báo mình rồi... thật hèm được coi thường... Vụ đâm xe vừa rồi dễ do anh ta bày ra để giết mình lắm..."

Nó liếc sang chỗ Chun... và tóm ngay được ánh mắt anh chàng đang liến láo về phía nó... bốn mắt nhìn nhau.... và cả hai đứa...

_ Hahaha!!!

Chun cười phớ lớ...

_ Hehehe!!!

Nó cũng phớ lớ cười...

Kít....

Xe dừng lại đúng chỗ cần dừng... " đến lúc phải hạ bài rồi!!! " Chun nhìn nó dụi dàng...

_ Có vẻ... đây là nhà cô...

_ Hình như nó cũng là nhà anh...

Nó cười... nhưng nụ cười cũng chẳng được tươi lắm...

_ Vậy ta vào chứ...

Chun nhăn nhó... xuống xe...

_ Pha thế đủ đô chưa???

Adan nhúu mày... mí cái chất hoá học này mà bắn vô mắt thì coi như toi con gà toi...

_ Thêm tí nữa... mà ông Chun nhà mình cũng quá cơ... bắt người ta ngủ li bì 5 ngày đêm... ngủ kiểu gì được...

6. Chương 6

Joe nhăn trán...

_ Em cũng thấy thía... có vẻ ông ấy sợ quá hoá lú rồi...

_ Mà gọi cho anh ba chưa???

_ Ông bảo làm gì cứ làm... đang bận....

_ Bạn với em nào đây... hôm trước vừa say good bye một lúc 5 bà lận... bái phục...

_ Em là em ghét bọn con gái lắm ó...

_ Anh hok có phản ứng với lũ rắc rối ấy...

_ Xem ra có mỗi hai ông anh nhà mình là tài...

” Brừm...!!! ”

_ XE ah!!! Anh hai về rồi chẳng....???

Adan nhảy vọt một phát ra cửa sổ... thò đầu qua cái cửa bé tí... và suýt nữa ngất lịm...

_ Anh Joe... anh Joe....

_ Gì thế... muốn nổ phòng không...

Joe run run tay ống nghiệm ...

_ Nhưng sao ông Chun nhà mình lại đi cùng với bà cô sát thủ....

_ Hả???

Joe hét lên... vút ống nghiệm... lon ton chạy ra... và...

” Bùm!!! ”

Khói bốc đầy trời.... mặt hai anh em thì đen nhẻm... tóc dựng ngược...

_ Sao anh bỏ ống nghiệm ra...

Adan khịt mũi nhìn Joe....

Chapter 4 :

Chun nâng ly trà... nhìn thì thấy vẻ diễm đam chín chắn thế thui... thực chất thì anh chàng đang bắn loạn cực độ... hai thằng em đột nhiên nhìn mình với ánh mắt ” âu yếm ” lạ lùng...

_ Đề nghị hem được nhìn iu như vậy... nghe hem...

Lời đề nghị có vẻ hok được hưởng ứng cho lắm... vì hiện tại tụi nó vẫn nhòm...

_ Sao nhìn anh hần thù vậy???

Chun có vẻ hok chịu nổi nữa...

_ Anh làm phòng em tan nát... tài liệu cháy tan...

Joe nghiến răng...

_ Còn bộ cánh em mới mua nữa chứ... Trời ơi!!! Còn đâu...

Adan ôm đầu đau khổ...

_ Sao mà dã man thế...

Chun đặt tay lên trán... mình làm gì để bọn nó ra nông nổi vậy???

_ Thía anh về với con bé mắc dịch đó là sao???

Adan và Joe cùng hét lên...

_ Ấy!!! Ấy!!! Chúng mày be bé cái mồm thui... con bé đang nấu ăn mà...

_ Em hem bít... chung quy là anh phải mua lại toàn bộ những thứ hỏng hóc trả em...

_ Cả bộ cánh mới của em nữa...

_ Rồi rồi... mua tất... được chưa??? Nhưng mà... Phòng bị nổ... vậy thuốc ngủ.???

_ Chả có thuốc ngủ nào cả...

_ Hả???

Chun suýt tí nữa thì ngã lăn ra đất...

Kế hoạch 1 chính thức phá sản...

_ Chà... đồ ăn đến đây!!!

Nó tươi cười bê một mâm to hoành tráng chạy ra...

_ Ngon quá!!!

Chun xuýt xoa...

_ Tay nghề của osin mới chắc được lắm đây???

Mike vui mừng hem kém...

Riêng có Adan và Joe vẫn trong tình trạng " cụ ông " như vậy... chẳng còn lý thú nào để ăn uống nữa...

_ Này!!!

Chun gảy tay Joe... thì thầm...

_ Ăn đi!!! Đừng để con bé nghi ngờ...

_ Kệ nó chứ...

Joe gắt... nhưng vẫn cố nhét vài hạt cơm vô mồm...

_ Nào nào!!! Để chào mừng nhà ta có thêm thành viên mới... cạn chén nào...

Mike cầm chai rượu lên lắc lắc...

_ Chà rượu là được lắm đó...

Nó tròn mắt... tròn mồm hưởng ứng...

_ Vậy cạn ly!!!

Joe ngẩng mặt... gào to....

30 phút sau...

_ Haha!!! Cô học uống rượu ở đâu vậy???

Mike lè nhè... ngất ngưỡng... nhưng vẫn hem quên nhiệm vụ : TÁN GÁI!!!

_ Bà tôi dạy đó... tửu lượng của bà cao lắm...

_ Vậy ah???

Mike nói có thể và gục... chiến binh cuối cùng đã ngã... nó nhắm mắt nhìn bốn cái xác nằm gục trên bàn...

_ Ngủ vậy là tốt đấy.... để chị đây còn làm việc theo yêu cầu của các chú nữa nhỉ???

Nó đoạn nó chạy ra ngoài cửa sổ phòng ăn... và phun rượu phì phì... Giữ lại cái đồng này nửa tiếng mệt thật...

Nó quay lại ngắm mấy anh đẹp trai... lắm bả :

Adan ngoạc mồm...

_ Buổi trợ giảng....

Joe đơ người....mắt chớp chớp...

Trong khi ba chiến hữu vô cùng hoảng loạn thì Mike vẫn bình tĩnh nhắn tin.... nội dung : ” Hãy tha thứ cho anh....”

_ Ariel... bà cô chít.... chít....

Chun rút lên trong cổ họng...

” Pùm!!! ”

Một tiếng kêu chung thoát ra từ 4 cái bụng... 4 cặp mắt nhìn nhau... rồi chiến hướng ra cái nhà vệ sinh...

1s sau đó... 4 cặp chân chuyển đồng loạt... cả biệt thự tổng cộng có 10 nhà WC... nhưng nhu cầu thì cần gấp....

Joe nhanh chân nhất.... bầu được cái nắm cửa... 3 người còn lại lủ lượt ôm bụng chạy theo... và la oang oác...

_ Joe... cho anh ba vô trước đi...

_ Không....ị.....

_ Anh tư... thương em....

_ Không...ạ....

_ Thằng Joe kia.... có bỏ ra hem??? _ Chun hần giọng...

_ Không ... ẹ...

” Pùm ”

Mặt cả bốn anh em đỏ ra... có cái chi đó vừa trào ra ngoài...

_ OH MY GOD>>>>

<>Cả bốn cái miệng chỉ kịp kêu lên như vậy... và sau đó... 4 người mất hút khỏi hành lang... chạy về 4 cái WC...

<>Ở một góc tối của toà nhà.... có tiếng cười khúc khích

<>Chapter 5 :

<>

<>Hôm nay là buổi họp đột xuất của tứ đại ác quỷ... vì lý do gì thì ai trong chúng ta chắc cũng đều đoán ra được....

<>Vì tính chất của buổi họp là bảo mật nên mí anh em quyết định họp trên chatroom... vấn đề dính dáng đến mấy tính thì chắc chắn bà cô osin kia hem thể rành hơn 4 anh em tụi nó được...

<>Chun_pro : Keng!!! Keng!!! Chủ tịch thông báo... chính thức tuyên bố khai mạc phiên họp bí mật của đảng anti - osin

<>Adan_cuties : Anh hai!!! Em thấy anh nhiễm bệnh lãnh đạo nặng quá rồi đó...

<>Chun_pro :

<>Adan_cuties : Em bít... em bít rồi...

<>Chun_pro : Quân sư!!! có kế hoạch tác chín chưa???

<>Joe_devil : Tình hình là cứ phải mò ra điểm yếu của đối phương rồi hăng tính... anh ba thấy sao < đây=“” là=“” phần=“” của=“” ông=“” ấy=“” mà!!!=“”>

<>Mike_manly : Theo kinh nghiệm quần gái 23 năm nay của anh thì bọn con gái rất hãi những con vật nhơn nhớt... dài dài... bò bò... và cả ma nữa...

<>Joe_devil : Vậy ta cứ dựa vô đó mà tiến hành đi...

8. Chương 8

Chun_pro : Không!!! Theo anh... cái đây cứ dựa làm phương án dự phòng...

Adan_cuties : Anh cả chắc có ý kiến hay ah???

Chun_pro : Cũng hem hẳn là hay lắm... nhưng ta cứ sử dụng phương thức truyền thống xem sao...

Mike_manly : Phương thức body ah!!! Hem xi nhê đâu... ngay ngày đầu đã ứng dụng rồi...

Chun_pro : Anh hem tin trên thế giới này lại hem có con bé nào hem thik trai đẹp... hơn nữa dường như con bé đã có dấu hiệu lung lay...

Adan_cuties : Gì cơ???

Chun_pro : Anh thấy thỉnh thoảng nó nhìn lén bọn mình...

Joe_devil : Hừm!!! Cơ sở này có đó...

Chun_pro : Vậy nên chủ tịch đảng anti - osin tuyên bố sắc lệnh... từ ngày mai các anh em cởi trần, mặc quần đùi...

Im lặng 5s.....

Adan_cuties : Em hem bít cái vụ này đâu nha... em còn... bé lắm...

Chun_pro : Hem được... thân hình của bé mới là quyến rũ đó... mún sống chung với con bé đó suốt đời hả... con bé đó... nó sẽ ám mày ngày đêm... ày chít....

Adan_cuties : oaoaoaoaoaoaoa.... sợ... sợ quá!!!!

Mike_manly : Ý kiến anh hai nghe ổn đấy... khếch khếch

Chun_pro : Vậy nhất trí nhé... nhưng mà quân sự... quân sự đâu rồi???

Cả ba đâu có bít thằng bé vừa nghe lệnh thì đã lặn ngay ra ghề + phụt máu mũi...

_ Thế nào... Joe... Adan... tụi mày ra đây mau....

Bởi quá sợ phải nuy cái thân trên... nên Adan và joe hợp nhau quyết định đình công.... nhưng Chun, với quyết tâm chiến thắng bằng được... cũng quyết tâm lòi bằng được hai đứa bé ra khỏi gầm giường....

_ Joe ngoan.... anh hứa sẽ mua cho chú một dàn máy mới.... cả Adan nữa... Mike... bộ Mu của chú cũng nên sang tên rồi nhĩ???

_ Anh này hay thật... bộ đó mất gần 2 triệu em mới tậu được đấy...

Chun nhăn mặt... đang thương thuyết mà...

_ Au ui!!! được rồi... Sang tên.... sang tên!!!

Mike hét toáng lên khi bị ông anh véo rõ đau...

_ Thật chứ...???

Hai đứa bé núp dưới gầm giường rên rỉ một cách đáng thương....

_ Thề lun... sai sét đánh chít anh...

Chun gơ tay lên trần nhà... với vẻ mặt cương quyết...

Adan quay sang Joe... bị h thẳng bé chỉ còn mỗi Joe là đồng minh...

_ Anh Joe... tính sao bị h???

_ Đành nghe lời vậy... dù sao cũng chỉ một ngày thui...

_ Hic!!! Nhưng người em toàn xương hém ah!!! đâu có màu mỡ như các anh.... oaoaoaoaoaoaoaoaoaoa!!!
hém bít đâu...

Adan lặn đùng ra khóc....

_ Bữa sáng có rùi đây!!!

Nó bày biện xong mọi thứ... quay vào cất tiếng gọi lớn...

Và chỉ 50s sao... tứ đại ác quỷ xuất hiện... làm nó suýt nữa đánh rơi tạp dề...

_ Chà... hôm nay nóng quá... cởi được cái áo thật thoải mái...

Chun khoát tay.... bắt đầu bài biểu diễn của một vận động viên lực sĩ... Mike, Joe và Adan... cũng đang cố gắng phô bày nét đẹp cơ thể....

Máu mồm máu mũi bắt đầu biểu tình... nhưng nó cố kìm lại.... nó định nhắm mắt... nhưng hok thể cho đối thủ thấy mình bắt đầu bị choáng váng... nó lại căng mắt ra....

Nhưng có vẻ như mắt nó cũng sắp nổ khi nhìn thấy mí cái body siêu chuẩn của bốn anh em... mặc dù của chú út hơi xị một tí.... ôi chao... những cơ bắp khỏe khoắn...

_ Mọi người ăn trước đi... tôi... tôi đi vào phòng có việc...

Nó cúp đuôi chạy vào phòng....

Sau khi cửa phòng cô osin đánh rầm.... Chun nở nụ cười nham hiểm... lúc đầu nó chỉ rung rúc trong cổ họng... sau đó thì to dần... to dần và...

_ Hặc!!! Hặc.... hực!!! Hực!!!

_ Anh Chun...

Adan ẩy nhẹ tay Chun... lộ ra bộ mặt đáng thương...

9. Chương 9

_ Được mặc áo chưa???

_ được rồi... hặc!!! Hặc!!!

_ Thật mệt mỏi quá...

Joe khoác vội cái áo sơ mi.... và ngồi xuống bàn ăn....

_ Khoan đã...

Mike níu tay đũa của Joe....

_ NHỡ có độc thì sao...

_ Eo ôi!!!

Adan đang nhắm nhe miếng gà rán vội rứt tay lại....

_ Yên tâm... em uống thuốc rồi...???

_ Thuốc.....???? Ở đâu thế,....

Mắt Adan sáng lên...

_ Vừa pha chế xong... thuốc chống ngủ... thuốc đau bụng... đủ thể loại rồi...

_ Còn nữa không....

Mike năn nỉ....

_ Cả hộp đây... nhớ uống trước bữa ăn nhá....

Adan và Mike xâu lại thi nhau dốc và uống... riêng Chun vẫn che nửa miệng cười...

_ Hực!!! hực!!! Hặc!!! hặc!!!

_ Anh còn cười gì thía???

Joe nhăn nhó...

_ Bùn cười quá.... hực!!! hặc!!!

” Tiêu rồi ”

Nó dùng tận 10 cuộn giấy mà máu vẫn chảy....

” Không được... thế này thì mỗi lần nhìn thấy cái ấy sẽ bị chảy máu mũi => thiếu máu => chút lúc nào hok hay... Đúng là đối thủ tầm cỡ... thủ đoạn độc ác... Phụt...”

<>Thêm cuộn giấy thứ 11...

<>” Phải làm thế nào đây... cứ đà này mình sẽ thua thê thảm.... phải có một cách nào đó... nhất định phải có một cách nào đó...”

<>Một cái bóng đèn vừa vỡ ra trong đầu nó... Nó nghĩ ra rồi...

<>” Đúng rồi!!! Bảo bối... bảo bối!!! ”

<>Nó reo lên... lục hăng say trong túi du lịch....

<>” Haha!!! Thấy rồi...”

<>Nó giơ cao bảo bối... cười khàn khạch!!!

<>Chapter 6 :

<>

<>Những đợt gió lạnh ủa về làm Joe thấy gai hết cả người... mùa đông lần này có vẻ lạnh sớm hơn thì phải... co ro ôm tấm thân gầy... tất cả cũng tại ông anh cả iu quá...

<>Loẹt quẹt đôi dép ra nhà ăn...Joe mún kiếm thứ gì đó ấm ấm... ca cao chẳng hạn... vừa ló ra khỏi hành lang đã thấy con thỏ bé bé... iu...iu... cười toe toét trên cái nền hồng.... Joe giật mình... nhòm đồng hồ... mới 5h... bà cô sao dậy sớm dữ...

<>_ Ehem!!!

<>Joe hăng giọng... cái vẻ mặt con bé cuống lên vì body của nó hum qua cũng méo cười thật... Nhìn lại tấm thân... cậu tự thấy mình cũng perfect lắm...

<>_ Ariel này!!!

<>Joe gọi cốt để bà cô nhìn ngắm thân hình quyến rũ của mình < vẫn=“” trong=“” đợt=“” mặc=“” quần=“” đùi,=“” cỡi=“” trần=“” ah!!!=“”>

<>_ Chuyện gì???

<>Giọng nó lè nhè... rùi quay ra....

<>Joe suýt tí nữa lộn chưởng ra giữa nhà....

<>Cái kính gì mà to thía... lại đen nữa... trông bà cô bi h chẳng khác nào thầy bói... thậm chí còn hơn cả thầy bói....

<>_ Cho... cho tôi cốc ca cao....

<>Joe lấp bắp...

<>Nhìn gương mặt hoảng hốt của Joe... nó mắc cười quá đáng... đúng thía... đeo kính vào là xong hết,... bóng sáng thía nào qua kính cũng chỉ thấy mờ mờ... đen đen... đừng có hòng khuất phục chị đây...

<>Gật nhẹ cái kính.... nó bê khay ca cao ra cho Joe... kèm thêm nụ cười close-up sáng lóa....

<>_ Còn cần gì nữa hok....

<>_ Thôi./.. khỏi...

<>Nó lại nhẹ nhàng quay vô...

<>_ Mà khoan đã...

<>_ Gì nữa???

<>_ Cái này... có thuốc đau bụng... hay... khác hem??? Tôi quên uống thuốc rùi...

<>Joe nhăn nhó...

<>_____

<>Kế hoạch body thất bại thảm hại làm Chun nghiến răng kèn kẹt như cốc đòi mưa... mặt nó bi cũng cứ căng căng lên... thỉnh thoảng theo tin do thám < từ="” đầu="” hok="” rồ...="”> thì bà cô ấy thỉnh thoảng soi gương... rùi ré lên như con rồ... chắc đang có kế hoạch gì mới...

<>Chính vì vậy mà ban trụ sở đảng anti - osin < cụ="” thể="” là="” bác="” chun="”> quyết định phải ra tay trước... tránh kẻ thù chơi xấu... đó cũng chính là lý do để Mike và Adan... hum nay phải hì hục ngoài sân vườn...

<>_ Tại sao chúng ta phải làm những việc như thế này... thiệt bummer quá...

10. Chương 10

Adan vút cái xéng....

_ Chịu khó chút đi... chú bít rõ ông Chun hem bao h dính vô mí cái vụ này... Ông Joe thì là quân sư nên miễn nhiệm... mà kế hoạch lần tới... ông ấy phải làm rùi còn gì....

Mike vỗ vai thẳng út... an ủi...

_ Pó chúí!!!

Adan lắc đầu...

_ Thui đào nhanh lên...

Nghe lời anh... Adan hì hục đào... bỗng cậu thấy có cái gì lông lá... đang bò trên tay mình soàn soạt...

_ Oaoaoaoa!!! Ghê quá... ghê quá má ơi!!!

Adan gào thảm thít...

Hai bóng đen lụ khụ bê một túi toàn bùn đất nhẹ nhàng khều cửa phòng Ariel... rồi đổ ụp tất cả những thứ có trong túi đất lên giường... rồi lại nhẹ nhàng đóng cửa lại...

Nhưng 1 tiếng sau... vẫn im lặng như thế... Chun lo lắng... hay trò này hem có xinhe... hem... có khi con bé mãi ngủ... hok bít gì???

Đêm yên bình lại bắt đầu....

Chẳng lẽ vụ giun này lại hem xinhê với con bé Chờ suốt đêm mà hem có tiếng thét nào cả... sáng hôm ni đột nhập phòng thì thấy phòng trắng sạch... con bé này... hừm hừm....

[illegible]

4 cái mồm lại đồng thanh cùng một lúc... rồi nhìn sang chỗ Ariel với ánh mắt căm thù... nhưng con bé lần đi đâu mất rồi...

_ Ghê.... ghê quá...

Adan là người đầu tiên rời ghế chạy ra phòng WC... típ theo là Mike, Joe, Chun cứ lũ lượt theo nhau....

_ Ariel... con quỷ cái... đợi đấy...

Lòng căm thù đang sục sôi trong lòng các anh em...

Chapter 7 :

Bây h là 10 h tối... và tứ đại ác quỷ lại chuẩn bị thực hiện một kế hoạch mới... người thực hiện : Joe

_ Ngồi im nào...

Mike đang phụ trách phần tô vẽ gương mặt Joe cho thêm phần kinh dị và ma quái... Chun đi đi lại lại trong phòng tô vẽ sốt ruột...

_ Thằng Adan sao đi lâu về thế??? Bảo đi mượn đồ diễn ở trường mà... Nó phải về đây phụ trách phần đây dợ chứ

11. Chương 11

_ Anh hai...

Joe ồm ồm...

_ Sao???

_ Em chỉ cần dọa con bé sợ là được thôi chứ gì???

_ Yên tâm... anh đã phao tin với mí bà nội trợ quanh đây là nhà này có ma... và chắc chuyện này đã đồn tới tai con bé... để nó đang ồm ồm nằm nín thở trong phòng lắm...

” Cạch!!! ”

_ Em về rồi đây!!!

Adan reo loạn cả lên...

_ Đâu... đồ diễn đâu....

Chun sốt sắng...

_ Có mỗi bộ đồ Con ma cái thui... anh Joe mặc tạm vậy....

_ Anh thấy nó giống bộ váy dạ hội hơn...

Mike gật gù....

_ Thôi không nói nữa... chuẩn bị vị trí... hành động thui!!!

Theo kế hoạch đã được bàn chi tiết và kĩ lưỡng... Mike... Adan và Chun sẽ ở trên lầu cao nhất... Joe với bộ dạng con ma sẽ được buộc một bộ bảo hiểm ở thân... Ba người còn lại sẽ thả Joe vô phòng của Ariel... Joe sẽ làm bộ ma quái... dọa Ariel một lúc... rồi sẽ lại bay lên Nếu kế hoạch thành công sẽ tiếp diễn trong những ngày típ theo...

Từ trên không trung bay xuống.... Joe thấy hơi run... nếu vụ này mà thắng thật... thì cậu cảm chắc phải đóng giả ma trong những ngày típ theo,... mà mặc cái đồ rườm rà và trang điểm như thế này... thấy giống gái hơn là giống ma....

Cửa phòng của bà cô osin đây rồi... Joe giật giật cái dây để thông báo cho những người ở trên biết mình đã tới nơi...

_ Anh hai... anh tư giật dây...

Adan cuống quýt...

_ Vậy nói lỏng dây ra...

Chun ra lệnh...

_ Ok!!!

Adan lập tức buông dây... và...

_ Á!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!1

Joe chỉ vừa mới chạm chân vô lan can... thì do mấy bố thả dây... cậu mất thăng bằng và lao xuống... may mà tay bám được vô lan can...

Nghe tiếng hét... Chun vội nhìn xuống...

_ Sao thế...???

_ Em.... em sắp ngã rồi...

Joe lấp bắp....

_ Kéo mau lên...

Chun giục Mike...

_ Sao....

_ Nhanh lên hèm thằng bé tan xác...

Mike và Adan lại bắt đầu bài ca : Hò dô ta kéo pháo....

Nhờ lực kéo nhiệt tình... Joe đã đứng vững trong hành lang bên ngoài phòng Ariel... cậu vuốt ngực... hú hồn... suýt tí nữa em xong phim...

_ Mike...

Chun hét lên...

_ Dạ!!! THưa anh...

_ Joe đã vào vị trí... chú mau phone cho con bé...

_ Rồi...

Nó lẩn bên này... lẩn bên kia... mãi... mới chộp mắt được một tí...

” Teng... tềng teng... tềng teng...”

Tiếng chuông điện thoại giục già làm con bé bưng tỉnh....ai gọi giờ này vậy....

Joe Nấp sau cánh cửa lan can... Có chuông rồi... Sau ba đợt... con ma Joe mới xuất hiện...

Nó cầm chiếc điện thoại... vừa nhắc máy... là điện lại tắt...

_ Gọi nhầm ah???

Nó lằm bằm...

Trên sân thượng...

_ Sao đập máy nhanh thế...

Chun quát to...

_ Phải đợi con bé alo mới đập chứ...

_ Tại em sợ nó nhận ra số em...

_ Ủh!!! nhĩ???

Chun nhăn nhó... bi h mới nhớ...

_ Mà ai bắt chú cho số điện thoại con bé làm chi...

_ Để tán gái về đêm...

Adan lắc đầu...

_ Thiệt... thiệt là... thôi... cầm lấy di động của tôi mà gọi...

Lại thêm vài cuộc điện thoại nữa... những cuộc điện thoại kéo dài đúng 5s... nó bắt đầu thấy sợ... ánh trăng bên ngoài lại ma quái thế kia nữa.....

Nó dán mắt vào cánh cửa kính... nó muốn rời ra... nhưng hok thể... Lần trước suýt tí nữa thì nó la toáng lên khi nhìn thấy một đồng giun bò lổm ngổm trên giường... nhưng vì tương lai 50 tỉ... mà nó đã nén sợ... thu gom chúng lại... rửa sạch và nấu mì ấy đũa ác như quỷ đoá... Chẳng lẽ vì việc làm độc ác đó mà bi h ông trời lại nở lòng đoạ ma nó sao???

12. Chương 12

Và từ ô cửa kính ấy... một gương mặt ma quái hiện ra... trông thật loè loẹt... thật... khó tả... gương mặt ấy nhìn nó... áp sát vô cửa kính... nó nín thở... trống ngực đập thình thịch... Mơ thôi... chỉ là mơ thôi mà...

Joe lăn mải mặt trên kính mãi... vậy mà con bs cũng chỉ nhìn... chăm hết... phải chạy nếu không nhờ nó phát hiện thì khôn... Joe giật dây...

Kìa... con ma đó đang bay lên... bay lên trên vầng trăng... nó cứng người... nhớ lại tin đồn về con ma nữ chết thảm ở cái nhà này... con ma thường bay lượn vào mỗi đêm... và đi tìm đứa con gái của nó... mà nhà này... có mỗi nó là con gái... eo ôi... con ma vừa khuất bóng... là nó khóc... nó rên rĩ... nó chui xuống giường trùm chăn kín mặt...

_ Là mơ... mơ thôi...

Nó béo má... đau quá... thôi chết... hem phải là mơ...

_ Má ơi... sợ quá...

Chapter 8 :

_ Chú vịt con... đi chơi hem hỏi bà... mãi chơi quá... tối cũng không về nhà... mẹ ngạc ngơ.... bà ngạc ngơ... ôi chú thật là hư...

Nó vừa rửa đồng bát lổn nhổn... vừa tích cực thi đua ca hát... thường thì nó cũng hem có diện đến độ này... nhưng mà từ sau khi con ma xuất hiện tối qua... nó bỗng có cảm giác con ma vẫn hiện diện đâu đó quanh

mình... Mà giờ hèm có ai ở nhà... Ah hèm!!! có chứ... có người vừa mới về... đang trố mắt ngồi nhìn nó khoe cái giọng vịt cái lai vịt đực quang quác... và nhún nhảy y như chú vịt con vừa đi chơi về...

_ Ôi trời ơi!!!

Nó quay ra và giật bắn mình khi thấy cái mặt tượng nằm chình ình ra đấy??? Sao hum nay anh ta lại về sớm thế nhỉ???

_ Nhìn gì mà nhìn???

Joe thấy khó chịu khi có một ánh mắt sẫm soi mình như thế... mặc dù vừa rồi cậu cũng soi nó...

_ Tại thấy mặt anh hơi đỏ... anh bị sốt ah!!!

Joe giật mình... sao con bé dũng sĩ dám cho nó ăn sâu đột nhiên tốt bụng gớm... thật ra cũng chả có gì đâu.... Joe vẫn mạnh khỏe... nhưng sao con bé lại biểu mặt cậu đỏ nhỉ??? Ó hay.., tự nhiên mặt lại đỏ???

_ Để tôi xem nào...

Nó nói đúng một câu rồi tự tiện đặt tay lên trán Joe... cậu mắt bình tĩnh... liền giật như phải phong...

_ Làm gì đấy???

_ Thì sờ trán... xem có nóng hèm???

_ Tôi không sao??? Mà tự nhiên sao hìn thía...

_ Này!!! Tại các anh ép nên tui mới vậy đó... Tui... tui... thiệt ra là hìn lảm...

Nó chu môi...

_ Bít cái hìn của cô rùi...

_ Không ồm... hok mệt.... vậy về nhà sớm làm gì... ngày nào anh cũng về muộn nhất... mà thui... anh về cũng tốt...

_ Tốt???

Joe tròn mắt...

_ Đúng đấy??? Mà anh biết chuyện con ma trong ngôi nhà này không???

Nó sà xuống ngồi bên Joe... hỏi rất... chân thật...

Tí nữa Joe phì cười... thì nó đang nói chuyện với ma đây....

_ Không bít... 21 năm nay chưa nghe bao h???

_ Thế tôi nói cho anh bít nhá...

Trông nó khá là hào hứng...

_ Hum qua tôi á!!! Tôi gặp ma đấy... nghe nói nó là một người phụ nữ bị chồng đánh chết trong căn nhà này... tại ông chồng đi với bồ và đưa đứa con của bà ta đi... nên bà ta luân quần quanh căn nhà này để đòi lại con gái....

_ Thế á???

Joe làm bộ ngạc nhiên./... Cô đã gặp nó ah!!! Trông con ma như thế nào...

_ Ghê lảm... cái mũi nó thía này...

Nó lấy tay hếch mũi mình lên....

_ Mặt thì yêu quái dị dạng... chung quy là... à!!! Nó mặc đồ trắng nữa....

_ Ma con nào chẳng mặc đồ trắng...

Joe phì cười... cầm túi xách... đứng dậy...

_ Này!!! Anh đi đâu đấy...
_ Về phòng chứ đâu???
Nó chống tay... rồi thấy gai người... thế là nó lại ở ngoài này một mình...

” Reng!!! Reng!!! ”
Điện thoại lại kêu...
_ Alo...
Giọng nó lè nhè...

13. Chương 13

_ Tao nè!!!
_ Mà ah!!! Chiện gì đấy...
Lại con bé Rainie... nó lắc đầu...
_ Công việc osin của mày bao h kết thúc... ba mày gọi mày quá trời lun...
_ Kệ ông ấy...
_ Nhưng ông ấy tra tấn tao... bắt tao gọi ày... bủn mày về nhà...
_ Thế mày đang làm gì đấy???
_ Đang đi với bồ...
_ Trời... tao hỏi khí không phải... mày đã được mí anh trong tháng này rùi...
_ 2... ah hok... 20...
_ Thôi... tao bít rùi... vậy nhé... tao đang làm việc...
_ Uh!!!
Rainie ngoan ngoãn dạ vâng...
_ Ays khoan đã!!!...
_ Gì nữa...
_ Mày có biết làm thế nào để trừ ma hèm???

Cuộc họp online :

Chun_pro :

Chun_pro ; Con bé nói thế thật hả mắc cười quá.... chít anh mất thui...

Joe_devil : Vậy là đỡ lo lắng một phần... sớm muộn con bé cũng tút khỏi nhà này thui...

Mike_manly : Hèm, bít... em chưa kiss được nó...

Adan_cuties : Thui đi... anh ôm gái nhieu thế chưa đủ sao???

Chun_pro : Hèm cãi nhau... tình đoàn kết của đảng anti-osin là bất diệt... vì chú tư đã hoàn thành xuất sắc nhiệm vụ... anh quyết định... cho chú ba thực hiện típ nhiệm vụ này...

Joe_devil : Bít ngay mà....

Adan_cuties : Ai biểu anh làm tốt...

Chun_pro : Chú ba...

Mike_manly : Sao anh???

Chun_pro : Qua phòng chú tư trang điểm đi....

Mike_manly : Rõ...

Nó nằm co ro trên giường... hèm hủ hum nay con ma có xuất hiện không???

Nó định nhắm mắt... vì thật ra con ma có vào nó cũng chả thấy gì... nhưng nếu cứ như vậy mãi nó sẽ không thể ở được cái nhà này...

Mà so với ma quỷ thì 50 tỷ vẫn tuyệt hơn...

” Cạch!!! ”

Tiếng động chấm dứt sự suy nghĩ của nó... cánh cửa đóng chặt đang bắt đầu lung lay...

Nó lẩn phía đầu giường... vớ lấy cái gậy đinh nhọn... Rainie nói.... cái này đuổi ma tốt nhất.... nó cầm cây gậy... và ép sát vô tường... Ma ui!!! Mà chết đi....

Joe quyết định đột nhập từ cửa thay vì bay bay như hum qua... cánh cửa phòng con bé đóng chặt... chắc nó đang ngủ ngon lắm.... Joe vặn nắm cửa và lộ mặt vô...

_ Hây!!! a....

Cốp!!!

Đầu Joe ngay lập tức sưng một cái u to tướng.... sau 1s choáng vì đau... Joe ôm đầu bỏ chạy...

_ Đợi đấy!!! Đợi đấy con ma kia....

Nó cầm cây gậy đuổi theo cái bóng trắng đang loe ngoe chạy dọc hành lang...

Do quần áo vướng víu nên Joe hèm thể chạy nhanh... mà con bé người nhỏ thó... lại từng đoạt giải vàng điền kinh cấp phường....

Vậy nên chỉ sao đúng 5s... nó đã đuổi kịp con ma...

Nhưng thật hèm may.... nó giẫm phải tấm áo trắng dài thượt của con ma.... vậy nên nó và con ma ôm nhau cùng ngã...

Chapter 9 :

Họp hội đồng đảng anti-osin....

Chun_pro :

Mike_manly :

Joe_devil :

Adan_cuties :

Bốn ông tướng ngồi ủ rũ bên bốn cái máy vi tính... chỉ còn 2 ngày nữa... là thời hạn một tuần sẽ kết thúc...

Adan_cuties : theo thống kê của em thì bà cô đã dọn được tất cả các khe... góc ngách của toà nhà... ngoại trừ cái bếp... vì đó là nơi chúng ta hay lai vãng...

Mike_manly : Mà thời hạn còn tận 2 ngày... thua chắc rồi...

Joe_devil : Tưởng anh thik bà ý ở đây lắm...

Mike_manly : Đó là chiến khác... tự do của anh dù sao thì cũng quan trọng hơn gái...

Joe_devil : Mới bít đấy....

Chun_pro : :furious: Thôi ngay đi...

” Núi lửa phun trào... ” _ Adan thì thầm... ” Chắc ông ấy đang điên lắm đây...”

Chun_pro : Joe... anh không thể hiểu nổi tại sao chú lại thất bại như vậy.... bị nó choảng ột cú vào đầu... rồi còn bị dượt tới tận cuối hành lang chứ???

Joe_devil : Em vốn hèm thik làm việc này mà... tha cho em đi...

Joe dùng tay xoa đầu... mí hum nay cậu phải đội mũ để che cục u to tướng...

14. Chương 14

Chun_pro : Chúng ta không thể nào thua như vậy được... có thể con bé ngu ngốc ấy sẽ vượt qua được thử thách trước mắt... nhưng sẽ hèm lâu lâu... chúng ta sẽ tính kế lâu dài...

Mike_manly : Kế lâu dài...

Chun_pro : Đúng vậy... chúng ta sẽ đánh vào điểm yếu nhất của bọn con gái...

Adan_cuties : Điểm yếu... điểm yếu gì vậy???

Chun_pro : Tình yêu....

Joe_devil : Hả... lại dùng body kế nữa hả... nó có kính râm đóá...

Chun_pro : Chú vốn thông minh mà sao bị h ngu tợn ah nha.... ý anh là thía này... một trong số chúng ta sẽ lừa đảo nó... dùng tình yêu và vẻ đẹp trai làm con bé mê muội... rồi cuộc con bé sẽ xiêu lòng... lợi dụng thời cơ ấy... sẽ bỏ rơi nó... nó sẽ bị tổn thương... rồi tự nguyện ra đi...

Adan_cuties : Thế nếu nó cứ bám lấy chẳng chẳng thì sao???

Chun_pro : Thì... thì... chú ngu quá.... ba người còn lại sẽ nắm lấy sơ hở... rồi ép nó ra đi... đúng rồi chứ gì???

Joe_devil : Chốt lại là cần có kẻ phải hy sinh... ai đây???

Mike_manly : em tự tiến cử???

Chun_pro : Hèm được... nhờ chú mê nó thì sao... với lại theo đuôi nó... chú hèm sợ phải từ bỏ các em khác ah??? Đánh lâu dài đấy....

Mike_manly : Ừh nhỉ???

Nói xong hân hoan rút tay về...

Adan_cuties : Hèm phải em ah nha...

Joe_devil : Đương nhiên là hèm.... chú quá bé....

Adan_cuties : thế anh Joe được hèm,...

Joe_devil : điên ah!!! Từ thừa bé đến h bít cửa gái như thế nào đâu???

Adan_cuties : vậy mà kì ghê... dạo này nhiều lúc thấy anh tư trầm ngâm... rồi lẩm bẩm một mình... tưởng đang tương tư em nào chứ...

Joe_devil : Tiểu quỷ... đừng nói bậy...

Tuy mắng em nhưng lời nó nói là đúng.... và lỗi là do con bé osin... hôm ấy... nó dẫm vào áo cậu... và....

_ Au ui!!!

Nó la toáng trời....

Tiếng kêu của nó làm Joe bừng tỉnh... cái gì vậy??? Cậu đang ôm chặt lấy nó...

Tim Joe bỗng đập thình thịch... ngực nó áp sát vào người cậu... đây là lần đầu tiên Joe gần một đứa con gái đến như vậy... nếu không kể đến một năm thường xuyên ôm và bú mẹ....

Nhưng chỉ mất có 5s để Joe choáng váng... cậu lấy ngay lại trấn tĩnh ... đẩy con bé ra và típ tục chạy.... và may là con bé hem chạy theo nữa...

Đã qua một ngày rồi mà Joe vẫn mang cảm giác ấy,... cảm giác điện xẹt... mỗi lần thấy nó đều vậy... rồi đôi khi ngồi một mình... cậu lại nghĩ và tưởng tượng ra làn da trắng nõn của nó... máu mũi lại chảy đầm đìa... chẳng lé.... chẳng lẽ... cậu đã mắc mỹ nhân kế....

Koong!!!

Joe giật mình.... Chun đã đưa ra phán quyết cuối cùng...

Chun_pro : Anh sẽ làm....

Adan_cuties : Cái gì??? Từ trước h anh chưa trực tiếp ra trận lần nào...

Chun_pro : Suy đi tính lại cũng thấy 3 chú hem đủ tiêu chuẩn... nên anh sẽ ra tay... nhưng trước tiên phải bàn kế hoạch tác chiến đã...

4 cái đầu lại dí vào bốn cái máy vi tính.... bàn bạc hăng say.... Ariel hem thể biết... một cái lưới độc địa đang giăng sẵn chỉ chờ đợi nó chui vào...

Chapter 10 :

Rốt cuộc thì cũng biết con ma đó là người...

Nó thở dài ảo não...

Hôm ấy tình cờ ôm nhầm lấy con ma trong tư thế nó đè.... Rồi nó nhìn trúng mắt con ma... sao đôi mắt ý lại long lanh đến thế

Nhưng cũng nhờ đôi mắt đấy mà nó nhận ra con ma là ai : Joe...

Dù khi con ma vùng chạy hoảng hốt... nó vẫn còn ngờ ngợ... nhưng người mà nó nghi ngờ mí hôm nay bắt đầu có thói quen đội mũ trong nhà... vậy nên đúng là hắn...

Nhưng tại sao Joe lại giả ma dọa nó... đây là kế hoạch của Joe ư??? _ Nó nhớ lại dáng vẻ đạo mạo của Joe khi nó mới tới căn nhà này... Trong 4 anh em... Joe có vẻ là người hem thiki nó nhất... thiệt sự nó hem mún đấu với 4 anh em nhà này chút nào... tất cả là vì 50 tỷ thôi... tía má... tha lỗi cho con...

15. Chương 15

_ Ấy!!! Mà sao tự nhiên lại nghĩ lung tung vậy... mình đang làm gì nhỉ??? Đang làm việc... làm để kiếm tiền... 50 tỷ... vì cái vila ở hawaii... cố lên...

Nó lại chăm chú vô đồng bát đĩa đầy dầu mỡ... vì dân siêu sạch đâu???

” Khụ!!! Khụ!!! ”

Nó bắt đầu ho.... khói ở đâu mà bay mù mịt khắp nhà....

Lúc ấy... ở một góc ngoài bếp....

_ Khụ!!! KHụ~!~!!

_ Ho gì vậy??? Quạt típ đi....

Adan vuốt mồ hôi mẹ mồ hôi con đầy trên mặt... cầm cây quạt nan lên... típ tục quạt lò....

_ Mà anh ba.... anh hai đâu rồi...

Joe lấy tay bịt mũi... ư ớ hỏi Mike...

_ Anh đây!!!

Chun xóc lại cổ áo sơ - mi....

_ Chà.... chắc!!!

Mike bỏ rơi cái lò đang bốc khói.... lon ton chạy ra chỗ ông anh...

_ Bóng sáng... được...

_ Chú quá khen...

Chun cười hề hề... khói bốc mù mịt... nhưng dường như Chun hem thấy khó chịu thì phải???

_ Khụ!!! Khụ!!!

Tiếng ho dồn dập từ bên trong vang ra tới tấp... Joe nhăn mũi ...

_ Anh hai... anh vô được rồi đấy... con bé nó bò ra thì chút...

_ Ok!!!

Chun xóc lại cổ áo một lần nữa... và đường hoàng tiến vào...

Nó quay cuồng giữa làn khói mù mịt... nhieu khói thế này... hay là do món bánh nướng trong lò ... không... nó đã tắt lò được 15 phút rồi... hay vừa cháy ở đâu... hay chập điện... Nó nhắm tịt mắt... cố gắng lết ra khỏi màn khói cacbon....

_ Ariel...

Tên ten... nhạc nền trời dậy....

Chun từ đâu xuất hiện cứ y như chàng hoàng tử đến cứu công chúa.... Nhưng lúc đó nó còn lơ mơ... hem rõ là ai??? Chỉ thấy một dáng người vào... và nó lao tới bên người ấy...

_ Cứu!!! Cứu tôi!!!

Nó chỉ nói được vậy rồi ngất xỉu...

_ Ariel!!! Ariel....

Chun đỡ kịp người nó và gọi nhiệt tình... nhưng mắt con bé cũng nhắm nghiền... tốt quá... anh chớp chớp mắt...

_ Anh em... không cần quạt nữa... vô dàn xếp cảnh hai... phòng công chúa mau lên... nước... thuốc... có cần chai truyền thì Joe mang sang lun đi... Mike... phụ trách trang phục lần hai... Adan... ờ ờ... cho thằng bé làm gì bi nhĩ???... đi làm... mí thứ chưa làm cho anh...

Chun hét loạn lên... con bé ngủ rồi... nghe thấy chi đâu mà sợ...

_ Ồ!!!ơ!!!

Nó lang thang trong một nơi nào đó mờ mịt lắm.... như đi trong mơ... xung quanh nó là một màu trắng c... rồi trong màu nhờ nhờ ấy.... nó nhìn thấy một chàng trai đang tiến lại gần...

Chao ôi!!!

Nó vẫn lun mong ước có một tình yêu lãng mạn như thía... chàng cầm lấy tay nó... nó thì nhìn chàng hạnh phúc và...

_ Oá... sao chàng hem có mặt...

_ Oá!!!

_ Cô hem sao chứ....???

Chun ân cần hỏi han nó... làm nó giật mình... nó ngẩng đầu lên... nhưng cái đầu tội nghiệp đau dữ dội....

_ Có chuyện gì vừa xảy ra vậy???

_ Ah!!!

Chun mỉm cười... có sự cố chập điện ở đâu đó... nên nó bốc cháy và toả khói... mọi thứ đã được dàn xếp ổn thoả... cô yên tâm...

_ Vậy ah???

Nó thở phào... rồi lại đặt người xuống giường...

_ Vừa nãy... thấy cô ngất... tôi lo quá...

Lại cười rồi... nó lại sắp rụng tim... đây là chiến lược nụ cười thiên thần của mí anh em sao???

_ Gì mà anh nói ghê thế...

_ Tôi nói thật mà... lo lắm đấy....

Chun liếc ngang liếc dọc... gian quá...

_ Khun khự!!!

Nó típ tục ho...

_ Ah!!! Tui thấy cô nên ra ngoài hít thở cho thoáng... tôi đưa cô ra nhé...

_ Thui... không cần.. tôi... tôi tự ra cũng được...

16. Chương 16

Nó toan bước... cứ nằm mà ngấm mặt lưỡi cày thía này dễ sốc chết lắm...

Nhưng không may nó lại ngã... và bàn tay của Chun đỡ nó kịp...

_ Cô... cô không sao chứ???

_ Không... không sao...

_ Đấy cô bước có vững đâu... thôi để tôi đưa cô đi vậy...

Nó nhăn nhó... chẳng còn cách nào khác... cố kìm nén vậy....

Nó và Chun vừa rời khỏi phòng... lập tức một lũ... chui ra từ gầm giường...

_ Chun chết tiệt... thấy nó ho một phát là bắt chúng ra chui ngay gầm giường...

Mike hầm mặt...

_ Thông cảm đi anh ba... tại lúc ấy gấp quá...

_ Anh tư nói phải đó... nhưng mà.... sao anh cứ oằn lưng lại vậy anh tư???

_ Thằng bé nói hem suy nghĩ... thì chú Joe bị gấp người chứ sao??? Chú ấy là cao nhất trong 4 anh em mà/...

Mike gất lên...

_ May... em bé nhứt....

Adan nhún vai...

_ Mà hem hiểu anh hai làm ăn sao nhỉ???

Joe nghiêng đầu khó hiểu???

Chapter 11 :

Nó cột lại tóc.... chỉnh lại cái tạp dề đã bắt đầu sập sệ... hôm nay là ngày cuối cùng trong thời hạn một tuần...

Còn đứng khu bếp... dù sống... dù chết... nó cũng phải cố gắng chinh phục được ...

Có bốn chiến binh đang canh giữ ở đó.... ah ko??? Chỉ ba thui.... Chun đã đi làm từ sáng sớm... Ba chiến binh đó đang thủ sẵn thể.... gương mặt dữ tợn.... có vẻ như họ mún cổ thủ bằng được... và để thực hiện mục tiêu đó... họ sẵn sàng ăn tươi, nuốt sống nó...

" Có gì phải sợ chứ... " Nó nghĩ thầm, rồi nhếch mép... Thật quá đơn giản... ba chú... chú Joe thì ném phi tiêu.... chú Adan thì khuyến mại gói thuốc mê là ok.... còn anh Mike/.... đơn giản là " Cốp!!! " một gậy bóng chày...

Nó cười sặc sụa.... đơn giản quá.... rồi... tất cả sẽ bít tay đệ nhất osin này....

Với tay lấy chiếc gậy bóng chày đã dựng sẵn ở đầu giường.... nó đập cửa bước ra ngoài... và hùng hổ tiến về phía phòng bếp....

_ Ra rồi kìa....

Adan đứng dậy khi nhìn thấy nó bước ra.... trong khi hai ông anh vẫn điềm nhiên nhấp trà...

_ Các anh làm gì vậy??? ra đi...

_ Em hem thấy chiến đó là vô ích sao... thể nào cô ta chả thắng....

Mike mỉm cười...

_ Sao lại có thể vậy được... chúng ta là ba ông con trai cao lớn lực lưỡng... sao có thể thua...

Adan vỗ ngực hùng hổ...

_ Em bé... đừng ngây thơ nữa... tuy con bé chỉ có một mình... nhưng bên cạnh nó là rất nhiều ám khí... nhờ nó tung ra chất gì làm em nổ mắt... hay phều mồm... hay nào bị vấn đề... em có chịu được hok??? Anh không chịu được đâu...

Câu nói thẳng thắn và vô cùng có lý của Joe làm Adan đờ người...

_ Cũng đúng... nhưng cứ để con bé dọn vậy hả???? Không sao chứ???

_ Có anh Chun lo rồi... cứ vậy đi...

_ Vậy được... càng tốt...

Vừa được sự cho phép của Mike..., Adan lập tức ngồi xuống... nhâm nhi phần trà của mình...

” Chuyện gì thế này...??? Ba hoàng tử uống trà... Cảnh tượng quả là đẹp.... ”

Nó ngẩng người.... mắt đắm đắm nhìn ra phòng khách.... thật hiếm... thật hiếm có thể nhìn thấy cảnh tượng này...

” Oạch!!! Mày sao thế hở Ariel.... mày đang làm việc mà... chết tiệt... cũng tại mình quên đeo kính râm.... nhưng mà... đúng là đẹp lắm đó... ”

Nó chớp mắt lia lịa... quên sạch cái cảm giác hăng say lau dọn mọi khi... dẫu sao thì cũng còn cả một buổi chiều, buổi tối nữa cơ mà...

” Ấy!!! Nhưng mà sao họ lại hem ngăn cản mình nhỉ??? Có lẽ là do Chun... anh ta đã hứa là hok làm khó mình nữa... đối xử với mình bi h cũng rất dịu dàng... chẳng lẽ... chẳng lẽ anh ta thích mình thật sao???...”

17. Chương 17

Nó ngẩn mặt lên trời cười toe toét... tưởng tượng tới h khắc cầm 50 tỷ... bước cùng Chun giữa sự ngưỡng mộ của đại gia đình osin...

” Khoan đã... nhưng nếu nó là một cái bẫy thì sao... ày dà!~!! mình lại sắp mắc bẫy rồi... Phải tỉnh táo... phải cảnh giác... phải...”

_ Nghĩ gì thì đừng có nói ra mồm...

Nó giật mình... Joe đến bên nó từ lúc nào...

_ Anh... sao anh nghe trộm tôi nói...

_ Cô nói đến con ở đầu đường nó cũng nghe thấy.... cho tôi thêm ít nước sôi...

Joe giơ tách trà ra trước mắt nó...

_ Ồ!!!

Nó nhận lấy tách trà.... mặt đỏ lựng... ngốc quá....

_ Trà của anh đây....

Nó bung trà bằng hai tay... Joe suýt phì cười... cứ như là con dâu dâng trà cho bố chồng vậy... ghé sát tai nó... Joe thì thầm...

_ Làm đi và đừng nhìn nữa... nếu hem mún tôi pui cô ra ngoài kia...

Nó tròn vo mắt... hần nói cái gì vậy???

_ Anh vừa nói gì với con bé ngốc nghếch đó thế???

Adan hỏi cuống lên sau khi thấy anh tư rử rử rừ rừ với con bé osin khá là tình cảm...

_ Không có gì...

Joe cười... một nụ cười thật nhiều ẩn ý....

Chapter 12:

” Khắc khắc.... hặc hặc.... hic hic!!! ”

Tiếng kêu gì kì vậy.... của một con vật lạ mới được các nhà khoa học tìm ra ư??? Nghĩ đi đâu vậy ta... là tiếng kêu của nó đấy....

Toàn căn nhà đã được dọn gọn gàng sạch sẽ từ tầng trệt đến căn gác mái.... no vi trùng... no bụi bặm....

Và nó có quyền tự hào... vì nó là người đầu tiên hoàn thành nhiệm vụ trong thời gian kỉ lục... 1 tuần... Dù có gặp vài khó khăn bé như con voi.... Dù suýt mấy lần mất mạng vì sợ hay vì trai đẹp... nó cũng đã vượt lên để đạt được mục tiêu....

Rồi nó tự thấy mình vĩ đại quá!!! Nó đã lập công lớn đối với đại gia đình osin.... Thế là... sau 3 tiếng rú rít... lăn lộn trên giường.... nó nhồm dậy... lục lọi va li... và lôi ra cái laptop....

Matt_man : Chúc mừng em gái iu đã hoàn thành nhiệm vụ.. 50 tỷ đã được chuyển vô tài khoản....

_ yes!!!

Nó hét lên... ôi 50 tỷ iu... nó đã nhìn thấy cái vila to sụ giữa đảo Hawaii đầy nắng....

Cái miệng nó còn được dịp ngoác rộng hơn nữa khi nhận được bao nhiêu email chúc mừng... và tạp chí osin quyết định chọn nó làm người mẫu trang bìa cho số báo tới...

” haha!!! Mình thành vip rồi!!! ” - Nó muốn hét toáng lên như thế đấy...

_ Cái này có được gọi là tự sướng hem anh???

Adan lắc đầu khó hiểu.... khi nhìn thấy bà cô osin ôm laptop cười sằng sặc....

_ Hem hử papa... mama... iu quý của chúng ta giả cho cô ta bao nhiêu.... đến 50 triệu không nhĩ???

Mike lẩm bẩm tính toán...

_ Sai rồi anh ba... là 50 tỷ đó...

_ hử??? Ba mẹ chúng ta sao có lăm tiền vậy??? Nghe nói vốn cộng lãi... chung quy là tài sản của chuỗi khách sạn chỉ tới 50 tỷ thôi mà... thế hai ông bà ý bán cả nhà cả cửa để thuê osin ah!!!

Adan hét lên...

_ Be bé cái mồm thôi.... chú hem có suy nghĩ gì hết trơn... đó là khách sạn.. còn chuỗi thức ăn nhanh... nhà hàng... công ty giải trí... công viên... cộng lại thì cả gia tài chúng ta kế thừa tất cả là ngót 100 tỷ tỷ đóá...

Joe bịt chặt mồm Adan

_ Cái gì??? Nhà mình giàu vậy???

Adan rít nhẹ....

_ Thế mà nghe nói bố mẹ còn có cả một mỏ vàng ở Châu Úc cơ đóá...

Mike gật gù...

_ Thế này thì tha hồ mà chia....

Adan cười toe toét/...

_ Nhưng có cái này anh vẫn hem hử???

Mike nhăn trán...

_ Gì nữa ???

Joe tò mò... còn cái chi mà ông này hem hử nhĩ???

__ bà cô làm osin mà sao có lăm của thể nhĩ???

18. Chương 18

” Nhận xét của Mike cũng hèm phải là hèm đúng... con bé hèm chỉ có laptop... đồ nó mặc cũng hok phải xuyên xoàng.... trang sức thì thui rùi... rốt cục nó là người như thía nào nhĩ??? ”

Joe lẳng lẽ nhìn nó....

Một kế hoạch mới lại sắp bắt đầu...

Nó chỉnh lại bộ váy điệu đà đúng mốt... giờ cao cái ô che nắng... rùi tung tăng đi ngân hàng mượn tiền...

Nói là ngân hàng cho xa thui... chứ thật ra ngay đầu phố... chỉ cách có vài bước đi... đã thấy ngay cái ngân hàng to bự... lý do để ngân hàng xuất hiện chốn thâm u vắng vẻ này là do mí anh em ngại đi xa lấy tiền... nên bảo ông bà Ngô làm lun cái ngân hàng ở gần nhà... khi nào ông bà gửi tiền về cũng đỡ phải đi xa để lấy...

” Oáp!!! ”

Nó che mồm ngáp... cả đêm qua không ngủ chỉ vì sướng... sáng sớm đã phải lon ton đi lấy tiền hơi mệt....

” Huýt!!! ”

Nó bỗng thấy gai người... tiếng động này... quả thật không hay chút nào....

__ Cô đi đâu đấy???

Đúng mà... lại cái giọng mật ngọt chết ruồi của đại ma đầu Chun hiểm ác....

__ Tôi... tôi...

Nó lấp bắp.... nói là đi đâu bi h???

__ Đi rút tiền chứ gì???

__ hả??? Ừ!!! Không rút... rút gì chứ???

__ Cô không cần phải luống cuống như vậy.... chuyện mẹ tôi tung tiền cho cô... tôi cũng biết mà...

__ đương nhiên...

nó xốc lại vai... mình là người thắng cơ mà....

__ Tôi đi lấy tiền.... mà anh theo tôi làm gì???

Nó lập tức chĩa ánh mắt nghi ngờ về phía Chun...

__ Tôi cũng đi lấy tiền.... lấy tiền???

__ Anh... lấy tiền...

Nó trừng mắt....

__ Có vấn đề ah!!!

Phải khó khăn lắm Chun mới dứt ra khỏi cặp mắt như thanh sát viên của con bé...

__ Không... vậy thì... đi...

Nó hếch mặt... tung tăng đi trước...

” Phù!!! Tại sao mình lại trịch thượng thế nhỉ??? Mình đang cưa gái... ít nhất phải tỏ ra dịu dàng chứ... bỏ nghề lâu quá... bị bắt đầu xuống tay cưa rồi...”

Nghĩ ngợi một lúc... Chun quay ra đằng sau... nơi có ba người đang lúi húi rất khả nghi... và đã sẵn sàng cho cảnh tượng mùi mẫn típ theo...

Chapter 13 :

_ À mà này...!!!

Sau một giây hò hét loạn ruột và óc tự sướng vì cái kế hoạch quá mùi mẫn típ theo... Chun bàng hoàng khi thấy con bé đã bỏ xa mình khoảng 20 bước chân...

_ Lại sao nữa....

” Gắt ghê nhỉ??? Rắn thía... haha!!! để xem tí nữa còn rắn nữa hem,... chít chít... hem thể kiểm chế cái niềm sung sướng này lại được...”

Nó nhăn trán... cái tên ác ma này sao cười sằng sặc như điên....

_ Không nói gì thì tôi đi nhé...

_ Ấy... khoan đã... sao lại hem... tôi có lời...

_ Lời gì???

_ Hum này trùi đẹp nhỉ???

_ đẹp... rùi sao nữa...

_ à..... ờ....

Chun ngẩn mặt lên trời chỉ chỉ... chít tiết... bí từ...

Nó thở dài... bỏ mặc thằng ngố vẫn đang chỉ chỉ... đi típ.....

_ Ariel...

Nó vừa giơ chân lên thì bị gọi giật lại...

_ Trời đẹp lắm rùi!!!

_ hem phải... tôi có kí nì hem có hủ???

_ Kí gì???

_ Thế má tôi trả cho cô bao nhiêu xiền vậy....

_ bao nhiêu ah???

” Chít tít... chẳng lãng mạn chi rứa???” - Chun vò tay

_ Anh hỏi làm gì....

Nó nhìn Chun tò mò.....

_ Không, chỉ là...

” Brum!!! ”

Tiếng động cơ to dần... một chiếc xe đua đen kịt... từ đâu xuất hiện... lao thẳng vô nó.... nó sợ quá.... chân như bị chôn xuống đất... hem nhúc nhích được...

_ Cẩn thận....

Chun hét lên... rùi ôm lấy nó... nhào vô bụi cây.... ngay khi chiếc xe lao qua...

_ á!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Nó chỉ kịp hét có như vậy.... rùi nhắm tít mắt... bấu chặt lấy áo Chun... nguy cơ nút áo sơ mi sắp tuột....

19. Chương 19

Một ông râu dài chui ra từ cửa kính của chiếc xe... nhìn Chun và ra dấu OK.... Chun cũng nhún nhử đáp lại bằng một cái cười toe...

Chiếc xe đã đi qua được năm phút... nhưng nó vẫn vậy... uốn cong người và răng va lập cập...

_ Ariel...

_ Đi... xe.... đâu???

Con bé này loạn ngôn thật rồi... Chun lắc đầu...

_ Đi rồi ah!!!

_ Thật không???

_ Thật....

Nó mở mắt ra.... nhìn quanh....rồi thở phào....quay ra Chun...

_ Áh!!!

Nó lấy tay ôm ngực... sao cúc áo sơ mi của hấn bung hết cúc/... Chẳng lẽ trong 5 phút vừa rồi hấn lại tháo cúc rồi động chạm nó... chúa ơi!!! con chưa mún lấy chồng mà...

_ Cô làm chứ ai??? Mà không định đi lấy tiền ah??

_ Tôi... tôi làm....

Chun lắc đầu rồi cầm tay nó giơ lên... đích thị trong tay nó có một cái cúc áo....

_ ah... uh!!!

Nó đỏ mặt... tự nhiên đi làm cái việc sờ giai là sao???

_ Đứng lên nào...

Chun giơ tay ra trước mặt nó....

Nó nuốt nước bọt... đúng là bi h nó hem thể tự đứng lên được.... nắm lấy tay Chun, nó đu người mình lên, bỗng...

_ Á!!!!

_ Sao thế???

_ Tôi bị trặc chân rồi...

_ Trặc chân....???

Chun chun mũi... dà này trời mún nó camr động phát khóc vì mình đây,...

_ Lên đi....

_ Gì...

_ lên tui vơng đi...

_ Được ah???

_ Thía bi h cô mún lết kiu gì...

Nó nhún vai... lên thì lên....

” Phốc!!! ”

Chỉ sau một s... nó đã yên vị trên lưng Chun....

” Trùi đất, lợn hay sao mà nặng thía??? ”

_ Anh làm bầm cái gì đấy???

_ Có gì đâu... đi thui...

Nó nhìn cái gáy nhể nhại mồ hôi mà suýt phì lun một đồng nước bọt vô đấy : Dễ thương đó chứ... nó nghĩ... nhưng phải xem biểu hiện típ theo như thía nào đã....

Co hai chân lên.... nó mún ông già Chun phải sút lưng... hặc!!!

Chapter 14 :

Á.....à ?.....ặc!!!!.

Con gì kêu nghe dã man khíp vậy.... không.... đâu có con quái vật nào đâu.... chỉ là tiếng kêu của CHun _ Một người đang bị dán cao giảm đau thui mà....

_ Anh mà cứ hét như vậy sẽ càng đau đóa...

Joe nhăn nhó..... đã làm ơn lại còn nghe chửi nữa...

_ Chú có cầm ngay miệng đi hem??? Au ui!!!

” Bộp!!! ”

Joe bồi thêm phát cao nữa vào giữa lưng Chun.... và ghé sát mặt anh hai...

_ Bít đau sao không ôm nằng cho chặt nữa vào....

_ Ồ hay.... không ôm.... ặc!!!!.... cho chú thía cho ai???

_ Anh hai ngốc quá.... là tại anh tư thik con mụ osin ấy rùi...

Adan mãi miết online và lấu bầu....

_ này!!! ăn nói cho cẩn thận nghen.... mà phòng chú có máy tính... sao về phòng qua đây làm chi???

Joe nhanh ng phản bác....

_ Máy tính nhà mình cấp độ phân theo thứ tự còn gì... máy tính nhà em win từ đời 9 mấy.... máy tính anh hai mới nhất... ké lúc nào được thì ké chứ.... chít nì....

Joe lắc đầu.... thằng này hem lúc nào hem nhớ em game....

_ Joe....

Cái đầu đang lắc lắc bỗng dừng bị ôm đứng lại.... ông Chun quả này mún kiss mình chẳng??? Joe giật mình....

_ Đừng nói với anh là chú thik con bé thật đấy nhá... nếu hem???

Chun chu chu đôi môi trái tim xinh xắn...

_ Không.... làm gì có....

Joe cười trừ.... dã man thật....

_ Anh cũng nghĩ là chú không bao h nghĩ đến điều điên rồ ấy....

Chun nhếch miệng cười.... còn Joe thì vuốt ngực thở phù phù....

_ Adan.... anh ba chú lại chạy đi đâu gòì....

_ Ông ấy bảo mất cả ngày diễn kịch với anh nên bị h phải đi tìm cảm hứng mới....

_ Cái thằng quỷ này.... đang mún nó bổ túc thêm về kinh nghiệm چرا gái thì lại thấy nó đi چرا gòi.... ah!!! Joe... anh có lời khen chú diễn đạt vai của anh đóá....

_ Chuyện hợp đồng mới chứ gì??? Có chi đâu... em lại chẳng mún giống anh...

_ Nhưng sao nhìn gương mặt dần thối khi nhìn bản hợp đồng của con bé mà anh mún cười quá đáng.... mà chú nói anh hơi láo đóá... nhưng mà thật... hà hà....

20. Chương 20

_ Anh hai ghê quá.... bị hét vậy mà cũng vẫn cười được....

Adan nhăn nhó./...

_ Có chi đâu... miễn lừa được con bé... Joe nhĩ???

Chun quay ra.... Joe đã biến mất từ lúc nào.... ông ấy đâu bitrs... cậu em trai iu quý của ông đang lo lắng sợ bị một người nào đó căm ghét....

Nó giờ cao bản hợp đồng mới cứng.... nhú mắt....

_ Lau dọn ba tầng 1 ngày.... nấu cơm tùy theo khẩu vị ba anh em.... dọn nhà tắm... giặt quần áo... lau sạch bụi trên đồ đạc... dọn sân vườn,... cúi cùng cũng chjir có vậy thui chứ gì....

Nó quăng tờ giấy đi.... đặt tay lên trán... tios tục suy nghĩ....

” Tại sao ông Joe ấy tự nhiên lại khó tính vậy... úp thẳng cái bản này vào mặt người ta.... lại nói những lời khó nghe nữa/.... ”

Nó hồi tưởng lại sự việc xảy ra cách đây 2 tiếng....

_ Cô nghĩ là chúng tôi hoan nghênh cô sao.... cô đừng có nghĩ là vượt qua được thử thách này thì chúng tôi sẽ chấp nhận cô....

Joe lớn tiếng.... làm con bé suýt tí nữa thì nước mắt chảy ròng ròng....

_ Em đang nói gì vậy... dù sao cũng đừng hét lên vậy chứ???

Chun từ nơi đâu bỗng chình ình xuất hiện....

_ Anh không hiểu em nói gì sao... anh về phía cô ta từ bao h vậy???

_ Anh chỉ nghĩ là em không nên nói những lời như vậy với Ariel....

_ Vậy anh định làm gì em.... đuổi em ra khỏi nhà thay cho cô ta....

_ Anh sẽ làm như vậy nếu em không thôi cái kiểu ăn nói này đi....

_ Em không biết... chung quy em Mike và Adan đã chấp nhận bản hợp đồng này.... 3 luôn thắng một đúng không anh....

Từ trước tới giờ nó luôn nghĩ Joe là một con người hiểu lẽ phải... vậy chẳng lẽ nó nhầm.... chẳng lẽ Chun mới là người tốt....

Nó trèm chần kín mắt,... thật chẳng hiểu có chuyện gì đang diễn ra nữa???

_ hahaha!!! tôi chỉ mún đùa một chút thôi mà....

Nó cười sảng sặc,... rùi với lấy cây lau nhà.... tiếp tục công việc dang dở....

Joe vuốt lấy vuốt để cho tim ngừng đập.... rùi quay ra định mắng nó... thì ôi thôi.... nó quay ra..... lau dọn... và Joe lại thấy rõ có cái gì đó phập phồng trong cái áo cổ rộng....

_ Không.... ghê.... ghê quá....

_ Mà Joe....

Lần này nó quay ra thật.... Joe thì hem có can đảm quay lại nhìn nó....

_ Sao???

_ Anh ghét tôi đến vậy???? Thật sự ghét đến vậy???

_ Đúng.... chẳng lẽ tôi lại phải thik cô ah???

_Không... nhưng mà rõ ràng biểu hiện của anh đối với tôi là cái gì đó....

Nó nhú mày.....

_ Cái gì????

_ Tôi không biết... nhưng chắc chắn hem phải là ghét...

_ Hừm!!!

Joe hắng lại giọng....

_ Cô sai rùi.... cô dọn xong rồi chứ gì??? Ra ngoài đi....

_ Tôi chưa....

_ Ra ngoài!!!

_ hử????

_ Cô hok nghe tôi nói gì ah??? RA NGOÀI!!!!

Mắt nó mở to.... nó hoảng sợ thực sự.... chưa ai to tiếng với nó như vậy.... và nó vội vã biến ngay....

Rầm!!!

Tiếng cửa đóng rầm làm Joe sực tỉnh.... từ nãy đến h dường như cậu vẫn lang thang trong giấc mơ quái dị đó.... Nhưng tại sao cậu lại hét lên với một con bé kem mình một tuổi.... sao bỗng dưng cậu thấy mình trẻ con và yếu ớt đến vậy.... đó có phải là mình không.... hay là một ai khác.... một con người khác... một cảm tính khác.... nó đang dần bộc lộ trong cậu... và nó chỉ xuất hiện... chỉ khi cậu thấy nó.....

_ Tự nhiên gắt lên như thằng điên ý...

Nó lằm bằm.... rồi chìa vòi nước khắp nơi...

_ Joe.... chết này.... chết đi... Joe thôi!!!!

_ Cô làm cái gì vậy???

Nó giật mình.... quay ra.... và nghiêng đầu...

_ Đại ác ma... sao về sớm vậy????

_ Đại.... cô nói tôi là....

Chun há mồm....

_ Không.... ý tôi là...

_ Không sao>??? Cô không mệt chứ???

<>_ Mệt???? Dĩ nhiên là hem rồi....

<>_ Vậy thì tốt....

<>_ Áh!!! tôi có việc này mún nhờ cô...

<>_ Việc gì vậy???

<>Nó linh cảm có chuyện chẳng lành...

<>Chiếc ô xoay xoay xoay xoay.....

<>Nó nghiêng chiếc ô theo chiều nắng... không thể để làn da Olay bị đen đi được....

<>Hôm nay nó diện hơn mọi ngày.... lý do.... được đi ra khỏi khu biệt lập...

<>Nhưng điều làm nó cảm thấy bức rứt nhứt.... đó là phải đi cùng đại ca của tứ đại ác quỷ...

<>Tuy Chun đã nói chỉ nhờ nó đi thử áo..... và gần đây.... Chun có vẻ tốt với nó....

<>Nhưng với cái tính đa nghi tào tháo.... nó thực sự không thể yên tâm...

<>” Píp!!!! ”

<>Tiếng còi xe làm cho đồng bóng pháp phồng trong đầu nó xẹp xuống.... là Chun... với nụ cười super perfect....

<>_ Lên xe nào!!!!

<>Nó cười gượng gạo... rồi gật đầu....

<>_ Có... có thật là chỉ đi thử áo thôi không....

<>_ Thế cô nghĩ tôi muốn đưa cô đi đâu nào???

<>_ Không ý tôi là...

<>_ Vậy thì đi thôi....

<>Chun có vẻ như hok mún cho nó cơ hội suy nghĩ nhiều thêm nữa....

<>Chiếc xe mui trần mau ng lướt cùng tia chớp....

<>_____

<>” chụt!!! CHụt!!! ”

<>” Hí!!! HÍ!!! ”

<>” Chùn !!!! Chụt!!! ”

<>” Hí!!! HÍ!!! ”

<>Joe nhăn mày.... nhăn mũi.... cái lão Mike này hem đi tán gái thì thôi.... ở nhà là cứ y như rằng ôm lấy chặt que kem quý.... rồi chẳng hiểu sao lại cười sảng sặc như điên ý....

22. Chương 22

_ Sao vậy???? Kem quá ngon ah???

_ BỪn cười quá.... hic!!!

Mắt Joe mở to thêm nữa.... cậu cố nhìn thật kĩ cái que kem xem nó có gì bòn cười hèm.... bị hai anh em đang ngồi chay.... hèm tí vi... hèm đĩa.... thía cái kem chắc chắn là thủ phạm chọc ông anh ba của cậu cười như dại....

_ Đưa em mút thử...

Joe vồ lấy cây kem....

_ Chú điên ah!!! Kem của anh mà....

_ Thế có gì mà cười nhiều thế....

_ Bòn cười ông Chun....

_ Ông già ấy thì mắc gì mà bòn cười...

_ Ông ấy chở con bé đi dự tiệc....

_ Dự tiệc.... tại sao....

_ Là kế hoạch của anh... yên tâm.... con bé đó là chắc cú....

_ Hả???

_ Hả????

Nó nhìn Joe với con mắt ngạc nhiên hết cỡ.... trước mặt nó là một khách sạn hoành tráng...

_ Về nhà cơ mà....

_ Nhà của tôi.... đây là khách sạn của tôi.... xuống đi....

" Rõ ràng là hấn lừa mình...." Nó lầm bầm... nhưng nó cũng nói chưa chính xác.... đúng là Chun đã đưa nó đi thử quần áo.... nhưng hấn đâu có nói là thử quần áo cho nó.... hấn nói là thử quần áo cho em gái hay thể loại gì đó của hấn.... rồi bắt nó mặc cái váy xúng xính hấn chọn... rồi lái nó đến đây lun.... khách sạn.... nó cảm thấy hok yên tâm.... nhớ....

_ Cô không xuống ah!!!!

Nó nuốt nước bọt.... rồi vén cái váy.... xuống xe....

_ Khoác đi....

_ Gì???

Chun vòng tay ra trước mặt nó.... mỉm cười...

_ Khoác tay tôi....

Nó bặm môi.... rồi nhón ngón trở vào đó....

_ Đi thôi....

Chun kéo tuốt nó vào một khán phòng lớn và đầy màu sắc.... Hôm nay là buổi tiệc thiết đãi công ty nhà họ Trần - một gia đình thế phiệt quan hệ lâu năm với nhà họ Ngô và cũng có vai vế lớn trong thương trường.....

Tiếng nhạc đập dìu.... những quý bà quý ông đang say sưa trong điệu valse nhẹ nhàng mà quyến rũ.... nó bây h thì cả hai tay đều bắt chặt lấy CHun.... nguy cơ cúc áo ple lại sắp tuột....

_ Bắt vừa thôi.... cô sợ ah!!!

_ Đâu có... tôi... ah không.... cũng hơi sợ....

Không phải nó sợ vì đây là lần đầu tiên nó dự tiệc... nó sợ bởi nó linh cảm sẽ gặp người quen ở đây....

Điều nó lo sợ rồi cũng đến....

_ Cậu Chun.... bữa tiệc linh đình quá....

_ Có gì đâu... phó tổng Đường đã quá khen rồi....

_ Ah!!! Tôi muốn giới thiệu cho cậu một người....

_ Xin lỗi..... là ai vậy....

Ông Đường né người..... một cô gái trẻ bước ra....

_ Đây là tổng giám đốc công ty du lịch của chúng tôi... cô....

_ Để tôi tự giới thiệu được rồi...

Người đàn ông họ Đường bỗng tỏ ra khép nép.....thật không đơn giản.... Chun thầm nghĩ...

_ Xin chào.... tôi là Trần Gia Hoa.... tên tiếng anh là Ella.... vừa cấp bằng thạc sỹ bên Mỹ.... hân hạnh được biết anh....

_ Chào.... Tôi là Ngô Tôn.... được tận mắt trông thấy dung nhan của tổng giám đốc thật hân hạnh...

_ Anh khách sao quá.... ah.... nhưng cô gái kia là ai vậy???

Ella hướng mắt về nó.... đang nép sau người Chun....

” Phù thủy.... phù thủy.... ” _ Nó lắm bầm....

_ Cô đang nói cái gì vậy.... quay ra đây....

Chun thì thầm....

Nó thì có vẻ không nghe thấy Chun nói gì.... cứ từ từ bầu áo và lời Chun đi....

” Á..... ”

Nó kêu thất thanh....sau cú ngã không thể đẹp hơn bởi va phải anh bồi bàn đang chạy như tên lửa....

Chun vội vã chạy ra đỡ nó.... còn Ella.... sau khi nhìn kỹ gương mặt cô gái.... mắt sáng lên và nở một nụ cười ranh mãnh....

23. Chương 23

_ Cô làm gì thế....???? Mất mặt quá....

_ Em gái anh ah!!!!

Ella cất tiếng....

_ Em gái???? Ah không....

Chun mau ng dừng nó dậy... và ôm chặt nó vào người...

_ Cô ấy là bạn gái tôi....

_ Cái gì ??? ai là bạn.....

Nó phản ứng ngay lập tức....

_ Ừm.....

Chun bịt chặt miệng nó....

_ là bạn gái...

và nở nụ cười hề hề...

_ Bạn gái ah???? THú vị đó....

Ella lại cười.... còn nó thì mún mếu....

Chụt!!!!

Adan mút đôi đũa dính đầy nước sốt cà chua.... rụt rè nhìn sang phía Joe.... bị h nhìn y hết một con trâu
đôi hùng hục nạp năng lượng....

_ Này!!! Joe....

Mike chạm nhẹ vô người thằng bé....

_ Ăn từ từ thôi.... bụng chú sẽ bực đó....

Joe có vẻ như không để ý mấy đến lời đề nghị vô cùng có lý của ông anh trai... cậu vẫn típ tục gặm gà hem
tiếc sức....

_ Ấy ấy hả anh???

Adan chỉ vào đầu của mình ngoáy ngoáy.....Mike nhăn mặt.... có ai lại nói anh mình âm âm....

_ Không được....

Adan choáng tới mức.... đánh rơi cái bát xuống nền nhà vỡ choang... Còn Mike thì run rẩy.... ngược mắt
ngắm nhìn tầm cao vĩ đại của cậu em ngoan ngoãn...

_ Sao thế... thí nghiệm không thành công cũng không nên khùng lên vậy chứ???

_ Á.....

Sau tiếng hét dài một phút.... Joe quay ra nhìn Mike căm thù.... rùi la loạn lên.... chạy ra khỏi nhà....

_ Đi đâu đấy....

Mike nhìn Adan khó hiểu....

_ Chịu....

Adan nhún vai...

” Ừc!!! ”

Nó uống được ngụm rượu nhẹ... rồi ngược mắt nhìn quanh.... Sao Chun lâu về thế nhỉ.... nó bỗng dưng bị
mất cái khiên chắn tuyệt vời chỉ vì một ông râu dài tới chân.... mà nó cá rằng ông này đã từng có lần lạy
nó.... mà tuyệt vời cóc khi gì chứ.... cũng vì cái khiên mà nó phải tới cái chốn mà đũa ngót 3 năm nó chưa
dám bén mảng tới....

_ Ariel!!!

Đấy.... quên để ý một chút là con mụ độc ác này đã nhận ra mình gọi....

Nó quay lại... không quên nụ cười quảng cáo....

_ Chị hai....

_ Nhớ là tốt đấy....

Ella cười... rùi nắm tai con bé.... lôi đi xềnh xệch....

_ Chị hai.... tha cho em....

Nó chấp tay vái lạy vái để bà chị....

_ Cô giỏi lắm.... nhân lúc tôi đi du học.... trốn nhà làm osin...

_ Chị hai.... đó là.... có lý do.... lý do đóa...

_ Lý do nào.... nói nghe....

Ella rút ở đâu ra một cái kéo.... kẻ sát cổ con bé....

_ Là.... là tại ba đó.... chị hai... ba ép hôn em....

_ Ép hôn....

_ Với cái thằng Tiểu Tổng nào đó.... em không biết... cũng không thèm nghe.... nếu em không trốn chắc bị h chị hai đã có ít nhất mí đứa cháu gọi bằng bác gọi....

_ Tiểu Tổng, nó là con cái nhà nào thế???

_ Em hok bít.... có vẻ như là con trai tình nhân cũ của ba....

_ Vậy ah??? Thía sao cô bít....

_ Đoán vậy???

_ Thía cũng nói....

Ella díu đầu con bé một cái....

_ Hề hề!!! Chị hai tha cho em rùi hả??? Vậy em đi nhá....

Nó nhón chân nhẹ nhàng....

_ Stop.....

Nó cứng người...

_ Sao chạy vội thế.... cị hai còn chiện mún tâm tình với cô đây....

_ Chuyện gì.... hic....

Nó méo máo...

_ Con bé đâu rồi...

Chun nhìn quanh quất.... vừa thấy tu rượu say sưa ở đây... quay đi quay lại đã không thấy người đâu... chẳng lẽ kon bé có phép dịch chuyển tức thời của Songoku....

Bỗng mắt CHun sáng lên.... con vịt lùn kia rùi.... nhưng mà.... nó đang nói chuyện với ai vậy???

_ Em thề.... thề lun đóa....

_ Tin sao được.... cô có cái gì với cái tên cáo già đóa vậy???

_ Hấn ah!!! Hấn nói mà chị cũng tin hả???

_ Nhưng cô đi cùng hấn đến đây.... cũng nghi ngờ lắm.... hấn lại nói cô là bạn gái hấn nữa...

24. Chương 24

Ella nheo mắt... phải ép con bé nói.... ép ra bã....

_ Thề lun... hần là ah không.... hần là....là....

_ Làm gì ở đây vậy....???

Chun xuất hiện bất ngờ làm nó cứng lưỡi....

_ Cô Ella.... có chuyện gì ah???

_ Ah không!!!

Ella quay lại với vẻ mặt hiền từ + dịu dàng làm thức ăn trong bụng nó mún biểu tình....

_ Tôi mún nói chuyện với " bạn gái " anh một chút thôi mà.... Cô Ariel.... nói chuyện thật vui.... đây là số điện thoại của tôi.... khi nào rảnh chúng ta liên lạc nhá....

Nó toe toét cười... rùi ghé sát tai Ella...

_ Mới đổi số ah???

_ Hỏi lắm.... hần lờm kìa....

_ Ehem....

Nó hăng giọng....

_ OK!!!

_ Vậy tôi không làm phiền hai người nữa....

Ella mau ng rút....chỉ còn mình nó và Chun trong khu vườn vắng vẻ....

Vòi phun nước.... cây cối um tùm.... ánh đèn sáng choang.... xa xa là cây cầu cong cong.... khung cảnh này thật dễ cho người ta tưởng lầm là mình đang lạc vào xứ sở cổ tích của nàng lọ lem.... vậy mà sự thật thì...

_ Cô và con mụ ác nhân đó có quan hệ gì vậy???

_ Mụ ác nhân???? Sao anh lại nói chị hai.... ah quên.... chị ta như vậy???

_ Còn gì nữa.... việc của tôi lần trước suýt hỏng vì cô ta đẩy.... mà cô hỏi làm gì???? Cô thì biết cái gì chứ???

_ Vâng.... tôi ngu... OK???

" Dám nói chị hai là ác nhân.... đờ đẫn.... đã thía bà mách...." - Nó lè lưỡi....

_ Còn anh nữa đấy???

_ Tôi làm sao????

_ Tự nhiên nói tôi là bạn gái anh... là sao hả???

_ Tôi nói thế thì sai ah???

Chun gân cổ...

_ Không sai thì đúng chắc....

Nó cũng cong môi lên....

_ Sao lại sai.... tôi thik cô mà....

_ Gì cơ???

_ Tôi.... mà thôi...

_ Thôi là sao??? Mà nếu anh có....

Cuối cùng thì cảnh vật xung quanh cũng phải cười thầm khi hành động của Chun đã diễn ra hợp với chất lãng mạn của chúng.... Môi nó bị dán một con tem chặt cứng bởi môi Chun.... tay phải Chun đỡ đầu nó.... tay trái Chun thì nâng mặt nó lên.... trời đất.... hần nói thik nó là thật ah???

Chun Nhắm nghiền mắt.... cảm giác này thật là khó chịu... nếu hem phải thằng Mike quý bày cách này thì Chun cũng không bao h bán không một nụ hôn ngàn vàng của cậu đâu....

Tâm trạng của Lọ lem và Hoàng tử là vậy.... tâm trạng của người thú ba cũng rối bời không kém..... Chạy một mạch không hiểu sao xe Joe lại chạy tới đây.... và tự nhiên lại được coi miễn phí nụ hôn có 1 không 2.... Tim cậu bỗng nhiên đau nhói.... thần cupipi bắn bùm một phát hàng chục mũi tên vô tim... làm cậu không thể đứng vững nổi.... Lòng Joe sôi sùng sục.... Cậu mún giằng hai con người đang hạnh phúc kia ra ngay lập tức.... nhưng.... nhưng....

Joe quay người... đi về với cái phòng thí nghiệm thường ngày thôi.... oaoaoaoaoa!!! Tự nhiên cậu mún khóc quá.... Gạt giọt nước rơi ra từ khoe mắt.... Joe bặm môi.... : Không sao.... rồi con bé cũng sẽ đi thôi mà.....

Tiếng cở khô lạo xạo..... Joe bước từng bước nặng nề ra chỗ chiếc xe mui trần....

” Soạt!!!! ”

Không cần Chun phải kết thúc.... tự nó đẩy Chun ra... điều này phù hợp với mong mún của thằng bé....

Vừa mừng rỡ vì thoát nạn.... Chun bỗng thót tim khi cánh tay của nó giơ lên.... Cậu nhắm chặt mắt... thấy trước tương lai băng mặt của mình...

” Bộp!!! ”

Tiếng động vang lên chát chua.... Chun rờ tay lên mặt.... hem đâu hem sưng.... thía là sao.... Cậu từ từ mở mắt....

Cái mặt nó sưng vêu và sưng nửa thì bay mất bởi cú tự tát như trời giáng.... Chun tròn mắt.... Con người của cậu sắp rơi ra ngoài...

” Bộp!!! ”

Nó đặt tay lên vai CHun.... và nhìn thẳng vô mắt cậu....

25. Chương 25

_ Chuyện này coi như hem xảy ra nhá.... OK!!! Đi về thôi....

Nó gật đầu với CHun rùi đi thẳng....

Đấy.... phản ứng của nó vậy đấy..... kế sách của Mike có gọi là thất bại hem nhĩ??? - Chun thầm nghĩ....

3 h đêm....

Nó vẫn chưa ngủ được..... cảm giác bứt rứt vẫn còn nguyên trong nó....

Nó đặt tay lên môi.... chết tiệt... tại sao có thể để gã đó.... nụ hôn đầu tiên của mình mà.....

Nhưng nó cũng thật ngọt ngào.... hần hôn cũng không tệ với lại.... nó giật mình.... nụ hôn đầu tiên ư??? Hình như không đúng.... hình như....

15 năm trước....

Đó là một thung lũng rộng lớn..... giữa trưa.... có lẽ là có một cái cây đại thụ lớn.... Khắp nơi toàn một màu xanh của cỏ.... nó nằm đu đưa trên thảm cỏ đó.... và quay ra....

Thằng culi đang nằm đó.... ngáy khò khò'....

Cây kem trong tay nó đã sạch trơn..... bực thật.... đang định sai đi mua thêm mà.... nó lằm bằm định quay đi....

Nhưng rồi nó lại quay lại.... và liếm mép.....

Trên môi thằng bé culi vẫn còn dính kem.... làm thế nào bi h???? Nó thèm quá cơ....

Hay là liếm đi.... dù sao nó cũng ngủ gòì.... chắc hem bít đâu....

Nghĩ là làm.... nó mon men lại gần thằng bé.....

Nhưng rùi nó chững lại.... có vẻ khởng ỏn lắm.... thía thì bắn quá....

” Koong!!! ”

Một ý hay vừa xuất hiện trong đầu nó..... chỉ cần nó chạm môi vô thằng bé.... kem sẽ dính vô môi nó..... rùi nó sẽ liếm.... ok....

Vậy là nó cúi xuống và....

_ Á!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! !!!!!!!!!!!!!

Nó bật dậy..... hét toáng giữa đêm khuya... vậy là nó bị bóc từ lúc ấy.... mà lại còn là do nó tự bóc..... nhưng cái kí ức ấy quá mơ hồ.... hay đó chỉ là giấc mơ.... nó không nhớ.... cũng không biết.... cả cái thằng bé cu li ấy.... nó cũng không bít là ai lun.... vậy là sao????

Nó lại nằm ra giường..... thật phức tạp.... thật lị lạ....

Chapter 15 :

_ Trứng chiên tới đây!!!!

” Cạch!!! ”

Chun, nó và Joe ngồi xuống.... Mike và Adan nhìn ba đứa nghi ngờ.... không đưng mắt chúng nó sừng phòng như nhau.... thâm xịt..... đổ lựng....

Nó nhìn CHun.... hum qua hắh cũng không ngủ được ah??? Nhìn cái môi cong cong đến ghét... nhưng mà hắh có thik mình thiệt không vậy.....

_ này!!! Ăn đi!!!

Nó với tay lấy miếng trứng thơm.... phi lun vô bát Chun....

_ Cảm ơn.....

Chun hem cóa để ý... vẫn cảm cúì....

_ Có chi đâu....

Nó nhoẻn cười.... quay ra.... thì thấy ba cặp mắt chĩa vô...

_ Các anh cũng cùng ăn đi....

Nó lại với tay phi trứng vô 3 cái bát còn lại...

” Ai thềm của bố thí chứ???? Hôn nhau rồi còn làm bộ ” - Joe lườm nó....

” Sao hắh không lắh tắn gì nhĩ??? Chẳng phản ứng gì cả.... ” - Nó nhìn Chun thở dài mà não cả ruột.... mọi việc có vẻ khởng giống.... không đúng như nhữhng gì nó nghĩ sau khi CHun mi nó....

Chun thở dài là có nguyên do... chịu nay có cuộc họp.... lại phải gặp ác nhân Ella... lại phải cãi nhau... lại phải bực mình.... trời ơi!!! Sinh con rồi sao sinh ra con mụ đóá mần chi???

Ba nhân vật chính.... ba suy nghĩ khác biệt.... và cả ba cùng thở dài.... hai nhân vật còn lại típ tục ngồi và suy đoán....

_ 1,2,3,4,5,6,7....

Nó lí nhí ca bài ca Diana 4 teen.... bé mồm thui.... cụ Joe nghe thấy lại ca mình man.... mà cụ đi đâu gọi hem bít....

Nó nhìn quanh căn phòng bày bừa lộn xộn... chỗ này ống nghiệm... chỗ kia đèn cồn....hic!!! Phòng này nghe nói nổ ít nhất đã 10 lần rồi.... hem nổ hơi phí....

Nó tắc lưỡi.... quay ra típ tục sự nghiệp lau dọn.... có vẻ như chị hai đã quên mất việc xử nó.... thật may....

26. Chương 26

” Cạch!!!! ”

_ Chà đã quá!!!

Joe đường hoàng bước ra từ phòng tắm.... tay chống nạnh.... vẽ khoan khoái....

_ á!! !!!

Trời đất... sao từ khi về cái nhà này.... nó lại phải hét lăm thế chứ???? Nhưng hem hét hem được... cái thứ vừa đập vô mắt nó thật kinh khủng quá.... hai tay che chặt mắt.... nhưng nó vẫn hé ra một cái khe bé tí để coi típ....

Joe chụm hai chân lại.... hai tay ôm chặt khăn tắm.... sao cái bà mụ này lại ở đây...

_ Cô.... cô làm gì đấy...

_ Dọn nhà.... hợp đồng anh đưa ra mà....

_ Sao cô tự tiện vô.... phải gõ cửa chứ....

_ Tôi ngó nào thấy ai đâu.... phòng tắm tắt đèn... ai bít anh trong ni chứ....

_ ra ngoài đi....

_ Ra hả??? Ra lun....

Nó chỉ đợi có vậy.... thía là quần chú đi lun....

nó vừa đi khuất.... Joe chui vội vô cái áo.... rồi thở phì phò.... ” Trời mún tim mình đứt mà chít chắc.... ” Bỗng nhiên Joe nhớ tới giấc mơ hôm trước.... má ơi!!! má ơi!!! Cậu ôm chặt ngực... nơi trái tim đang đập liên hồi.... Ngu ghê... nếu lúc đầu nhận nhiệm vụ đi lừa kon bé.... liệu tim mình có đập vậy hem???

Nó gặm đầu chỗi gần nát.... hum qua là ông anh... hum nay lại là ông em.... dạo này mình chủ quan quá... có khi phải đeo kính lại thui.... chúa ơi!!! chúa phù hộ cho con....

Nó ấn dấu chữ thập... rồi nhìn trần nhà tin tưởng...

_ 30...

_ 50....

_ Chúng tôi phải có phần nhiều hơn chứ.... chúng tôi là nơi mà khách đến giải trí mà...

_ Không có công ty tôi thì liệu các anh có khách không...

Mí ông già đầu gối gặm mì.... lắc đầu.... hai đứa trẻ con háu đá cãi nhau đến quá trưa, đôi lúc chúng còn nhảy lên bàn để hò hét....

_ Chốt hạ là 50....

Ella lớn tiếng...

_ Bên tôi phải được 60 chứ...

Chun cũng không kém...

_ Vậy thì đừng giao dịch gì nữa... anh nên nhớ.... bên tôi còn rất nhiều công ty giải trí mún cộng tác...

_ Vậy cô nghĩ chúng tôi không có nguồn khách ổn định sao????

_ HAI ĐỨA IM ĐI>>>>

<>Hội trường im phăng phắc....

<>_ Ba....

<>Ella bàng hoàng....

<>Sự xuất hiện của ông Trần dập tan mọi sự rối loạn....

<>_ Bình tĩnh....

<>Sau 3s nghiêm mặt.... ông lại cười hề hề....

<>_ Cháu là Chun hả???

<>Ông giơ tay ra cho Chun...

<>_ Chào chủ tịch Trần....

<>_ Ta đã nghe nói nhiều về cháu.... đúng là tuổi trẻ tài cao....đáng ngưỡng mộ....

<>_ Dạ đâu có gì???

<>Chun cười khách sáo....

<>_ Cao cái mứt....

<>Ella láu táu....

<>_ Im mồm....

<>Ông Trần quát....

<>_ Dù sao hai công ty cũng sắp nhập thành 1 rồi....chúng mày cũng phải ngoan đi một tí chứ...

<>_ ba nói nhiều quá hà.... ai chả biết con với tên mặt dày này sẽ phải lấy nhau.... một mình cô út chịu trận chưa đủ??? Bi h lòi cả kon vô nữa.... con hem phản đối đâu ah??? Chỉ là mún hủi thêm về chồng chưa cưới thui mà...

<>_ chồng chưa cưới????

<>Chun mắt tròn mắt dẹt....

<>_ Thía ông Ngô chưa nói gì với cháu ah??? Cứ về hỏi ông ấy nhé....

<>_ Hà???

<>CHun há hốc mồm..... cưới con mụ ác nhân này.... ôi không....

<>Ella chun mũi.... nháy mắt.... hai chị em tranh nhau một ông.... hay quá đi...

<>Chapter 16

<>

<>Hôm nay đáng lẽ phải là một ngày đẹp trời đối với cô nàng bít iu.... tất nhiên sự thật ác nghiệt hơn mong đợi rất nhiều.... nhất là khi cái gã Joe ấy ở nhà...

<>_ Cơm gì mà nhão nhoét thế này... tôi không phải là trẻ con...

<>_ Nhà cửa cô quét dọn kiểu gì vậy??? Toàn bụi là bụi... tôi ghét nhất là sờ đâu cũng thấy bụi đó...

<>_ Bát đũa sao đầy vết nhơ thế này... cô rửa bát bằng chân à???

<>_ Quần áo tôi sao vẫn bẩn... cô cẩn thận hem thì một xu cũng hok nhận được đâu....

27. Chương 27

Hắn vứt cái áo mà nó hì hục giặt giặt chà chà cả tối qua vào chính giữa mặt... hay cụ thể hơn là cái mũi xinh xinh của nó.... rồi vênh mặt quay đi... nó ngồi dạng chân giữa một đống quần áo đầy bọt xà phòng... và nghiêng răng kèn kẹt....

Cả ngày hum nay... hắn kiếm lời tới bất thường... mà cứ hở mồm ra là phun ra toàn lời độc địa... thật đáng ghét...

Nó lôi đống áo xinh của hắn ra day đi day lại dưới chân...

_ này thì sạch... này thì đẹp... bà cô nhà người cho đi làm đời giẻ lau lun...

Nó dòn hết cục tức to đùng vô đống quần áo... Sao hắn có thể đối xử với chị dâu tương lai của hắn như vậy có chứ Đáng ghét.... đáng bực thật!!!

_ Meoooooooooooooooooooooooooooo!!!!

Tiếng mèo kêu làm cho nó giật mình... đám bọt xà phòng trơn tuột lôi nó nằm xuống sàn nhà ẩm ướt.... Là trời... là trời trừng phạt nó vì tội nói xấu con trai nhà lành ư???

Nó lồm cồm bò dậy... và lại chuẩn bị phát loa....

Nó chỉ vô con mèo đang lang thang... lang thang ngó xem có cái gì hay hok... là mấp máy mồm...

_ Con.... con mèo vừa chạy.... vừa chạy vừa ỉa kìa!!!

Nó nói thật nghe như bịa... làm gì có con mèo nào vừa chạy vừa ỉa bao h... nhưng nó nói thế cũng là có lý do... phía sau con mèo lông trắng nõn nà... là một cục gì đó nâu nâu nguẩy nguẩy nguẩy nguẩy...

Mắt nó tròn vo.... hay dã man....

_ Princess!!!

Adan cất giọng êm ái... về đây gần 2 tuần gòì nó chưa được thưởng thức cái giọng ngọt như đường của thằng bé bao h???

Adan bế con mèo lên tay rồi nựng lấy nựng để...

_ Cưng đi đâu mí hum nay mà anh hem thấy mặt... lại đi tìm giai hả??? Giai nhà hem đẹp hay sao mà phải đi tìm giai người....

_ này cái con Jozy ỉa bậy í là của chú ah???

_ Jozy??? Nó là Princess.... bà mụ gọi lại cho kon nhờ với...

_ Ỉa bẩn thế kia gọi Princess sao được... gọi là Jozy thui... mà cẩn thận.. ấy ấy của nó sắp vô tay chú gòì đấy

_ Ở đâu cho bà xia mũi vô.... mà đây đâu phải là./.... là đuôi nó chứ bộ...

_ Hà....

Mồm nó lại được thể há ra... nhìn kĩ... đúng là hok thấy đuôi con mèo đâu...

_ Sao.... sao lại thía???

_ Nó nghịch... cho đuôi vô máy gì đó... tôi không nhớ rõ lắm.... rồi thể thành như vậy... đáng lẽ nó cũng có thể mọc đuôi như cũ... nhưng mờ cứ lên da non là nó lại cắn... chắc vì ngứa... vậy nên cái đuôi cứ chảy máu hoài... máu đông lại ra như vậy... mà nói cái nì với bà làm gì nhẩy???

Nó sà lại bên Adan và giật lấy con mèo... bế nó lên...

_ Jozy.... sao cứng hự thía... làm đuôi ra như vậy....

_ Đã bảo nó tên là Princess mà...

_ Không... Jozy..... nó là Jozy...

_ Ờ hay!!! bà thành chủ nó từ bao h vậy???

_ Không bít... bà đây cứ gọi nó là Jozy đóá....

_ Princess...

_ Jozy

_ Princess

_ Jozy.....

_ Cả hai nói gì mà lảm thế...

CHun về đúng lúc và dập được cái đám cãi lộn vớ vẩn... Nó im mồm vì chàng về... còn Adan thì thấy trước tương lai cắt mạng... cắt game... cắt tất tần tậ nếu hèm im mồm bí h???

_ Chuyện gì đấy???

Chun hần giọng...

_ Tại....

_ Anh hai...

Adan vội cắt lời nó...

_ Bà cô kia cứ đòi đặt tên Jozy cho Princess... thật bực mình...

Nó định cãi nhưng Chun đã nói trước...

_ Jozy hay chứ... tên Princess của em anh cũng hèm thik lắm... quả thật nó như vậy rùi thì...

_ Anh hai... sao anh có thể ủng hộ bà cô già đóá được.... nó mang con mụ hồ ly tinh về đang anh anh em em với anh ba trên gác kia kìa...

_ Adan.... anh nói bao nhiêu lần gòi... không được nói như thế trước mặt Ariel... cô ấy đang là bạn gái anh đấy???

_ Bạn gái???

28. Chương 28

Adan quay ra... thì thấy mặt nó đang đỏ bừng.... mặt thằng bé cũng đỏ bừng vì tức giận...

_ Em không bít... bà ta không thể nào làm chị em được...

Thằng bé quăng cặp... rồi chạy tút lên gác... Chun ngồi ôm đầu.... đi thương thuyết với ác nhân đủ mệt... về nhà lại kòn phải diễn kịch nữa... bực ghê...

_ Em xin lỗi!!!

Giọng nó nhỏ và nhẹ tới mức Chun bủn rủn chân tay....

_ Không sao!!! Từ từ rồi thằng bé sẽ hiểu thôi mà... em dọn cơm đi... anh lên gác thay đồ....

Nó vẫn cúi mặt... nó thấy mình hơi vô dụng...

_ Anh bảo là không sao mà... biết không...

Chun xoa đầu nó.... và ôm nó vào lòng...

_ Uhm.....

Nó gật đầu... đúng là không nên để chàng lo thêm nữa...

” Rằm!!! ”

Adan đập cửa phòng bước vô... làm đôi trai thanh nữ tú trong phòng vừa qua giai đoạn tìm hiểu và tiến tới giai đoạn nắm tay đã phải dừng lại ngay lập tức...

_ Em làm cái gì vậy???

Mike gất lên...

_ Em hok bít... em đang điên đây.... con mụ... con mụ Ariel....

” Thằng bé nói cái quái gì vậy...”

Mike vội buông tya người đẹp..... chạy ra bịt miệng thằng bé...

_ Ừ!!! Anh bít chú bức xúc... ngồi đây tập hít thở nhá.... hít.... hít.... thở....phù....

Rainie nhìn hai anh em chơi trò dưỡng sinh cũng thấy hay hay...

_ Cho em tập với....

Nó nhảy ra giường Mike... nơi hai anh em đang... hít thở...

_ Rainie....

Mike nhanh ng ngăn chặn ý đồ của nó lại... để kon bé ngồi lâu thảo nào thằng Adan không kìm chế được cũng bực chiện...

_ Em ra ngoài đi... anh với Adan nói chiện một lúc... nhé...

_ Vậy ah??? Thế em xuống giúp Ariel...

_ Ừ!!!

mãi đến khi không nghe thấy tiếng dep loạt quẹt nữa.... Mike mới ngồi xuống cạnh thằng em...

_ Sao vậy???

_ Ông Chun ấy... ông ý beng bà già đó trước mặt em...

_ Bình tĩnh... chú cũng bít đó chỉ là kịch thôi mà...

_ Nhưng em khó chịu lắm.... cả anh nữa.... cứ suốt ngày dính lấy con hồ ly tinh như hình với bóng ý....

_ Chỉ là chơi thôi... anh đâu có tính yêu con bé bạn osin...

_ Nhưng mà....

29. Chương 29

Lời kon bé nói thật khác với những gì Rainie nghĩ... kon bé cứ tưởng Ariel tới là do sắp xếp của ông Trần và hai đứa đã bí nhau.... ai dè kon bé lại không nhận ra thằng Tiểu Tổng trong nhà mình....

Nó bỗng nhiên miệng cười.... càng rắc rối... nó càng thik thú....

_ Tao bảo???

_ Sao???

_ Rủ ông Chun đi chơi đi....

_ Đi chơi....

_ Ừ!!! Đi với tao và Mike....

_ Sao vậy được....???

_ Sao lại không.... mà với ông là một đôi rồi kòn đâu...

_ Nhưng mà...

Nó cúi đầu ngượng ngịu....

_ yên tâm...

Rainie khoác vai kon bạn....

_ Có tao là tay cửa giai số 1 gòi... tao sẽ dạy ày làm thế nào để giai đồ...

Ariel lè lưỡi lắc đầu thik thú.... đi chơi???

Joe nhìn làn nước trong suốt của hồ bơi.... và lại nhớ tới nó cậu đang tính tới nước phải bỏ xứ mà đi... vì cứ nhìn thấy mặt nó là cậu lại mún phát điên lên....

_ Làm gì mà đăm chiêu dữ vậy chú em???

_ Anh hai.... anh ra đây làm gì.... cả nhà đang karaoke vui mà...

- Làm gì có ai mà vui... chú cũng bít là anh và Mike đều phải gương mình để đuổi kon bé đi mà...

Joe cười... tuy rằng nụ cười hèm được tươi cho lắm....

_ Chắc do gái hả???

_ Anh nói gì vậy???

_ Biểu hiện của chú nói là chú đang phê gái.... ai vậy???

_ Có gì đâu.... chỉ là một người vừa gặp rồi lại biến mất.... nhìn mà không nắm được...

Mất Chun đảo như rang lạc... thần bé văn hoa dữ...

_ Chú nói vớ vẩn chi vậy ấy chứ... chẳng có gái nào nhìn thấy mà lại không nắm được... nhất là với em Joe super kute nhà mình...

_ Anh cứ nói vậy.... mà chiến anh với bà mụ sao gòi...

_ Kon bé rủ anh đi chơi???

_ hả??? Hai người thui...

_ hèm... cả chú ba và Rainie nữa....

_ Vậy à???

Joe thở phào.... 4 người đi kòn hơn 2 người....

_ Anh chỉ lo thằng Adan... thằng bé kòn nhỏ tuổi... ít bít kiềm chế... vì đại nghiệp... mai anh và osin đi vắng... nhớ an ủi cho nó bình tâm ghen....

_ Em bít gòi.....

Joe gật đầu lia lại...

Chapter 17

Địa điểm : Công Viên....

Thời gian : 8h sáng....

Quần áo : Váy hồng, tóc dài....

Nó xoay một vòng trước gương kính xe ô tô của Chun.... thế này là ổn ột chuyển hện hò....

_ này!!!

_ Sao???

Nó rên lên khó chịu.... làm sao mà hem khó chịu được khi bị kon bé túm tóc như thế này....

_ Mà xoay vừa thôi... tao sắp long óc đây này...

Rainie rít lên hệt như một mụ thù thủy già nua....

_ Cái giọng này mà چرا được giai thì tài...

_ Hả??? mà lý nhí gì thế.... tai nghe hem rõ....

Nó hét vô tai kon bé...

_ Hai công chúa... đi được chưa vậy???

_ Dạ!!!

Giọng phù thủy ngay lập tức chuyển hóa thành tiên nữ...

" Dã man!!! " _ Nó đập đập cái tai...

_ Không sao chứ...

Chun ân cần hỏi nó...

_ Không... không sao...

_ Vậy lên xe thôi....

4 người mau ng khởi hành..... thời tiết hôm nay thật phù hợp cho cuộc hện...

_ Anh.... xong chưa???

_ Đợi tí... máy hơi bị zít....

Joe vừa vặn chìa khóa vừa cẩn nhần.... tại sao cậu lại phải đi làm cái chiến mất thể diện này cùng với Adan nhỉ???

_ Anh nói sao...??? 4 người.... đi công viên...

_ Họ thik mà... ai cản được...

_ Không ổn... nhất định sẽ có chiến... nhất là kon mụ hồ ly tinh....

_ Rainie ah??? Anh thấy cô ấy tốt mà... tại ông Mike nhà mình hay thik lợi dụng thui...

_ Anh nhầm rồi.... kon hồ ly đoá چرا trai hơi bị nghề đoá... hok được... em phải đi cùng...

_ Chun không đồng ý đâu...

_ Anh ngốc thể... em đi lên theo thui....
_ Không được.... em đi một mình nhất định sẽ có chuyện...
_ Vậy anh đi cùng em...

30. Chương 30

_ Cái gì??? Hai đứa con trai dắt tay nhau đến công viên...
_ Ai bảo anh là hai đứa con trai.... là một cặp đôi chứ...
_ Cặp đôi.... ai...???

Joe trợn tròn mắt.... kòn Adan ghé sát lại tai của Joe... thì thì thăm thăm...

BI h thì Joe lại nhìn Adan.,... hem hiểu cậu với thằng bé sẽ thám thính thể nào với bộ dạng này...

Adan có vẻ như cũng cảm nhận được cái nhìn kì lạ của ông anh trai nên lớn tiếng giục...

_ Đi thôi!!!

Chiếc xe bạc của Joe cũng lẹ làng lăn bánh....

Công viên hôm nay thật đông... sau khi trang bị cho hai nàng hai cây kem, hai cây kẹo mút, hai quả bóng bay to dùng 4 người cùng nhau thả bộ trên con đường ven hồ...

_ Anh Chun.... em hỏi khí không phải.... tại sao anh lại thik Ariel!!!

_ Rainie.... mà làm sao vậy???

Nó không mún Chun phải trả lời một câu hỏi khó như vậy???

_ Không sao.... Đơn giản thui.... Tại cô ấy là Ariel...

Má nó đồ bưng khi nghe lời nói của Chun...

_ Cụ thể một chút đi....

Rainie giục già....

_ Thì cô ấy thẳng thắn mạnh mẽ.... đôi khi lại hơi bạo lực....

_ Anh nói cái gì vậy???

Nó đập vô lưng Chun một cái như trời giáng....

_ Đúng.... hặc!!! Chính xác....

Rainie cười sằng sặc....

_ Này!!! Vô duyên vừa thui... thể mà với MIke vừa mới nhìn nhau... sao sầm sét nổ òanh òanh vậy???

_ Mà chả hiểu gì cả... đó gọi là tình iu sét đánh....

Rainie vừa nhìn sang Mike vừa cười sung sướng... trong khi chú bé đang lo nơm nớp...

_ Ah!!! Ariel.... ra đây với tao có chút chuyện...

Nhìn về mặt Rainie rồi rít.... nó bít ngay kon bé gặp chuyện dính dáng tới cái WC ngay trước mặt.... ai bảo ăn cho lăm vào....

_ Ừ!!! Đi thì đi....

Sau khi hai cô nàng biến mất.... Chun mới lần la tới cạnh thằng em...

_ Sao trông chú lo lắng quá vậy???

_ Đi tới đây em mới nhớ có cuộc hẹn với Nana.... kon bé mà gọi điện lúc này thì chết...

_ Thế sao hem gọi cho nó đi...

_ Em gọi rùi.... nhưng nó tắt máy... chả hiểu tí nữa có gọi hem??? Mà vừa nãy... anh nói nghe hay quá trốn lun...

_ Gì đâu... cũng nhờ cảm nang hum qua chú tuần cho anh....

_ Thuộc thía là tút...

_ Nhưng mà Mike này...

_ Sao ah???

_ Anh có cảm giác mình có đuôi ...

_ Hả???

Mike quay ngoắt lại đằng sau.... chẳng có gì ngoài một đôi đang ôm nhau thắm thiết và che ô để che những hành động kì quái... cô gái mặc váy... ôm chặt lấy chàng trai...

_ Anh đúng là tưởng tượng quá đà....

_ Nhưng cái đôi ấy che ô trông kì kì...

_ Thì làm những chuyện bí mật phải che ô đi chứ... em cũng toàn thể...

Mike nháy mắt...

_ Vâng thưa bố... kon bí...

_ Quay lên chưa???

_ Rùi!!!

_ Tại em đấy.... cứ chạy sang bên này... rùi đâm sang bên nọ... làm mí ông ý chú ý...

Tiếng thì thầm phát ra từ cái ô ren hồng.... cả hai người không hề để ý đến chú bán kem đang đạp xe phía sau....

” Kít!!! ”

_ Làm gì mà cứ lượn qua lượn lại vậy???

Ông bán kem dạo gắt lên...

_ Ai bảo ông không chịu tránh...

Adan gắt lên....

_ Cô.... cô này... sao giống đàn ông quá....

Ông bán kem tròn mắt khi nghe cô gái nói cái giọng của bọn con trai mới lớn....

_ Thế này.... thế mà giống ah???

Bít mình bị hớ... Adan mau ng đổi sang giọng éo uột...

_ Rồi.... chúng tôi xin lỗi...

Joe cúi đầu... rồi mau ng lôi Adan đi...

_ Liệu chừng mà xử sự.... mí ông ấy lại vừa quay xuống đấy...

_ OK!!! Nhớ gọi...

Adan gật lia lịa...

Chương trình típ theo của tuor du lịch công viên của 4 người là đánh lẻ.... Vấn đề này gây khá nhìu phiền phức cho cái đuôi...

31. Chương 31

_ Tách ra... họ tính làm trò gì vậy???

_ Cái trò mà 2 anh em mình chưa nếm bao h???

Adan nhìn sang ông anh với ánh mắt kinh sợ.... Sao lại tỏ ra thèm thuồng thía kia!!!

_ Bi h thế nào đây.... đi theo đôi nào bi h....

Joe đưa con mắt lơ dờ sang hỏi Adan...

_ Anh thật là.... thì mỗi đứa đi theo một cặp chớ sao trùì....

_ Thế ai đi theo cặp nào???

_ Xem nào.... dù sao mục hồ ly Rainie vẫn ghê gớm hơn.... nên em sẽ theo gót Mike.... Anh theo CHun nhá....

_ Ờ!!! Ủa!!!! Ồ!!! Không.... anh đi theo Mike...

_ Sao tự nhiên cứng đầu vậy nhĩ???

Em cá anh đi theo cặp đó... cso cái gì cần can thiệp chắc anh cũng che mặt quay đi.... thui... anh cứ lo cần cặp kia là ổn....

_ Nhưng mà...

_ Em tự hỏi anh là anh hay em là anh đây.... thui em đi...

_ Ồ!!!

Joe vừa há mồm ra thì thằng bé biên đầu mất.... đi theo Chun để rồi lại phải gai mắt ư.... Joe chần chừ.... có lẽ cậu sẽ không kiểm chế nổi mình....

_ B52, chuột.... gián.... sâu....

Adan lằm bằm.... hí hục lôi vũ khí trong cái ba lô nhỏ lý ôm dưới váy.... sau khi đồ nghề đã chuẩn bị xong xuôi.... cậu nhìn quanh nơi mình ẩn nấp...

_ Chà.... bên ni cũng có nhìu sâu gớm.... thêm lực lượng khủng bố...

Ngó rùi Adan vạch đồng lá cây xum xuê nhìn xuống.... phải hết sức bình tĩnh cậu mới tìm được tiếng hét...

_ cái gì???

Sao lại ngã vô vai nhau.... phải xuất quân... cuất quân ngay lập tức...

Adan giơ cao lọ axit đậm đặc... hướng về phía Rainie chuẩn bị tung chưởng... bỗng...

” Say that O love me.... say that u care....”

Tiếng nhạc chuông vang rộn rã.... Trống ngực Mike đập thành thịch.... Đừng nói là Nana gọi lúc này chứ...

_ đợi anh một chút....

Mike quay sang Rainie nhả nhặn... rùi mau ng lui đi...

_ Alo....

_ Anh đang ở đâu vậy???

_ Anh có việc bận.... mà anh nhớ là anh đã chuyển cuộc hẹn của chúng ta sang chủ nhật tuần sau mà.... hum ấy thằng Danson sẽ dẫn người iu của nó tới....

_ Chủ nhật tuần sau???

Quay lại Rainie... về bối rối của Mike làm nó thấy khá kì... nhưng nó không suy nghĩ vớ vẩn được lâu... một lúc sau điện thoại của nó cũng đổ chuông...

_ Alo....

_ Rainie ah!!!

_ Danson....

Nó giật mình thon thót.... sao ông ý lại gọi h này... May mà Mike đang nói chuyện...

_ Có việc gì vậy???

_ Em nhớ cuộc hẹn chủ nhật tuần sau chứ...

_ Chủ nhật... em nhớ mà... có việc gì ah!!!

_ Không... anh chỉ nhắc em nhớ thui... vì hum đóá... thằng bạn anh và người iu của nó cũng tới nữa....

_ Vậy hả??? Em nhớ rồi...

_ Anh tới đón em nhá....

_ cái gì??? Thôi đi./... em tự bắt taxi được gọi....

_ Sao em có vẻ hoảng hốt vậy???

_ Không sao??? Không sao đâu.... thui nhé....

Rainie cúp máy khi thấy Mike đã nói xong và lại gần nó....

_ Chuyện gì vậy anh???

_ Có.... có gì đâu???

Mike luống cuống... vừa nãy thật hú hồn... may kon bé hok tò mò hỏi này hỏi nọ...

_ Thì ra là ông ăn chả bà ăn nem...

Adan tắc lưỡi.... rồi nhìn lọ axit đậm đặc...

_ Thế này chắc chẳng cần mình ra tay... tới chủ nhật tuần sau cũng tan hết thui mà....

Adan nhìn quanh.... tính tìm đường rút đẹp... bỗng....

_ á!!

Một đội quân kiến lửa nhằm hướng cậu thẳng tiến...

Và hậu quả tất yếu của việc không phòng bị kĩ càng là một cú ngã từ độ cao 1 mét hơn....

_ Au ui!!!

Adan ôm cái mông sưng phồng rên rĩ...

_ Adan!!!

Mike thò đầu ra từ sau cái cây...

_ Em ở đây làm gì vậyh???

_ Ơ... em...

Adan lấp bắp...

” Chùn chụt!!!! Chút chùn chụt!!!! ”

32. Chương 32

Joe liếm láp cây kem.... rồi kéo rạp cái mũ xuống sát mặt.... hấp háy đôi mắt mí rười ngó vô nhà gương.... má oi!!! sao mà lâu thế....

Nhắc tới tào tháo là tào tháo xuất hiện... điều này có vẻ thiêng với lần nhắc thứ 50 của Joe.... con bé lùn tũn chạy ra.... phải sau là lão Chun mặt ỷ ê kinh hồn....

” Chuyện gì xảy ra trong ấy/??? Đừng nói là kon bé cường hôn ông Chun chứ...”

Joe vừa mải mê suy nghĩ.... vừa mải mê kéo hàng kem của ông bán kem lủi đi theo đôi tình nhân....

Có vẻ như trạm dừng típ theo của nó và ông Chun là cái trò ngựa quay vòng.... lãng mạn gớm nhỉ???? Joe thì thâm.... mong là ông này không nôn bất thành linh...

Ặc

đúng là không phải em thì chẳng ai hiểu anh... vòng quay ngựa gỗ bắt đầu làm Chun choáng váng....

_ Anh không sao chứ???

_ Không.... chỉ là....

” Lại là chứng ng mặt khi vận động tròn đầu.... ”

Joe lắc đầu....

_ Anh Joe....

Giật mình.... Joe quay ra.... và mấp máy...

_ Tiny....

_ Sao anh lại ở đây....

_ Sao em lại ở đây???

_ Em làm việc ở đây mà...

Joe có thể dễ dàng nhìn thấy đồng tạp phẩm bên cạnh Tiny....

_ Anh cũng bán kem ở đây ah???

Câu hỏi của Tiny làm mặt Joe bỗng chốc đỏ như gấc....

_ Đi uống nước đi...

_ hử???

_ Nói chiện chút.... từ sau đợt chia tay hồi cấp 3 em hok được gặp anh nữa....

_ Ah, uh!!!

Joe còn nần ná.... hai người kòn đang ở đây... đi kiu gì bi h???

_ Đi thôi....

Joe nhìn Tiny kinh sợ.... nhưng phản kháng bị h đã quá muộn.... tiny lôi tuột cậu vô một quán nước đèn mờ gần đó..

Nó luống cuống nhìn quanh.... bây h thì ai có thể giúp được Chun và nó đây.... trông Chun thực sự rất mệt mỏi...

_ ọe!!!

Tất cả những thứ mà nó nấu sáng nay.... bị h trào ra hết chân nó.... Làm thế nào bây h.... đáng lẽ không nên chọn trò này....

Nó nhìn quanh quất... bỗng nó thấy Joe.... không... sao Joe lại xuất hiện ở đây được.... lại cùng với một cô bé lai tây rõ xinh..... Họ đang hẹn hò ah???

_ Ariel.... anh không chịu được nữa...

Mắt Chun lác ngược....

_ Ồ!!! em đưa anh đi...

Nó quên ngay hình ảnh hay ho vừa nhìn thấy... cúi xuống dìu Chun đi....

_ Anh vẫn man lỵ nhỉ???

_ Gì cơ... có gì đâu...

_ Anh ăn đi....

Tiny giờ ra trước mặt Joe một lát abnsh kem ngon lành...

_ Không... anh không đói...

Joe từ chối khéo.... bánh này dễ tẩm thuốc mê... hoặc tẩm yêu được....

_ Đây!!! anh đang học trường nào đấy???

Chỉ mới nhấp một ngụm trà mà kon bé đã lại gần Joe từ lúc nào.....

_ Anh Khai....

_ thế có bạn gái chưa???

_ Bạn gái.... chưa... ah... có có rồi...

_ hả???

mắt tiny lập tức long lên....

_ tại sao...???

Nó hất tung cái bàn lên....

_ sao anh có người iu được...

_ Cái này.... cái này....

” Tít!!! Tít!!! :”

Joe thở phào.... cái di động đã giải thoát cậu đúng lúc...

_ Anh tư ah!!!

Tiếng Adan thì thào trong điện thoại...

_ Sao thế???

_ Ra cổng công viên đi... em đợi,,...

Tút.... tut....

Thằng bé đập ngay máy.... sau vài s thắc mắc.... Joe quay sang Tiny...

_ Anh xin lỗi... anh có việc...

_ Không...

Tiny nắm chặt vạt áo Joe...

_ Anh phải ở lại nói rõ với em.... con hồ ly đó là ai??? và làm sao mà nó cưa nỏ anh...

_ không có gì???

Joe cố gắng giũt lại áo.... không may có khi cậu biết thành thiên thần không áo mất...

_ Không... anh phải nói...

_ Bảo không mà...

Sao bao nhiêu cố gắng... Joe cũng dứt được vạt áo ra... may là chỉ chỉ giãn chứ chưa đứt..... việc làm cần thiết bị h là.... chạy thật nhanh...

_ Á!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!1 Không được..... Joe.....

33. Chương 33

Tiny mau ng đuổi theo Joe...

” Cốp!!! ”

Adan luống cuống rút tất cả vũ khí từ dưới cái váy bông lên.... vừa chạy.... vừa phi Mike nhiệt tình. mong là ông ấy không nhận ra mình...

Sờ tới sờ lui.... Adan méo mặt... hết vũ khí rồi.... who help me???

Hắn ra mọi người cảm thấy rất kì.... khi thấy một cô gái vừa xách váy... vừa thò vô bên trong váy.... mặt nhăn nhó... chạy thực mạng...

Nó là một trong số đó.... nó vừa công Chun Vừa bước ra gần cổng thì thấy cảnh tượng hay ho trên.... và ngay sau đó.... là Mike.... đang bế Rainie và thực mạng đuổi theo

_ Adan.... đứng lại...

Mike vừa chạy vừa la như vậy đó.... nó mắt tròn mắt dẹt.... gì chứ.... chẳng lẽ mí nhân mặc váy đó.... lại là Adan sao???

Chuyện hay dường như vẫn chưa kết thúc ở đó.... đúng 1s sau.... phía ngược lại với phía Adan đang chạy lại là cảnh phụ tình...

_ Joe.... đứng lại.... anh phải nói cho em biết cô ta là ai???

Tiny rít lên.... bám sát gót theo Joe...

Joe nghiêng răng.... rồi cố gắng tận dụng hết khả năng của mình để chạy.... chạy và chạy....

Đó chẳng phải là Joe nữa hay sao??? Nó đơ người.... mọi người đang vận động hết công suất.... trong khi nó thì lết.... và lết...

_ Sao đây???

Chun thều thào...

_ Anh nhìn thì bí....

Nó lắc đầu...

Quay lại màn hành động hấp dẫn.... hai nạn nhân bị rượt cũng chẳng mí chốc đã ng nhau....

_ Adan....

Joe reo lên reo mừng.... ít ra có thêm một trợ thủ cũng tốt hơn là bay nhảy 1 mình...

Nhưng cậu hơi nhầm.... vì theo gót Adan lúc này là ông anh ba quý hóa...

_ Mike....

_ Mike móc gì..... chạy thui....

Adan kéo joe.....

_ Ồ~!!!!

Joe đã sớm nghe tiếng guốc lại gần....

Hai anh em cùng dắt tay nhau.... người ngoài nhìn vô chắc lại lầm tưởng cawpj đôi này vừa trốn khỏi thế lực hắc ám trong gia đình....

_ Bi h đi đâu???

Adan tốc hết váy lên... thở hổn hển.... và bật hết cỡ điều hòa....

_ Về nhà thui....

Joe phẩy phẩy tay...

_ Anh hâm ah!!! Về đây thì mình bị ép bằng nước....

_ Uh!!! Thế chú về nhà khăn gói quả mướp mà trốn đi..... về lúc khác hay về bi h cũng rửa cả...

Adan nhăn mặt.... người thông minh, nói cái quái gì chẳng đúng...

Chapter 18

Nó cảm cuộng bông trên tay.... mắt mơ màng.... cứ thế nhúng tất cả vô lọ cồn...

Thật kì lạ.... Joe và cô gái, giữa họ là quan hệ gì..., nó tò mò cũng hok phải là không có bằng cứ.... vì nghe nói từ trước đến nay Joe chưa từng cóa bạn gái...

Mà sao nó lại phải suy nghĩ nhiều tới thế.... nó có là gì của cái gã máu lạnh đó đâu nhỉ??? Sự thật là vậy... chính xác là vậy đó.....

_ Nhưng mà.... nhìn cái kiểu đồ ửng mặt của hấn.... ĐÁNG CHẾT!!!

Nó hét lên.... lời túm bông ra tương thẳng vô....

_ Á!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Adan hét loạn nhà.... ôm cái ông đồ ửng....

_ Bà làm cái gì thế???

_ Thì đắp mông cho em chồng....

_ Cái gì??? Bà mún tôi lộn tiết hả??? Ai thèm làm em chồng bà...

_ Không thèm thì cũng phải làm chú ah!!!

Nó cười hề hề... tay lăm lăm cục bông.... nhìn Adan với ánh mắt thú dữ...

_ này... này... cầm cóa lại gần nghe chưa???

Adan giơ hai tay ra chắn trước mặt nó.... nhưng không thể ngăn nổi đà tiến công của kon bé osin....

_ Á!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! !!!!!

Hét típ đợt hai....

Adan đau đớn vô ngần.... hum qua về nhà thằng anh thì thổi còi toe toe ngoài phòng khách hem sao.... riêng cậu thì bị hai quý anh chăm sóc.... nhiệt tình nhất vẫn là Mike.... kòn ông Chun tuy còn vất vưởng nhưng cũng kịp bồi thêm hai cây gậy vô giữa mông thằng bé.... đã thía lại kòn đẩy kon bé osin vô chăm sóc tận tình.... Oh my god!!!! May mà kon mù hồ ly kia hem vô chăm cùng... thật ra bi h nó đang khóc ròng trong phòng vì hem được tận tay chăm sóc cậu em chồng quý hóa...

34. Chương 34

_ Dậy coi!!!

Adan mún nằm ra giường giả chết cũng chẳng xong... con mù osin túm cái đầu vuốt keo sành điệu của nó lên....

_ Nghe chị hỏi???

_ Dạ!!! Đại ca.....

Thằng bé nhún nhường chỉ vì nó đang đau....nó mà hok đau thì mù này chít.....

_ Cô gái hum qua là ai vậy???

_ Ah!!! Kon đĩa Tiny chứ gì???

Adan nheo nheo mắt thăm dò...

_ Nè!!! Đừng nói là mù tính bắt cá hai tay chứ???

_ Nói vớ vẩn gì vậy.....

Nó dúm đầu Adan vô cái gối như cũ....

_ Đại ca hỏi là vì lo cho em chồng.... sắp thành dâu cả rồi... phải quan tâm tới các em chút chút chớ....

_ Vậy ah???

_ Uh!!! Thui nói đi...

_ Hem nói...

_ Cái thằng này.... nói....

_ Hem nói...

_ Nói...

_ Hem...

_ Nói....

_ IM GIÙM CÁI MỒM CÁI!!!!

Chun tông cửa xông vô.... làm nó ngã nhào lên người Adan....

_ Ariel!!!

_ Dạ!!!

_ Ngoan bắt ngờ...

Adan làm bầm...

_ Ra đây anh nói chuyện....

_ Hả???

Nó tròn mắt... lại gì nữa đây???

_ Reng.....

_ Phup!!!

_ Reng...

_ Phup!!!

.....

Joe nhẹ nhàng lại gần cái điện thoại.... rút phứt cái giắc ra..... cậu cẩn thận đặt nó lên bàn.... rồi nhảy lên giường.... trùm chăn kín mặt....

Reng!!!!

Trống ngực Joe lại đập từng bừng.... sao rút giắc ra rồi mà.....

_ Alo....

Trời đất.... là điện thoại bên phòng ông Mike.....

Joe vượt ngực phì phì...+ thở phò phò.... suốt chiều nay kon bé Tiny khùng bố điện thoại.... Trốn được nó 2 năm đã phải gặp lại gòi....

Cấp 3 với Joe là một quãng thời gian buồn chán.... với cái tính cách như của cậu thì cuộc sống toàn những đứa kon gái vô vị bám lấy thật phiền phức và đầy sự bức mình...

Nhưng cậu vẫn có ấn tượng sâu sắc về quãng đời đó.... chắc cũng vì Tiny.... lúc đầu... khi gặp kon bé... Joe khá ấn tượng vì vẻ thông minh sắc sảo của nó.... nó đối với Joe rất bình thường... mà không... đúng hơn là cũng có chút tình ý nhưng hok giống cách mà bọn con gái bình thường hay làm.... điều đấy làm Joe đã từng thấy nó dễ chịu.... không phải là thik... nhưng cậu đã từng nghĩ kon bé này có thể làm bạn mình... chính vì thế mà có lẽ cậu thân với kon bé hơn một chút...

Nhưng cũng vì thế mà tai họa xảy ra... cử chỉ của Joe khiến kon bé lầm tưởng là cậu thik nó.... và thế là nó.... với bản năng thú dữ lúc đó mới lộ ra của mình.... xua đuổi tất cả những sinh vật gần mác female lảng vảng gần cậu.... từ kon mèo con.... con.... mỗi khi Joe tỏ ra yêu thik hay thân mật với một đối tượng nào đó... nó đều phá đến cùng.... thì treo lên cây.... mèo thì lựa lựa rồi bán vô hàng tiểu hổ.... mỗi ngày nó gọi cho cậu ngót 100 cuộc.... nhiều lần theo dõi để bít nhà.... tra tấn vô hình = con mắt say đắm nhưng không kém phần ma quái.... Ông chun đã từng phải phá 50 cái máy điện thoại.... đổi điện thoại đúng hơn nghìn lần.... Nhưng cũng may điều Joe sợ nhất cũng không xảy ra.... may là kon bé chưa tự tử vì cậu.... nhưng mà tự nhiên nó tóm được điện thoại như vậy chắc cái tương lai nó tự tử vì cậu cũng dễ có lắm....

Lầm lằm ôm cái gối.... Joe mò xuống nhà dưới cho yên tĩnh.... ít ra thì nhìn khu vườn.... tâm trạng cậu cũng thoải mái đôi chút....

Joe mở cửa.... hít thở không khí trong lành.... có tiếng nước chảy đâu đây.... cậu nhìn quanh.... hóa ra là kon bé osin đang tưới rau.....

35. Chương 35

Joe lặng lẽ nhìn nó.... hum qua nếu không phải nó rỉ tai với ông Chun là thấy cậu và bạn gái cậu đi tới công viên thì chắc bị h cậu cũng đang lặn lội trên giường giống thằng Adan...

Mà nó nói từ bạn gái của Joe nghe ngọt xót.... đúng rồi.... với nó.... cậu là loại động vật không máu.... không tim.... không phổi mà...

_ Này!!!!

Nó quăng cái vôi phun nước.... chạy ra chỗ Joe như vừa bắt được vàng....

_ Sao????

Joe nhăn mặt... cái vẻ hơn hở của cái kẻ đang yêu thật đáng bực mình...

_ Cả ngày không thấy ra khỏi phòng đương nhiên là cần quan tâm chứ... I'm osin....hehe...

_ Cười gì nghe ghê thế không bít!!!!

Nụ cười trên môi nó tắt phụt....

_ Thì thôi.... nhưng mà cô bạn hum qua là.... ấy ...ấy hả???

_ Can chi tới cô.... cứ làm tút việc của mình là được.... nhà bẩn lắm đấy...

” Cóp!!! ”

Nó gõ cọc vô đầu Joe....

_ Cái đầu này của anh.... nhồi cho lắm vô.... chắc nhìn đâu cũng thấy vi trùng hả???

Joe rùng mình khi tay nó chạm vô mặt cậu.... trong thoáng chốc.... gương mặt ngượng ngùng của Joe làm cả hai đứa cứ như tội phạm bị truy nã... cúi mặt hem đáp....

_ Làm nốt đi.... osin....

Joe phá vỡ không khí bằng một câu nói mang đầy tính tự ái cá nhân... nó bắt đầu thấy nóng mặt.... không phải chị đây đã hẹn đi ăn với anh chú ngày mai thì kòn mút mới hìn thía nhá....

_ Meo.....

_ Meo meo cái mút.... thik bị treo đuôi lên cây nữa hem.... Jozy...

11h trưa....

_ Hai đứa nói gì đi chứ...

Ông Trần nhìn Ella và Chun....

_ Ặc!!!

Câu nói của ông làm Chun hem thể giữ được bình tĩnh...

_ Sao vậy???

_ Dạ... không....

_ Làm nhieu chiện xấu xa quá mà...

Ella lắc đầu...

_ Con im đi....

Ông Trần lên tiếng.... còn Chun thì hả hê trong lòng...

_ Dạ thưa bác....!!!!

Chun lễ phép...

_ Cháu có yêu cầu....

_ Yêu cầu gì??? Cháu nói đi....

_ Cháu và Ella mún tìm hiểu nhau nhiều hơn nữa.... vậy nên.... bọn cháu có thể nói chuyện riêng một lát được không???

_ Chuyện đó.... haha.... có vẻ bác đã ngăn cản hai đứa nhĩ.... vậy.... bác đi trước nhé....

Ông Trần cười lớn.... trước khi đi kòn quay lại nói với Ella...

_ Kon gái.... fighting!!!!

Khi bóng ông Trần đã mất... Ella tắt phụt nụ cười dễ xương... quay sang Chun...

_ Anh đang âm mưu gì vậy???

_ Âm mưu tán tỉnh cô....

_ Đồ vô vị....

Ella nhăn nhó....

_ Nhanh lên bác oi!!!

Nó giục bác tài rồ rít và không rời mắt khỏi cái đồng hồ... Nếu không phải tại con mèo điên - kiêm cậu em chồng quý hóa ấy cứ bắt nó dọn cho xong cái nhà để xe đóng cửa đã ngót 5 năm trời... thì nó đâu có phải vất chân lên cổ mà nhìn đồng hồ như vậy....

Tuy nhiên... lại nói về cuộc hẹn hum nay... nó thấy hơi chạnh lòng... cuộc hẹn trong mơ của nó là khi chàng hoàng tử cưỡi ngựa.... chít quên... lái ô tô đến đón nó cùng với một bó hoa hồng rực đỏ.... nhẹ nhàng mời nó lên xe... chiếc xe ấy sẽ đến một nhà hàng sang trọng.... chàng hoàng tử sẽ mở cửa xe.... nắm tay nó.... và hai người sẽ cùng sánh đôi giữa hai hàng nhân viên đang kéo piano....đi đến bên bàn ăn được thắp nến sáng choang....

Phịch!!!

cái taxi dừng bánh.... đầu nó suýt tí nữa thì lao đánh ầm vô cái ghế bọc da em như bông.....

Thực tế... thì Chun chỉ gọi đúng 1 cuộc... thời gian chưa tới 2 s... nói địa điểm cuộc hẹn và bảo nó gọi taxi tới... mặc cho nó ú ú ớ ớ với bao nhiêu thắc mắc...

_ Bao tiền ah???

Nó ngoi lên trên để gửi tiền choa ông lái xe tốt bụng.... lâu lắm rồi nó mới mặc váy... hôm trước đi công viên nó mặc quần ngắn.... hehe... không hỉ Chun có thik nó trong bộ dạng này không đây....

36. Chương 36

_ Bọn trẻ... thật là....

_ Có chuyện gì sao... thưa chủ tịch...

_Không... là chuyện rất tốt....

Ông Trần cười hả hê....

” Oh my god!!!! ”

Nó rên lên trong đầu... rồi quay phắt 180 độ.... nhảy vọt vô cái taxi đang chuẩn bị lẩn bánh...

_ Sao vậy cô???

_ Bác cho cháu núp nhờ một tí...

Nó run lấy bầy.... tại sao daddy iu quý lại có mặt ở đây??? Suýt tí nữa thì nó tiu đời.... hix.... trời ơi!!! Tim nó mún vọt ra ngoài mất....

Nó ghé mắt nhìn chiếc xe bạc mất hút dần trong đám đông rồi thở dài một cái rất chuẩn.... may ghê gút..... cẩn thận... lần sau phải cẩn thận hơn...

Chun chăm chú liếc đồng hồ.... và liếc ra cửa... còn Ella chăm chú ăn.... và chăm chú ngó Chun...

_ Đợi ai ah???

_ Mặc chi tui cô???

_ Vừa nãy anh bảo là tán tỉnh tôi... sao ngồi mãi vẫn chưa thấy anh nói gì???

_ Cô thik tôi tán tỉnh cô???

_ Mún thử xem bản lĩnh của giám đốc tới đâu thui...

_ Bản lĩnh của tôi tới đâu hănn cô biết quá rõ rồi...

_ Đúng vậy... người cướp đi nư hôn đầu của tôi đương nhiên phải có bản lĩnh...

_ Cái gì??? Tôi cấm cô nhắc lại cái chuyện xấu hổ đó.... tôi tôi...

_ Chun!!!

Nó xuất hiện đúng lúc làm Chun tự cảm tạ trời phật.... còn nó.... hok ít ngạc nhiên khi thấy Ella ngồi cùng bàn ăn với CHun...

_ Thì ra anh đợi cô ấy ah???

Ella khoanh tay nhếch mép...

_ Đương nhiên... người yêu tôi mà....

Chun đứng dậy... đường hoàng khoác vai nó.... và tươi cười...

_ Một lần nữa giới thiệu lại với cô.... đây là Ariel bạn gái tôi....

” Dừng nó làm lá chắn để từ chối tôi ah???? ” - Ella trầm nghĩ...

_ Tôi biết rồi... có nhất thiết phải nói lại lần nữa đâu.... mặc dù ghét tôi nhưng cũng không cần anh phải làm chuyện này.... Thôi... khỏi động chạm tới riêng tư hai người... tôi về trước...

_ Khoan đã....

Chun chạy ra nắm tay Ella kéo lại...

_ Sao nữa???

_ Ở lại ăn chung đi???

_ Cái gì???

_ Sao phải ngạc nhiên vậy... dù sao cô và Ariel cũng là bạn tốt.... hai người gặp nhau... chẳng lẽ không có việc gì để nói sao???

Ella nhìn vô mắt Chun... gã này đang nói cái quái gì vậy....

Ariel còn thấy khó hiểu hơn thế...

_ Ôi chào!!! Dễ xương quá...

Chun biểu lộ cảm xúc cực độ khi đeo cái bờm tai thả lên cái đầu bé nhỏ của nó.... cảm thấy như vậy vẫn chưa đủ.... ông cả khuyến mại thêm một cái kiss nhẹ nhàng lên má làm trái tim kon bé càng thêm bay bổng.... :k12

Hum nay Chun có vẻ cứng kon bé đến lạ... Trong bữa ăn... nếu không dứt... thì cũng nựng....khoác vai... chung quy là làm đủ trò thân mật với nó.... Tới bi h, khi đi chợ chiều... Chun và nó vẫn tay trong tay... tươi cười và thắm thiết cứ y như chúng nó là một đôi vợ chồng son vậy.... mặc dù chúng ta không quên cái đuôi dù không muốn nhưng vẫn bắt buộc phải đi theo???

Ella nhăn nhó mặt mày khi sis là độc giả duy nhất và trung thành được mục kích một cảnh yêu đương trực tiếp... nhìn kon bé em iên tục bị sờ mó.... tuy chưa đến nỗi quá đáng nhưng cũng thật ngứa mắt.... nhưng sis cũng hiểu là tại sao Chun lại có vẻ bất thường như vậy : ” Mún ta bỏ cuộc??? Đừng mơ??? ” :k29

Lại nói tới nó... lúc đầu nó cũng rất luống cuống và ngại ngùng khi có mặt Ella mà Chun lại tự nhiên như vậy.... dấu sao đây cũng là chị nó.... để người nhà thấy... nó cứ có cảm giác như bị quan sát vậy??? Nhưng rồi nó cũng thoải mái dần.... và hết thắc mắc về việc tại sao Ella có mặt ở đây???

37. Chương 37

_ Anh thấy được không???

Nó giờ cái kính to bự chẳng trước mặt CHun...

_ Được chứ... em cứ chọn típ đi...

Và thế là nó lại lúi húi trong đồng tạp phẩm.... Trong khi Chun lén lút quan sát thái độ của Ella... và đây là độc thoại nội tâm???

” Sao bà già vẫn cười mỉm... từ nãy h diễn vậy mà hok xi nhê tí nào sao??? Chẳng lẽ mún mình làm gì đó hơn thế??? Không không.... sao mình có thể làm??? Từ nãy tới h mình đã phải hết sức cố gắng hoàn thành vai diễn... chẳng lẽ con mụ phù thủy đó lại cao tay hơn mình.... không buông mình ra ư??? Sao ngày xưa mình lại đại dột bóc tem nụ hôn của nó... để bi h nó đeo mình đến mức này???? Oaoaoa!!! ” :k59

Chun khóc trong lòng.... :k19 nhưng miệng vẫn cười toe đùa vui với nó...Riêng nạn nhân đáng thương thì vẫn rất vui vẻ...

” Em ơi!!! Có điện thoại!!! ”

Tiếng thằng Adan léo nhéo phát ra.... Cái thằng bé... tự nhiên lấy nhạc chuông vớ vẩn này cho Chun.... Là trợ lý Kim... chuyện gì vậy nhỉ???

_ Đợi anh chút...

Chun nhìn nó trấn an... rồi cầm điện thoại rút ra chỗ khác... :k27

_ Này!!!

Ella bi h mới có cơ hội típ cận em gái...

_ Gì ạ???

_ Sao cô nai vàng thế.... mới mí ngày trước nói là hấn với em là con số không.... là hấn thế này... hấn thế kia??? Sao bi h thắm thiết thế???

_ Dạ.... chị.... em...

_ Tôi về mách bố....

_ Ấy!!! Em sẽ hậu đãi mà.... chẳng là anh ý.... mà chị đừng ghét anh ý nhà...

_ Mồm dẻo như kẹo ý... cô hiểu hần là kon người nào mà bênh dữ vậy???

_ Thế chị biết ah??? Nói em nghe hén...

_ Không nói... mà cũng chẳng có gì để nói....

_ Đi mà.... Ella... thương em....

Ella khoanh tay... vênh mặt....nói thì mất hay... nhưng khi thoáng thấy bóng Chun quay lại.... Sis nhếch mép cười.... :k71

_ Mún nghe thịt hả???

_ Uh!!!

Nó hào hứng....

_ Lại đây....

Ella vẫy nó lại gần... rồi ghé sát tai kon bé...

_ Hần ah!!! Hần là một người....

_ Cô làm cái gì thế???

CHun giật Ella ra khỏi nó.... mặt đầy vẻ giận dữ...

_ Anh làm cái gì thế.... chị em chúng tôi nói chuyện tử tế tình cảm... can chi tới anh...

Chun bắt đầu thấy lúng túng khi chạm phải ánh mắt ngơ ngác soi mói của nó.... nhanh ng.... Chun kéo Ella ra một góc....

_ Đồ cáo già... cô nói xấu gì tôi với cô ấy???

_ Có gì đâu??? Tôi chỉ nói anh là một con người tốt bụng này, ga lăng này, dễ mến này... toàn điều tốt đó chứ???

_ Cô tưởng tôi tin cô.... ah há!!! Cái mặt cáo già như cô thì nói được cái mô tốt đẹp???

_ Thế cái mặt sói đói như anh thì có gì mà tử tế???

_ Sói còn tốt hơn cáo....

_ Cáo không ác như sói...

Chun nghiêng răng kèn kẹt... con cáo này không chịu thua tới một câu....

_ Không bàn đến chuyện cáo và sói.... cô thấy đấy... tôi và Ariel rất iu nhau... cô hãy khuyên chủ tịch quên việc hôn sự này đi.... tôi sẽ không bao h cưới cô...

_ Rất tiếc phải báo cho anh biết... tôi nhất định phải cưới anh.... anh yêu ai??? Đâu phải việc của tôi???

_ Cô.... cô.... tại sao???

_ Vì tôi thik vậy???

_ Cô không sợ sẽ làm tổn thương Ariel sao??? Cô và cô ấy thân nhau mà....

_ Sao tôi phải sợ... cô ấy và tôi mới quen nhau không lâu... cô ấy có bị tổn thương là do anh chứ có do tôi đâu???

_ Đồ máu lạnh...

_ Đồ hán gian....

_ Cái gì???

_ Nhìn mặt thấy gian còn nói....

_ Cáo già mún chút hả????

_ Theo tôi thấy bây h cãi nhau là không nên chút nào.... người yêu anh đang đợi đấy....

Ella nói xong.... lắc đầu quay đi.... bỏ lại một mình Chun thở hồng hộc...

_ Ô.... nhưng mà.... kon bé đi đâu gọi???

Chun nhìn quanh quất.... Ariel trong vòng 5 phút đã biến mất hem chút vết tích...

38. Chương 38

Bộp!!!! ”

Mũi nó bành ra trên khung cửa kính....

_ Áo.... váy.... đẹp quá....

Nó cử động môi trên tấm kính dày.... mặc cho bao nhiêu ánh mắt đang dõi theo ghê sợ...

_ Nhưng mà hết xiềng gòì...

Nó chừng người khi sờ vô túi.... nghĩ hum nay đi ăn với chàng => được bao là dĩ và tất => chẳng mang theo xu nào???

<>_ Bi h mà Sis và chàng có ở đây nhĩ???

<>Nó xịu mặt.... không hiểu giữa hai người họ đã xảy ra chuyện gì???

<>” Brừ..... ”

<>Điện thoại rung bần bật.... là Chun...

<>_ Em đi đâu vậy???

<>Chun quát vào tai nó...

<>_ Em chỉ đi loanh quanh chút thôi...

<>_ Về đây ngay???

<>_ Biết anh ở đâu mà về???

<>_ Vậy hiện tại em ở đâu???

<>_ Em á.... em...

<>” Phụt!!! ”

<>Tín hiệu tắt ngóm làm nó giật mình.... di động hết pin.... vui ghê...

<>” Pim!!! Pim!!! ”

<>Tiếng còi ô tô thúc giục đâu đây.... cũng chẳng phải là để gọi nó... dứt điện thoại vào túi.... nó lết ra chỗ đón xe bus cách đó không xa... về nhà rùi trả cũng được....

<>” Pim !!! Pim!!! ”

<>Tiếng còi vẫn đuổi theo nó.... nhưng nó thì vẫn tỉnh bơ....

<>_ Này!!!!

<>Có ai đó vừa nắm tay nó.... Chun....

<>Nó quay ra rồi thở dài...

<>_ Anh làm gì ở đây???

<>_ Tôi hỏi cô mới đúng đó.... h này hem về nấu cơm còn lang thang dọc đường...

<>Joe cầm cầu...

<>_ Anh chạy ra đây chỉ để lôi tôi về nấu cơm thui hả???

<>_ Đó là thiên chức + nghĩa vụ của cô... đương nhiên là phải làm thui, mà anh Chun đâu gọi???

<>_ Sao anh bắt tôi đi cùng Chun...

<>_ Adan bảo thế??? Thế anh ấy đâu???

<>_ Không biết....

<>_ Không biết???

<>Joe trợn mắt nhìn nó.... kon bé có vẻ bất cần... giận nhau ah???

<>_ Alo!!!

<>Joe rút điện thoại phone cho ông anh.... nhưng...

<>_ Đừng có gọi....

<>Nó giật điện thoại của Joe.... và tắt nguồn...

<>_ Cô làm gì đó???

<>_ Tôi hem thik gặp Chun.... đói rồi.... đi ăn....

<>Nó nhún vai... rồi chui tọt vô con camry mui trần của Joe...

<>_ Về nhà hả???

<>Joe nhìn nó dò hỏi....

<>_ KHông.... đi ăn... ai bảo anh về....

<>_ Ăn thì ăn...

<>Joe chép miệng... bởi dẫu sao cậu cũng đang đói....

<>_____

<>” Soàn!!!! Soạt!!! Soát!!! Soàn!!!! Soạt!!! ”

<>Mì cứ như một dòng cũ cuốn vô mồm nó.... Trong khi mì trong miệng Joe như thác chảy.... vì cậu mãi há mồm nhòm nó...

<>_ Ăn không sợ nghẹn ah???

<>_ Không....

<>_ Cô và anh cả sao vậy???

<>_ Chả sao cả???

<>_ Chả sao sao hok mún gặp...

<>_ Không thik....

<>_ Sao không thik...

<>_ Không biết...

<>Joe lắc đầu... pó chúu....

<>_ Mà này!!!

<>_ Sao nữa....

<>_ Theo anh... Chun là người như thế nào....

<>_ Sao cô lại hỏi vậy...

<>_ Vì anh là em anh ấy, đương nhiên phải hiểu rõ anh ấy hơn tôi...

<>_ Tôi không thể trả lời được...

<>_ Tại sao???

<>_ Không thể áp đặt suy nghĩ của người khác vào suy nghĩ của mình.... cô hãy tự tìm hiểu đi...

<>_ Đúng là.... nói cho người ta biết một chút cũng không được...

<>_ Đây là vì người ta là cô...

<>_ Bộ anh ghét tôi lắm hả???

<>_ Sao cô nghĩ vậy???

<>_ Anh hay nổi khùng vô cớ với tôi... đôi khi tôi thấy anh gườm gườm nhìn tôi....

<>_Ặc!!!!

<>_ Nó làm Joe phát sắc... sao ánh mắt thương yêu say đắm của Joe qua mắt nó lại thành gườm gườm được nhỉ??

<>_ Không phải là ghét... vì cô làm tôi bực mình...

<>_ Tôi lại chẳng chạm gì anh... tại sao anh phải bực mình...

<>_ Không biết... nhìn thấy bản mặt là khó chịu rồi...

<>_ Anh.... anh....

<>_ Nó bức xúc.... thẳng cũng không cần thẳng như vậy...

<>_ Thắc mắc vừa thôi... tôi nghĩ sao cũng đâu liên quan tới cô...

<>_ Thì đúng vậy.... nhưng vẫn ghét...

<>_ Ghét ai???

<>_ Ghét anh...

<>_ Nó đập vô mặt Joe... rồi đứng dậy.... chạy ra ngoài....

<>_ Đã ăn của người ta kòn có thái độ vậy...

39. Chương 39

Joe làm bầm... cầm lưng bát mì tu sạch...

_ Anh hai....

Adan rên rỉ....

_ Đừng có đi đi lại lại trước mắt em như vậy.... em chưa ăn tối... anh mà cứ vậy em lăn ra đây ngay này...

_ Im đi....

Chun hét lên... rồi típ tục đi đi lại lại...

_ Có cần thiết vì kon mụ osin ấy mà phải sốt ruột đến vậy hok???

_ Đương nhiên là cóa anh gửi con dấu công ty trong túi nó... bị h nó biến đâu mất... làm ăn cái gì được,....

_ Nhưng em thấy anh lo cho người nhiều hơn lo cho dấu đó...

_ Thôi không nói nữa... đau đầu quá...

” Bùm!!! ”

_ Hình như anh tư về...

Adan ôm mống.... nhòm ra cửa sổ...

_ Về cùng mụ osin...

_ Hả???

Chun vội lao ra cửa chính.... thoáng thấy bóng nó....kưa liền chạy ra....

_ Em đi đâu vậy??? Biết anh lo hok???

Chun hét nó như té nước... nó đứng im... chẳng biết nói gì...

_ Em đi trên đường thì gặp cô ấy...

Joe bước xuống xe...

_ Gặp sao không gọi cho anh một tiếng...

_ Em để quên di động ở nhà... số của anh em lại hok nhớ....

_ Vậy sao đang gọi lại tắt máy...

Chun quay ra phía nó...

_ Hết pin...

Nó nói đúng một câu, rồi đi thẳng vào nhà... Chun hơi bất ngờ về thái độ dửng dưng của nó...

- Xem lại đối xử của anh đi... sao lại để nó một mình lang thang ngoài đường...

Joe vỗ vai Chun... rồi đi vào nhà.... còn mình Chun đứng bơ vơ.... chẳng lẽ kon bé ghen mình với Ella????

Chapter 19

” Rào!!! Rào!!! ”

Nó lia vôi nước đi khắp vườn hoa.... biệt thự có một vườn hoa lớn và cũng có rất nhiều loài cây quý hiếm....
Mà con gái lại rất thích hoa.... nó từng xuyết xoa hết lời khi lần đầu tiên nó đứng trước vườn hoa... nhưng bây h... trong lòng nó lại man mác buồn.... vì những việc nó không thể lý giải nổi...

Tưới nước xong... công việc típ theo là bắt sâu và tỉa lá.... đang hì hục xử lý mấy khóm hoa sát mặt đất... nó bỗng thấy buồn buồn đằng sau.... nó giống.... giống như có ai đó đang..... mông nó vậy....

_ Ai đấy???

Nó quay ngoắt ra... không quên khuyến mãi con dê già sờ mông một kg H2O

_ Á!!! Ái!!!!

Chun la toáng lên.... cái đầu vuột keo sáng bóng bây h nhóp nháp.... thật ghê...

_ Em làm cái gì đây???

_ Thế anh vừa làm cái gì đấy???

_ Anh chỉ muốn gọi em thôi mà...

_ Gọi mà phải động vào tận hiện vật hả???

_ Gọi rã cả họng mà VIP có chịu quay ra đâu???

_ Thế anh muốn nói gì nào...

_ Em giận anh hả???

_ Giận bao h đâu??? Sao anh lại nghĩ vậy???

_ Thái độ cầm cẩu kia không thể gọi là thik được....

_ Mất thời gian... em vào nhà đây....

Nó vừa đặt cái vòi xuống đất... ngúng nguẩy đi vào...

_ Đợi đã...

Chun cầm ống nước lên... chia thẳng về phía nó... Chỉ trong đúng 1s, nó ướt như chuột lột.... khỏi phải nói nó điên đến mức nào....

Nó quay đi quay lại tìm thêm một cái vòi nữa... may mắn là ngay cạnh chân nó có một cái.... Trò chơi đuổi bắt sắp bắt đầu...

Nó cầm vòi rượt Chun vòng quanh khu vườn.... nước xả không phải là ít... những giọt nước bắn lên trong không trung phản xạ ánh sáng của cầu vồng... thật rực rỡ.... Nó cười... cười thật to... cả Chun cũng vậy... Những suy nghĩ vớ vẩn của nó dần nhạt.... cũng phải thôi... khi được đùa vui trong khung cảnh thân thiện như vậy...

_ Hết giận rồi hả???

Joe thì thầm như chỉ để mình cậu nghe được.... Dựa vào bức tường.... Joe không muốn hai người đó nhìn thấy mình.... Mất bao lâu.... phải mất bao lâu tâm trạng này của cậu mới nguôi ngoai....

Chủ nhật đã đến...

_ Kính, tóc giả.... hoe....

Rainie hét lên một tiếng ồm ồm trước gương khi thấy bộ dạng của mình... ghê quá...

40. Chương 40

_ Đâu có nhất thiết phải cải trang như vậy... mình chỉ hẹn hò bình thường thôi mà...

Nó vuốt ngực tự trấn an mình...

_ Mà làm gì mà trông lấm la lấm lét vậy...

Ariel xuất hiện đột ngột, làm nó hết hồn...

_ Đi ngoại tình....

_ Hả???

_ Ah không.... đi chơi....

_ Với Mike ???

_ Tại sao mà nghĩ vậy???

_ Vì ông ấy đang chải chuốt trong phòng mà....

_ What???

Rainie tròn mắt.... quăng hết đồ hóa trang... chạy xồng xộc sang phòng Mike....

Mike quay đi quay lại trước gương.... có vẻ rất khoái chí... Cậu đang nghĩ tới buổi hẹn hôm nay và thấy rất thích thú.... bạn gái của Danson... nếu kon bé mà xinh thì mình cuồn ngay chứ đợi gì???

” Rầm!!! ”

Cánh cửa bật mở...

_ Anh làm cái gì đấy???

Rainie quát lớn...

_ Làm gì???? Anh chuẩn bị đi đến trường...

Mike tỉnh bơ.... vẫn tiếp tục thổi sáo???

_ Hôm nay là chủ nhật??? Anh đến trường làm gì... với lại đến trường đâu phải chải chuốt thế kia???

_ Tại sao hok được đến trường vào ngày chủ nhật.... vậy em nghĩ anh đi đâu...

_ Đi với gái chứ gì???

_ Thế em diện đồ như vậy... chắc cũng chuẩn bị đi với trai hả???

_ Anh.... anh....

_ Đùa thôi... anh đi có việc thật...

Mike lại gần Rainie... và ôm lấy nó....

_ Anh sẽ không gặp ai dán mác female đâu...

_ Thật chứ gì???

_ Thật...

_ Nếu sai em sẽ giết anh...

Rainie đẩy Mike ra.... rồi chạy về phòng...

Nhìn theo cái dáng lùn cùn của Rainie.... Mike lắc đầu....

_ Xin lỗi nhé... Rainie...

_ Á.... Ặc... au... úi!!!...

Mike ôm bụng nhăn nhó... có vẻ như ông trời đã hành hạ cậu trước khi Rainie kịp xé cậu ra chấm muối...

_ Anh sao vậy???

Nana nhìn Mike như nhìn một con thú đáng thương sắp lìa đời

_ Chắc là ăn ở thất đức.... ah không.... là ai đó ăn ở thất đức cho anh ăn đồ thiu quá ba ngày...

_ Liệu có phải vô cấp cứu không....

_ Không sao??? Anh vô phòng vệ sinh chút nhá....

Mike nhăn nhó ôm bụng.... đứng dậy... chạy tuốt luốt vô phòng vệ sinh...

15 phút sau...

_ WC ở đâu nhỉ???

Rainie gãi đầu gãi tai... nơi này nó chưa từng tới => chưa thông thuộc.... vậy mà lại phải ra mắt bạn Danson, dĩ nhiên trước mặt kon bé người yêu của bạn bạn trai mình... mình phải tỏ ra trên cơ... mà thực chất kon bé Nana ấy không thể xinh bằng nó được....

<>Vậy nên bi h nó muốn chỉnh trang lại nhan sắc choa thêm phần rực rỡ sống động....

<>_ A!!! Đây rồi...

<>Nó reo lên khi thấy cái phòng vệ sinh nữ xinh xắn ngay bên cạnh phòng vệ sinh nam < đương="”
nhiên!!!="”> Phản ứng của nó có được gọi là quá đà không???

<>_ Oh my god!!!

<>Rainie vừa đóng cửa phòng vệ sinh lại thì Mike lặc lè mở cửa đi ra.... cơn đau bụng vẫn âm ỉ cho dù so với lúc trước đã dễ chịu hơn đôi chút.... bây h thì có thể ưỡn ngực lên cơ với thằng bạn thân trước mặt bé gái xinh xắn của thằng bé.... nếu nó cửa được kon bé thì 1 tay của nó bắt nốt 5 kon cá.... ngoại trừ Rainie và Nana thì còn hai kon nữa là Ivy và Joyce.... hehe....

<>Ngay từ xa... Mike đã nhận ra ngay thằng bạn... nhưng girl friend của nó đâu rồi???

<>_ Mày đi đâu mà trông mặt mày tái mét vậy???

<>Mike hoảng sợ...

<>_ Tái mét??? hả.....

<>Nana thì bụm miệng cười...

<>_ Danson trêu anh đó...

<>_ Thằng quỷ này...

<>Mike buông một câu trách móc....

<>_ Mà em của mày đâu...

<>_ Đang trong phòng vệ sinh....

<>_ Vậy hả??? Sao tao không gặp nhỉ???

<>_ Mày vô phòng vệ sinh nữa để.... ah???

<>_ Uh nhỉ???

<>_ Á.... ặc... au... úi!!!/...

41. Chương 41

Mike ôm bụng nhăn nhó... có vẻ như ông trời đã hành hạ cậu trước khi Rainie kịp xẻ cậu ra chấm muối...

_ Anh sao vậy???

nana nhìn Mike như nhìn một con thú đáng thương sắp lìa đời

_ Chắc là ăn ở thất đức.... ah không.... là ai đó ăn ở thất đức cho anh ăn đồ thiu quá ba ngày...

_ Liệu có phải vô cấp cứu không....

_ Không sao??? Anh vô phòng vệ sinh chút nhá....

Mike nhăn nhó ôm bụng.... đứng dậy... chạy tuốt luốt vô phòng vệ sinh...

15 phút sau...

_ WC ở đâu nhỉ???

Rainie gãi đầu gãi tai... nơi này nó chưa từng tới => chưa thông thuộc.... vậy mà lại phải ra mắt bạn Danson, dĩ nhiên trước mặt kon bé người yêu của bạn bạn trai mình... mình phải tỏ ra trên cơ... mà thực chất kon bé Nana ấy không thể xinh bằng nó được....

<>Vậy nên bi h nó muốn chỉnh trang lại nhan sắc choa thêm phần rực rỡ sống động....

<>_ A!!! Đây rồi...

<>Nó reo lên khi thấy cái phòng vệ sinh nữ xinh xắn ngay bên cạnh phòng vệ sinh Nam < đương=“” nhiên!!!=“”> Phản ứng của nó có được gọi là quá đà không???

<>_ Oh my god!!!

<>Rainie vừa đóng cửa phòng vệ sinh lại thì Mike lặc lè mở cửa đi ra.... cơn đau bụng vẫn âm ỉ cho dù so với lúc trước đã dễ chịu hơn đôi chút.... bây h thì có thể ưỡn ngực lên cơ với thằng bạn thân trước mặt bé gái xinh xắn của thằng bé.... nếu nó cửa được kon bé thì 1 tay của nó bắt nốt 5 kon cá.... ngoại trừ Rainie và nana thì còn hai kon nữa là Ivy và Joyce.... hehe....

<>Ngay từ xa... Mike đã nhận ra ngay thằng bạn... nhưng girl friend của nó đâu rồi???

<>_ Mà đi đâu mà trông mặt mày tái mét vậy???

<>Mike hoảng sợ...

<>_ tái mét??? hả.....

<>nana thì bụm miệng cười...

<>_ danson trêu anh đó...

<>_ Thằng quỷ này...

<>Mike buông một câu trách móc....

<>_ Mà em của mày đâu...

<>_ Đang trong phòng vệ sinh....

<>_ Vậy hả??? Sao tao không gặp nhĩ???

<>_ Mày vô phòng vệ sinh nữa để.... ah???

<>_ uh nhĩ???

<>Mike cười phớt lờ.... cầm cốc bia đưa lên miệng...

<>_ Ah, mà cô ấy ra rồi...

<>Danson vẫy tay títt mù....

<>Mike húp được ngụm bia liền quay ra và...

<>” Phút!!! Phùn!!! PHụt..... ”

<>Một tràng bia phi nguyên vô mặt Danson....

<>_ Sao vậy....

<>Nó vừa từ phòng vệ sinh ra đã thấy cái cảnh tượng không mấy hay ho chút nào.... Một cách nhanh chóng... nó tới bên Danson.... rút khăn giấy ra.... và không quên trách móc tên vô phép dám phun phì phì vô mặt Danson của nó... Nhưng cái tên đáng chết ấy lại quay mặt vô ” em ” của hần... có vẻ đang rất biết lỗi.... nó mặc kệ... tiếp tục lau cho Danson... tên ấy, xử sau....

<>_ Không sao chứ???

<>_ Không sao??? Chắc tại em tới bất ngờ qua nên Mike nó mới như vậy??/

<>_ à ừ!!!

<> Nó cười.... nhưng ngay lập tức... nó nhận thức được Danson vừa đề cập đến vấn đề gì???

<> _ What???

<> _ Đúng rồi.... để anh giới thiệu cho em, đây là Mike... bạn anh...

<> Danson chỉ vào thằng bé... lúc này đang nấp....

<> _ và đây là bạn gái cậu ấy : Nana....

<> _ Hân hạnh làm quen...

<> Nana tươi cười đưa tay trước mặt nó....

<> _ Vâng...

<> Nó cười đáp lễ sau khi lấy hơi để bình tĩnh.... Mike cũng đã nghĩ chín... cô ta cũng chẳng khác mình....

<> _ Hân hạnh làm quen.... anh Mike....

<> Mike thấy hơi bất ngờ khi nó xử sự vậy... để không mất mặt... và cũng đã bình tĩnh hơn.... cậu quay ra... không quên nụ cười... và bắt lấy tay nó... cả hai đang diễn rất tốt...

<> Nhưng Rainie thì không muốn diễn.... nó dùng 5 móng tay sắc nhọn của mình bấm chặt vào tay của Mike làm thằng bé bùm miệng không dám lên tiếng... cơn đau bụng bây h chắc không dám hoành hành nữa....

<> Mike cười phớt lờ.... cầm cốc bia đưa lên miệng...

42. Chương 42

_ Ah, mà cô ấy ra rồi...

Danson vẫy tay tít mù....

Mike húp được ngụm bia liền quay ra và...

” Phút!!! Phùn!!! Phụt..... ”

Một tràng bia phi nguyên vô mặt Danson....

_ Sao vậy....

Nó vừa từ phòng vệ sinh ra đã thấy cái cảnh tượng không mấy hay ho chút nào.... Một cách nhanh chóng... nó tới bên Danson.... rút khăn giấy ra.... và không quên trách móc tên vô phép dám phun phì phì vô mặt Danson của nó... Nhưng cái tên đáng chết ấy lại quay mặt vô ” em ” của hấn... có vẻ đang rất biết lỗi.... nó mặc kệ... tiếp tục lau cho Danson... tên ấy, xử sau....

_ Không sao chứ???

_ Không sao??? Chắc tại em tới bất ngờ qua nên Mike nó mới như vậy???

_ À ừ!!!

Nó cười.... nhưng ngay lập tức... nó nhận thức được Danson vừa đề cập đến vấn đề gì???

_ What???

_ Đúng rồi.... để anh giới thiệu cho em, đây là Mike... bạn anh...

Danson chỉ vào thằng bé... lúc này đang nấp....

_ Và đây là bạn gái cậu ấy : Nana....

_ Hân hạnh làm quen...

Nana tươi cười đưa tay trước mặt nó....

_ Vâng...

Nó cười đáp lễ sau khi lấy hơi để bình tĩnh.... Mike cũng đã nghĩ chín... cô ta cũng chả khác mình....

_ Hân hạnh làm quen.... anh Mike....

Mike thấy hơi bất ngờ khi nó xử sự vậy... để không mất mặt... và cũng đã bình tĩnh hơn.... cậu quay ra... không quên nụ cười... và bắt lấy tay nó... cả hai đang diễn rất tốt...

Nhưng Rainie thì không muôn diễn.... nó dùng 5 móng tay sắc nhọn của mình bấm chặt vào tay của Mike làm thằng bé bụm miệng không dám lên tiếng... cơn đau bụng bây h chắc không dám hoành hành nữa....

Tích...tọc.... tọc... tọc....

Quán cà phê khá đông khách... nhưng Rainie có thể dễ dàng nghe thấy tiếng đồng hồ kêu thật lạ tai... nhấp ngụm nâu đá.... nó nhìn Mike.... và Mike cũng nhìn nó.... và dĩ nhiên.... ánh mắt không được ngọt ngào cho lắm....

Từ cách đây 30 phút... chỉ có Danson và Nana độc thoại... điều này có thể hiểu được, vì dù sao Danson cũng là ông mối của Mike và Nana.... với lại hai nhân vật chính của chúng ta cũng hok muồn trò chuyện...

Nhưng có vẻ ngòi lửa chiến tranh bắt đầu lộ rõ... chỉ sau một câu nói hay ho của Nana...

_ Anh Danson tài ghê... چرا được cô bạn dễ thương như vậy....

_ Quả đúng....

Mike dài giọng...

_ Ông thiệt có phước đó....

_ Đầu có phước được bằng Nana.... چرا được đệ nhất công tử - sát thủ nữ sinh....

Rainie tiếp chiêu....

_ Cũng thường thôi... tiểu thư Rainie cũng vậy mà...

_ Xin lỗi... tôi không có khả năng một tay bắt hai cá.... ah... mà mấy cá thì ai mà biết được...

_ Một tay hai cá.... tôi nghĩ hai tay hai cá cũng tài lắm mà....

Mắt đẩu mắt đến tóe lửa.... Danson đáng thương ú ớ...

_ Hai người....

_ Em mệt rồi... em muốn về....

Nó xách túi đứng lên.... và không cần biết Danson có đi theo hay không.... cứ vậy bước ra khỏi quán...

_ Ấy ấy... đợi anh với....

Danson lũn cũn chạy theo nó.... Mike thì bực tức ra mặt.... ôm cả chai bia tu ừng ực...

_ Anh Mike....

_ Về thôi.... anh đưa em về...

_ Hahahahahaha!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! !!!!!!!!!!!!!!!

Adan ôm quyển truyện lên mặt.... cười sằng sặc...

_ Sao giống vừa từ trại ra vậy???

Nó nhăn nhó...

_ Sắp có kịch hay rồi...

_ Kịch ah???

Mắt nó sáng lên.... và với một cú nhảy điệu nghệ.... nó phi lại gần thằng bé...

_ Kịch gì thế???

_ Chờ chút....

Nó bữu môi.... chờ chút.... chờ đến bao h???

Và nó hok phải đợi lâu.... chỉ 1 phút sau... tiếng chuông cửa reo inh ỏi...

_ Ai vậy???

_ Bạn chị đấy.... chuẩn bị khăn ăn đi....

Adan bùm miệng...

_ Hả???

Nó tròn mắt.... nhưng cũng chạy ra mở cửa....

43. Chương 43

” Cạch!!! ”

Đúng là Rainie.....

_ Sao mà y....

Nó vừa há mồm.... kon bé đã chạy thẳng lên phòng....

_ Kịch gì thế???

Nó lắc đầu nhìn theo bóng kon bé ở cuối hành lang....

Nhưng nó cũng không thắc mắc được lâu... hơn hai phút sau... kon bé đi xuống với đồng hành lý trên tay....

_ Mà y đi đâu???

Ariel hét loạn lên...

_ Tao sẽ nói sau... dao đâu???

_ Hả???

Nó rợn người... con bé cần dao làm gì???

_ Không có dao thì đưa cho tao búa... hay cái gì làm chết người... hay mù mắt.... hay thương tật.... hay...

Trông con bé có vẻ điên thật.... nó lấp bắp...

_ Chết người thì tao hem dám... nhưng có túi bột ớt trong tủ lạnh ấy...

Rainie chạy đến bên tủ lạnh.... lôi túi bột ớt ra.... dốc vô cái gáo....

Kính koong!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Tiếng chuông lại reo.... Rainie cầm cái gáo.... mắt dựng ngược.... chạy ra mở cửa....

_ Mà y định làm gì???

Nó la hoảng.... chạy theo Rainie....

” Cạch!!! ”

Cửa mở... lần này là Mike....

” Ừp!!! ”

” Ừp!!! ”

Rainie đội thẳng gáo ớt vô Mike.... kòn bản thân kon bé dính đầy mù tạt trên tay Mike....

Hai người nhìn nhau trong 1 phút... rồi Rainie xách vali ra khỏi nhà.... Mike thì đi thẳng lên phòng....

Nó méo mồm.... hai đứa giận nhau???

Chapter 20

Nó áp cái muôi canh đầy mỡ vô mặt....

Joe nhìn nó và lắc đầu.... chắc lại suy nghĩ vớ vẩn...

Mà quả thật là nó suy nghĩ vớ vẩn... Hôm qua... khi Rainie chạy khỏi nhà... Nó đã cố sức quàng đôi chân hơi ngắn của mình để kéo con bé lại... Nhưng Rainie không đồng ý.... không cho nó biết lý do tại sao nó với Mike lại trở nên như vậy.... Rainie chỉ bảo sẽ nói cho nó vào dịp khác.... Có vậy thôi!!!!

_ Chưa ăn cơm ah!!!

_ Ờ!!!

Nó đặt muôi xuống.... quay lại nhìn và suýt sặc chết....

Joe bàng hoàng đứng dậy....run run đưa tay lên mặt Mike....

_ Em hỏi câu nhỏ nghen...

_ Hỏi chi rứa....

Mike đưa đôi mắt buồn thảm ngó thẳng em trai...

_ Mấy ngày anh không gọi đầu gòi....

_ 1 tuần...

_ Cạo râu???

_ 1 tuần 1 ngày....

_ Thế tắm rửa....

_ 6 ngày....

Nó kinh hãi thật sự trước câu trả lời của Mike.... mấy hôm nay Mike không ăn cơm... nhưng mà thức ăn trong tủ lạnh vẫn sứt đều đều.... Hôm nay lại xuất hiện đột ngột với bộ dạng này.... nó chợt nghĩ tới Rainie... hôm qua Ella phone cho nó... bảo ông Dương sắp đưa kon bé vô trại tâm thần.... Chuyện lớn thật rồi??? Nhưng dù sao cũng hèm phải chiện của nó.... Nhưng mà...

Phải giúp họ thôi.... nó quyết định nhanh ng với quyết tâm dự kiến là bằng núi Thái Sơn.... Nhưng quả núi quyết tâm mau ng xẹp bằng quả bóng xì hơi.... Một mình nó thì làm được gì.... lời nói của nó sẽ không có trọng lượng với hai đứa nó.... phải có một ai cùng làm chiện tốt đẹp ấy với nó....

Ước gì Chun có ở đây??? Nó chống tay suy nghĩ.... nhưng điều ước của nó không thể lồi Chun từ bên Đức về được.... Làm thế nào bây h???

Nó nhắm mắt và lắc đầu... rồi lại từ từ hé mắt ra.... một cái bóng đèn võ toang trong đầu nó.... Aha!!!

_ Anh.... chính là anh....

Nó nắm chặt lấy vai Joe... và lắc mạnh....

Joe khá ngỡ ngàng trước hành động tương đối thân thiết của nó.... cậu vừa hút nốt đồng thạch.... vừa nhồm nhoàm hỏi nó....

_ Gì thế???

_ Anh phải giúp tôi...

_ Giúp... tại sao???

_ Vì... vì..... ah mà Mike đâu rồi???

_ Đi hái hoa gồi...

_ Hả???

Nó há mồm...

Mắt đỏ lựng....

Joe vốn không biết cảm giác mất ngủ khi muốn ngủ là như thế nào.... Cậu thuộc loại người gà chưa lên chuồng đã lên giường.... vậy mà bây h....

44. Chương 44

Ngước đôi mắt thâm quầng như được sấm trát rất nghệ thuật.... Joe lắc đầu ngán ngẩm khi biết đã 3 h khuya....

” Reng!!! Reng!!! ”

Lại điện thoại.... Joe trùm chăn kín mắt... mong tấm chăn mỏng có thể chắn được chút ít âm thanh khó chịu từ cái máy điện thoại kia...

_ Ah đúng rồi.....

Joe reo lên... bật dậy... rồi rút phụt cái giắc cắm ra.... đúng là học quá hóa lú...

Quay lại chiếc giường êm ái thân thuộc.... Joe nằm dài ra giường và vươn vai hết cỡ... thật là thoải mái...

” Vù!!!! ”

Một cơn gió thổi qua se lạnh... dù không dám nhìn nhưng Joe vẫn biết rõ là có cái gì đó vừa lướt qua.....

_ Anh tưởng anh đã thoát khỏi tôi sao??? Tôi vẫn luôn bên cạnh anh... anh không biết sao???

Nó trong bộ đồ con ma nữ hồi trước/.... lướt qua lướt lại vòng quanh Joe....

_ Sao... sao cô vô đây được???

_ Tôi bay vào đây đây...

Nó nói nhẹ như giọng ma... rồi cười khằng khặc....

_ Tôi không làm đâu???

_ Vậy là sao???

Con ma Ariel trợn mắt.... rồi ngay tức khắc.... tiếp cận Joe.....

_ Chuyện này là giúp cho anh trai anh mà....

_ Giúp cách gì... chứ việc trẻ con như thế... còn lâu.... còn lâu nhá tôi mới làm....

_ Tại sao vậy???

Giúp chút.... chút xíu đi mà...

Cái giọng ẻo ọt của nó làm Joe ong tai.... Bộ dạng uốn éo kia thật khó coi... Nó không biết là đang dụ dỗ trẻ qua vị thành niên hem.... Chết rồi... Joe.... Joe không thể chịu nổi nữa...

_ Á!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! Đượ c gọi.... được gọi.....

_ Thật không???

Nó hét lên... rồi ôm chặt lấy cổ Joe...

_ Theo người ta như ma vậy không đồng ý chắc chết quá...

_ Hả???

_ Không... bi h cô nói thử kế hoạch cho tôi nghe đi....

_ Cũng đơn giản lắm...

Nó ghé tai Joe thì thầm...

_ Quái... sao giống thế???

_ Có vấn đề ah???

_ Không....

Joe lắc đầu và nhìn nó.... con bé này thật lắm suy nghĩ giống lão Chun/...

Nhà Rainie...

_ Mày ngoan đi!!! Tao đưa đi chơi....

Nó cảm lược gỡ cho Rainie từng ngọn tóc rồi.... con bé trông không có một chút sức sống nào... vì tình yêu người ta có thể khổ vậy sao??? Nếu... nếu Chun đối xử không tốt với nó, làm nó thất vọng... liệu nó có như vậy không???

_ Tao không muốn đi...

Rainie thở dài....

_ Đừng vậy... ra ngoài.... mày sẽ thấy dễ chịu hơn rất nhiều đấy...

Rainie ngược nhìn nó... rồi lặng lẽ gật đầu... nó hơi bất ngờ khi Rainie đồng ý nhanh vậy???

_ Cô chủ đạo này hay vậy... lúc búống ơi là búống... lúc thì ngoan ngoãn bất ngờ....

bà giúp việc nhanh mồm nói...

_ Cô đừng nói là cháu tới đây nhé....

_ Tôi biết rồi.... nhưng sao cô không về nhà... ông Trần vẫn cho người tìm cô đấy....

_ Rồi cháu sẽ về... cô đừng nói cho bất kì ai biết... nhất là chủ tịch Dương... ông ấy thân với ba cháu....

Nó ôm lấy bà Nhậm để hối lộ... rồi đưa Rainie rời khỏi nhà nhanh ng....

_ Đi đâu đây.....???

_ Đi ăn KFC nhé!!!

_ Uh!!!

Rainie gật đầu... nó nở nụ cười ranh mãnh... ngó sang phải.... nơi Joe đang ngồi trong chiếc xe màu đen đợi sẵn.... cách đó là Mike đang lang thang với vẻ bất cần...

Kế hoạch của nó chỉ đơn giản là.... Joe sẽ đâm xe vô Rainie.... Mike nhìn thấy chắc chắn sẽ phải ra cứu => hết giận!!!

<>Nó cười khàn khàn... tự sướng với kế hoạch của mình... rồi dìu Rainie ra đường... đồng thời ra hiệu cho Joe bắt đầu kế hoạch....

<>Nhưng người tính không bằng trời tính... vừa bước ra đúng vị trí linh đâm... thì Rainie quay ngoắt lại...

<>_ Tao không đi nữa đâu...

<>Nó ú ớ.... cái tính ương ngạnh của kon bé đã phát huy đúng lúc.... nó quay ra ra hiệu Joe đợi chút... nhưng thật không may... cái xe của Joe chỉ cách nó 1 phân nữa...

45. Chương 45

” Kéttttttttttt!!! ”

_ Oaoaoaoaoa!!!!

Nó khóc òa lên.... máu mũi chảy đầy.... tay chân xước sát...

_ Oh!!! Oh!!!

Nó níu chặt tay Joe.....

_ Sao??? Sao hả???

Joe cuống quýt hét lên...

_ Cái bông.... cái bông....

_ Cái bông làm sao....

_ Chiu vô mũi gòi.... nó sắp xuống cổ gòi....

Nó nói đoạn... rùi trợn mắt.... lăn đùng ra giường bệnh...

_ Á!!!!!!!!!!!! Đờng có chết... cô mà chết.... tôi giết....

Nó vẫn nằm ngất lịm..... joe sợ quá hóa lú.... cứ vỗ bồm bộp cái đầu....

_ Làm gì bi h??? Ah!!! Đúng... đúng gòi....

Joe đứng dậy... chạy đi lấy cái nhíp....

_ Thứ lỗi tôi vô phép...

Joe cầm cây nhíp... chọc thẳng vô mũi nó.... cố moi cục bông làm nó ngạt thở ra bằng được....

” Pụt!!!! ”

Động tác ” lấy bông ” của Joe làm nó ngứa mũi... và liên đới theo đó là cái hắt xì thổi bay hộp giấy trên bàn... và mặt Joe thì có cái gì dính dính.... Cậu đưa tay lên h.... hóa ra là cái bông...

_ Óe!!!!

Joe giãy nảy.... bắn quá....

_ Xin lỗi....

Nó cúi đầu ý nhị....

_ Không sao???

Joe nhăn mũi....

_ Mà này...

_ Sao???

_ Hai người kia sao gòi...

_ Chả sao cả....

_ Nghĩa là...

_ Là cô tự hành xác mình chứ sao???

1 tiếng trước.... khi Mike và Rainie vừa chạm mặt nhau trên vỉa hè....

_ Oaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa!!!

Mike ngoạc miệng....

_ Oaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa!!!

Rainie cũng ngoạc miệng...

Joe nhìn cảnh hai đứa khóc như trẻ nhớ mẹ thì quăng đầu nó sang một bên, để ngắm rõ hơn cảnh tượng cảm động trên....

Sau 2 phút nước nở.... Mike và Rainie chạy lại ôm chầm lấy nhau...

_ Em xin lỗi....

_ Anh mới là người có lỗi....

_ Em sẽ chia tay Danson.... cùng với hai anh nữa... h em chỉ có mình anh thôi...

_ Anh cũng vậy.... Nana theo bồ mới rồi.... 2 cô kòn lại thấy anh tàn tạ quá nên cũng đi... h anh chỉ còn em thôi....

_ Mike....

_ Rainie....

” Ồi trời!!! Chúng nó hôn nhau.... ”

Jos quay ngoắt đi.... ghé thịch... xem cảnh sống còn xúc động hơn xem trên phim....

_ Vậy là????

Nó tròn mắt...

_ Còn sao nữa.... họ làm lành rồi, thật ra cô chỉ cần cho họ gặp nhau là xong.... bị h gãy chân....gãy mũi thế kia làm osin sao được nữa...

_ Chẳng phải các anh đều bik nấu ăn ah!!! Với lại tôi nằm viện thì tốt chứ sao... các anh lại được tự do....

_ Không... mấy hum cô ở đây... tụi tôi lười quen gọi...

_ Đồ....

Nó định buông lời mỉa mai thì bỗng giật mình....

_ Hả??? Nói vậy... nghĩa là các anh chấp nhận tôi....

_ Cô thật là... bây h....

_ Ai chấp nhận....

Joe vừa tính gật đầu đồng ý thì Adan xuất hiện...

_ Còn lâu cô mới ở đây được,.... anh tư nói vậy là vì cô còn phải làm sinh nhật cho anh ấy....

_ Sinh nhật.????

Nó nhìn Joe ngạc nhiên...

_ 19/6.... vậy đấy???

Adan nhún vai...

_ Đúng là có âm mưu mà...

Nó bấu môi....

_ Hôm đây có cả đại tiểu thư của chủ tịch Trần.... và là hôn thê của anh tôi, liệu mà đón tiếp....

_ Chị hai cũng đi hả??? Tốt..... HẢ???? CẬU VỪA NÓI GÌ????

_ Hôn thê của anh hai....

_ Cái gì???

Nó bàng hoàng.... bị h thì nó hiểu gòi....

CHAPTER 21

_ Phập!!! Phập!!!

Nó bấm cái bấp cái ra 4 khúc chỉ bằng hai nhát dao.... động tác bạo lực của nó làm Rainie thấy hơi hãi....

_ Mày mạnh tay vậy... bấp cái bị đau đấy....

_ Thôi suốt mướt đi.... lại đây giúp tao rửa cá nào.... 50 mâm tiệc... 1 mình tao làm mới tội đây này???

_ Sao được.... tao.... tao....

_ Mày làm sao????

_ Tao sợ lắm.... cá nó cứ nhót nhót.... thịt thì mỡ không thể chịu được....chung quy là tao hok giống mày....vớ lại tao với Mike đi chơi bây h???

46. Chương 46

_ Cái gì??? Tiệc đến nơi mà mày định đi đâu???

_ Tao với Mike đều không thik tiệc tùng....nên rủ nhau đi đánh lể...

_ Tặc tặc.... mày nên nhớ... tao - tức Ariel - tức kon bạn thân iu thân mến của mày... đã vất vả đến nỗi suýt chết vì ngạt với mày đấy.... kòn không bik đường cảm ơn hậu tạ... giúp đỡ thì thôi.... bây h kòn bỏ bạn bỏ bè trong lúc hoạn nạn nữa ah???

_ Uh!!! Thì....

Rainie giật mình... gò cười hềnh hếch....

_ Tao là tao bik mày vất vả nhieu... thì.... này....

Nó tròn mắt nhìn mảnh giấy Rainie vừa giúi ình...

_ Cái gì đây???

_ Giấy này tao cuỗm 100 tờ từ chỗ ông Jiro.... hehe... giấy ăn miễn phí.... mày cứ đến quán ông ấy cùng với của mày.... được chứ....

_ Vậy mà được ah???

Nó mím môi....

_ Không giúp thì đi lun đi....

Rainie hoảng hồn khi nghe giọng nó the thé... vội chuồn chuồn tốc độ cao???

Con bé đo khuôn gòì... nó cầm tấm vé lên,... cười tủm tỉm....

_ Đi ăn nhà hàng.... được phết....

8h.....

Nó thở không ra hơi... mới có 48 mâm.... còn 2 mâm nữa.... nhưng cả một ngày dài đã vắt kiệt sức của nó...

Nó lắc mạnh đầu để có thể tỉnh táo.... rồi cầm khư khư hộp đường....

_ Cô làm cái gì vậy???

_ Hả???

Nó quay lại và nhìn Joe.....

_ Chà!!! Hôm nay anh đẹp trai quá....

_ Đẹp cái gì mà đẹp....

Joe đỏ bừng mặt...

_ Thôi... đi ra cho tôi còn xào cần....

_ Xào mà cho đường hả???

_ Đường nào??? Muối chứ....

_ Muối mà vậy ah???

Joe dí tay vô đồng tình thể... rồi nhét lun vô mồm nó....

Vị ngọt lan dần trên đầu lưỡi... và còn cái gì đó ngọt hơn thế...

Nó nhìn Joe lom lom..... mà nhìn ngón tay Joe là chủ yếu....

_ Cô nhìn gì vậy???

_ Không.... không....

_ Thôi... lên thay đồ đi.... tôi làm nốt cho....

Joe đuối nó như đuối tà...

_ Gì chứ???? Sao tôi lại phải thay đồ...

_ Chẳng lẽ cô không muốn dự sinh nhật tôi sao....????

_ Nhưng mà,....

_ Nhưng cái mứt.... cô đừng có hòng trốn quà của tôi....

_ Phù!!!

Nó thở hắt... thì ra là thế...

_ Đồ tham lam....

_ Chắc cô không tham...

_ Nhớ đấy.... khi nào sinh nhật tôi anh cũng đừng hòng trốn quà...

_ Công tử đây nhà giàu.... không thèm quên...

_ Tút!!!

Nó vỗ hau tay vào nhau.... rồi quay lại... cười xinh một cái....

_ Tốt ghê!!!

_ Oaoaoaoa!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Chun che cái miệng rộng ngoác.... đã 8h và khách khứa đã bắt đầu đông... toàn khách của ông bà Ngô.... một vài đứa con nít mới chập chững cũng được đưa tới đây.... cảnh này cũng đã từng xuất hiện trong sinh nhật của Chun cách đây 1 năm... bị h thì cả giới thượng lưu Đài Loan đều bik Chun và thiên kim nhà họ Trần đang có một vụ hôn ước đình đám.... vậy nên họ chuyển mục tiêu sang Joe.... Tội nghiệp thằng bé....

Chun nhìn quanh.... anh mún tìm bóng của con bé osin lùn cũn.... nhưng chẳng thấy đâu cả....

_ Nhòm gì mà ác thế???

_ Liên quan gì tới cô???

Chun đáp trả Ella bằng bộ mặt phớt đời....

_ Cần thận cái mồm anh....

_ Liên quan gì tới cô???

_ Anh nên nhớ.... bữa tiệc hôm nay tôi và anh cũng là nhân vật thứ chính đấy.... đừng có mà để bố tôi mất mặt...

_ Liên quan gì tới cô và họ???

_ Đồ ngang như cua....

_ Liên quan gì tới cô???

Chun trả lời rồi ngáp típ.... 4 tiếng phi về đây liên tục khiến anh thật sự buồn ngủ....

_ Anh hai.... anh đi đâu vậy???

Joe chạy lại gần khi thấy Chun chuẩn bị lên gác....

_ Anh mệt lắm.... anh muốn đi ngủ.... mà Ariel đâu gọi???

_ Cô ấy ah??? Cô ấy....

47. Chương 47

Joe chưa nói hết câu.... bỗng đứng sững lại.... nhìn lên cầu thang với ánh mắt ngỡ ngàng xen chút ngại ngùng....

_ Chú sao thế???

Chun thấy kì lạ.... rồi cũng hướng mắt mình lên cầu thang và....

Nó thấy ngại....lâu lắm rồi nó mới được mặc như vậy??? Nó nhìn Joe... và thầm cảm ơn Joe đã chuẩn bị một món quà thật bất ngờ cho nó.... còn nó.... nó bik tặng Joe gì đây??? Bỗng nó sững người.... Chun cũng đang đứng đấy.... ngay bên cạnh Joe... và cũng nhìn nó đăm đăm.... nó lại thấy Ella...mọi chuyện thật phức tạp....nó cũng không biết mình sẽ xử sự thế nào nữa???

Buổi tiệc mới đi được một phần 3 quãng đường.... cả khách cả chủ đều thấy rất hài lòng.... riêng mỗi Adan là thấy hơi khó chịu khi con bé osin cũng được tham dự tiệc.... sao kỳ vậy.... nó còn đang nói chuyện với bà lão sẽ lấy anh hai mình nữa.... Con bé không biết sợ sao???

_ Tôi không ngờ cô còn bik thủ sẵn vài bộ đồ dạ hội cơ đấy... mà 50 mâm cỗ này cô làm cả hử???

_ Theo chị thì sao???

Nó cười lém lỉnh....

_ Siêu đây???

Ella cười.... và giơ ngón tay cái ra...

_ Ariel!!!

Nó ngẩng lên.... người vừa gọi nó là Chun....

_ Sao vậy???

_ Ra nhảy với anh đi....

Nó giật mình....vậy là sao???

Chun liếc nhìn Ella... thấy mặt kon bé vẫn tỉnh bơ....

" Vậy mà vừa nãy kêu gào nghe ghê lắm.... bây h sao free thế???"

_ Không được đâu???

Nó ngượng ngịu.... dấu sao nó và Chun vẫn còn một vài điều chưa xử lý xong....

_ Nhanh lên....

Chun vẫn thúc giục.... ánh mắt đổ về phía nó càng nhiều....

_ Em không đứng lên bây h thì họ sẽ ném trứng và đồ ăn vào em đấy.... thik lắm mà kòn chưa nhảy được kìa....

Nó nhăn nhó nhìn quanh.... rồi đứng dậy....

Tiếng nhạc bắt đầu nổi lên.... Chun ôm nó.... và hai đứa dìu nhau trong tiếng nhạc rộn rã....

Joe nhìn nó chăm chăm... và đương nhiên nó không hề bik.... nó cảm thấy khó chịu khi bị chú ý đến vậy???? Rồi có lẽ... một vài người khách sẽ nhận ra nó....sẽ mách nó với bố thì sao??? Nó chẳng dám nghĩ nữa... và cứ thế nhắm tịt mắt lại....

Ella thì khá thoải mái.... sis cảm thấy không có gì đáng quan tâm về mối quan hệ giữ Chun và Ariel.... vì sis biết chắc hai người họ cũng sẽ chẳng đi đến đâu.... điều làm sis quan tâm hiện h.... chính là Joe....

_ Chúc mừng sinh nhật....

Joe giật mình.... hôn thê của anh hai đã đến bên cậu từ lúc nào????

_ Cảm ơn chị....

_ Kể ra.... tôi và cậu cũng từng suýt thành chị dâu em rể đấy nhĩ???

_ Dạ!!!!

_ Kon bé vì chuyện với cậu mà trốn biệt tăm biệt tích rồi.... coe lẽ tôi cũng phải đi trốn thôi....

_ Vâng...

Joe trả lời qua loa.... Cậu không muốn bỏ qua bất cứ hành động nào của nó và Chun cả....

_ Cậu thik cô bé đó hả????

_ Gì???

Joe giật mình....

_ Không....

_ Tôi không quan tâm tới câu trả lời của cậu.... cậu có thể không nhận... nhưng hãy nhớ rằng....những gì cậu nghĩ là tốt có thể sẽ không là như vậy.... cậu phải làm những gì mình muốn.... nếu hok mún hối tiếc....

Ella vừa nói.... vừa quan sát thái độ của Joe.... cậu ta có vẻ đang suy nghĩ lắm lắm..... Ella mỉm cười....
Nó mở cửa một cách vội vàng....
Nó đoán không sai.... mọi người có vẻ đã lơ mờ nhận ra nó là ai.... nó biết,....nhờ ánh mắt dò xét của họ....
Phải trốn.... nó nghĩ vậy và làm vậy.... bể bơi.... đó là nơi duy nhất không ai nhòm ngó....
Những cơn gió đầu thu tấp vào mặt.... nó thấy thật dễ chịu.... làn nước trong veo như đang lao xao cùng
gió.... bầu trời thì đen mướt và lấp lánh....

48. Chương 48

Nó chợt nghĩ tới Chun... một lúc nào đó sẽ phải nói với Chun những gì nó biết... và đã luôn giấu kín trong lòng... Bỗng nó hiểu ra... có lẽ người nó thích thật sự... không phải là Chun.... là ai??? Nó không biết... nhưng không phải Chun.... Vì nếu là Chun.... chắc hẳn nó không thể bình tĩnh như thế này.... chắc hẳn.... nó sẽ phải phát khùng lên....

_ Hắt xì.....

Nó đang tính ắt xì.... vậy mà có người ắt xì hộ nó.... ai vậy nhỉ??? Nó mở to mắt.... một bóng đen ngồi thu lu bên bể bơi!!!

_ Đừng có ngó người khác lom lom như vậy....

Joe quay ra nhìn nó....

- Á!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Nó hét lên..... rồi chạy thẳng một mạch vô nhà....

_ Gì chứ??? Cô ta tưởng mình là ma chắc....

Joe tắc lưỡi....

_ Nè!!!

Quay đi quay lại đúng có 2 s mà nó lại chình ình xuất hiện trước mặt Joe.... cười toe toét....

_ Gì thế??? Quà của tôi ah???

Joe cầm lấy cái túi màu hồng trên tay nó..... mở ra.... và ngỡ ngàng....

- Tôi chẳng bik tặng gì cả..... nhưng mà dạo này thấy anh mất ngủ nhiều.... chắc vì mấy công việc thí nghiệm.... thực nghiệm gì đó.... nên tặng anh quyển sách đếm cừu này....

_ Sức tưởng tượng của cô quả là phong phú đấy.... Dùng thuốc ngủ là được rồi mà....

_ Nhưng mà thuốc ngủ....

_ Cảm ơn cô!!!

Joe rút rề nhìn nó.... rồi cuống cuống sách lại...

_ Có gì đâu...

Nó đỏ bừng mặt.... rồi từ từ ngồi xuống bên Joe.... Không khí như ngưng lại.... nó có thể cảm nhận được nhịp thở của Joe.... nhẹ nhàng... nhưng cũng hèm kém phần gấp gáp....

_ Tôi không hiểu???

_ Gì cơ???

_ Tại sao bik Chun đã có hôn thê, vậy mà cô vẫn bình tĩnh vậy...

_ Chỉ là không sốt sáng được thôi mà....

_ Vậy cô có thik Chun hok???

Nó giật mình.... sao Joe lại hỏi nó điều này.....

_ Tôi.... tôi phải vào nhà đây.....

Nó vội vàng đứng dậy....

_ Tôi thik cô.....

Nó cứng đờ người..... Joe vừa nói cái gì vậy.....

” Soạt!!!! ”

Nó mở to mắt.... mồm nó ng vô môi Joe.... và tay Joe thì ôm chặt lấy nó.... sự việc diễn ra quá nhanh... đến mức nó không thể hiểu... không thể biết... không thể làm gì.....

Tại một góc buổi tiệc.... Ella chăm chú theo dõi sự việc đang xảy ra dưới bể bơi... và mỉm cười....

Chapter 22:

Chun thấy rất kì lạ....

Không khí căn nhà dạo này có cái gì đó khang khác... ngọt ngào và đầy ngượng ngùng.... Dù không phải là người hay để ý, nhưng Chun biết nguồn phát ra không khí này là ai???

_ Loẹt quẹt!!!

Tiếng dép dội lại gần.... báo hiệu một người sắp ngồi vào bàn ăn....

_ Tôi ăn xong rồi!!!

Nó ôm khư khư cái bát.... đứng lên chuẩn bị chuồn chuồn tốc độ cao....

_ Đứng lại coi....

Tiếng Chun làm nó giật mình...

_ Em chưa ăn tới 1 thìa cơm mà.... sao đi đâu nhanh thế...

_ Cô ta mún đi thì cho đi.... có mặt cô ta em ăn cũng hok ngon....

Adan nhăn nhó...

_ Nói ít thui....

Chun quát to làm Adan giật mình.... bát cơm rơi loảng xoảng....

_ Chuyện gì vậy anh hai???

Joe kéo ghế nhặt bát cơm đang trong tiến trình lăn lông lốc.... ngược mắt dò hỏi Chun....

_ Không có gì.... chỉ là... Ariel đang ăn kiêng...

_ Ai... ai bảo????

Nó nổi sùng.... rồi bộ mặt lại mau ng nhão ra khi chạm phải mắt Joe....

_ Không thì mau ngồi xuống ăn đi....

Chun giật mạnh tay nó xuống.... nó há hốc mồm....rùi cúi mặt xuống....

Joe hiểu tại sao nó lại ngại như vậy??? Cậu cũng hok thể hiểu nổi mình đã làm gì????

Tối hôm sinh nhật....

Joe sức tỉnh..... và đẩy bật nó ra.... đó là phản ứng mà nó nên có... chứ không phải Joe.....Có lẽ cậu hiểu bên trong có rất nhiều người... và nếu một ai đó vô tình trông thấy cậu làm vậy.... thì sẽ có một ai đó khác bị tổn thương....

49. Chương 49

_ Tôi xin lỗi!!!

Joe nói vậy... rồi quay người đi mất.... nó thì vẫn lơ ngơ... chưa rõ thật sự chuyện gì vừa xảy ra.... mặt khác lại ngạc nhiên trước thái độ của Joe.... Nó nhớ tới một bộ phim.... tình huống cũng giống vậy, ah đúng rồi....IT STARTED WITH A KISS!!!!

Nó reo loạn lên... và thấy rất thik thú khi nhớ ra....

_ Nhưng mà không giống!!!

_ Không giống cái gì???

Tiếng Chun làm nó giật mình....

_ Ah!!! Không.... không!!!

Nó trả lời Chun và lén nhìn Joe.... nụ hôn trong phim bạo lực hơn....và nam chính cũng láu cá hơn.... không giống như nụ hôn và cả bản thân Joe.... nhẹ nhàng.... êm ái....

Trời đất!!! Nó đang mơ ư??? Sao có thể... chuyện của nó và Chun còn chưa ra đầu vào đâu??? Nó lại phải trốn thôi... cứ thấy mặt Joe là nó lại bắt đầu nghĩ linh tinh....

” Reng!!! Reng!!! ”

Tiếng chuông điện thoại ngắt phụt nguồn suy nghĩ của nó....

_ Em nghe!!!

Adan nhảy tung.... có vẻ nó đang đợi điện thoại của ai đó....

_ Alo!!!!..... A... vâng!!! Chú đợi chút!!!!

Thằng bé quay ra với bộ mặt tiu nghỉu... nhìn Chun...

_ Có việc ở công ty.... hình như là ba vừa có quyết định gì đó...

_ Cái gì???

Mặt Chun không thể nào thẳng thốt hơn thế...

_ Anh đi làm đây???

Chun lôi vói cái cặp táp đen bóng....mồm gặm cái bánh... mau ng rời nhà...

_ Đi... nhưng anh.....

Nó ú ớ theo sau Chun.... rồi nhìn sang phần ăn còn dang dở.... thờ dài....

_ Hả????

Chun hét tướng lên.... anh không tin được những điều ông Ngô vừa hét vào tai mình....

_ Bố bảo cho con thôi việc hử???

_ Ai bảo thôi.... tai thằng này... chưa già đã điếc... bảo nghỉ làm một thời gian chứ ai bảo thôi....

_ Tự nhiên nghỉ là sao???

_ Thì papa thấy kon lao động làm việc vất vả.... nên mún tạo điều kiện cho kon đi dã ngoại một ngày với....

_ Với.... pa tính ép kon đi chơi với kon bé phui thủy ấy hả???

_ Đâu.... chỉ là.... ba nghĩ mọi người dành ra một ngày nghỉ ngơi... đi dã ngoại... chết ai pa gọi điện cho Mike, Joe và Adan rùi.... chúng nó sẽ đi cùng kon....

Chun trầm ngâm một lúc.... có vẻ cái ý kiến hay ho này không bắt nguồn từ ông Ngô... mà là từ bà mẹ vô cùng yêu quý của Chun.... không nghe cúp tiền thì chít cả nhà....

_ Rồi!!! Kon bik!!!

Chun ngâm ngùi....

Dã ngoại....

Trời hôm nay sẽ rất đẹp.... trời trong xanh... gió mát lành.... nếu không phải có một đám mây đen đang ùn ùn kéo đến...

Nó thấy thật u ám... cả lòng mình vậy.... thật may không có Chun ở đây... mà may gì chứ, tốt nhất là không có cả hai....

Ngay trước mắt nó.... Mike và Rainie vừa lái xe vừa cười nói thắm thiết.... bên cạnh nó.... Joe đang nhắm mắt... nhưng nó biết rõ rằng... Joe vẫn đang âm thầm để ý đến nó.... xa hơn chút nữa là thằng bé đang nhìn nó bằng tất cả sự căm thù... cuộc đời vốn đau khổ vậy đấy!!!

_ Mà sao vậy???

Rainie vỗ vai nó.... ló ra bộ mặt cảm thông mà khó khăn lắm mới có được...

Nó nhìn lại Rainie... mới 3 s trước... con bé còn tỏ ra vui sướng cực đỉnh.... thì bây h có vẻ nó sắp khóc tới nơi...

_ Không sao???

_ Này!!! Sao bảo chị mày cũng đến....

_ Tí nữa sẽ đến....

_ Còn anh cả....

_ Anh cả???

_ Thì lấy Mike rùi phải gọi vậy chứ...

Nó lắc đầu... pó tay....

_ Có việc đột xuất.... tí nữa cũng đến....

_ Hay nhỉ???

Rainie nghiêng đầu....

_ Này!!! em iu!!!

Mike hét lên!!!

_ Dạ!!! Anh iu!!!

Rainie ỏn ỏn...

50. Chương 50

_ Can dầu đâu.... sao anh hok thấy....

_ Can dầu??? Thôi chết.... em quên mất rồi...

_ Thật là... không có can dầu thì nướng thịt = mất ah!!!

Adan loe ngoe phản đối...

_ Thôi được rồi.... thị trấn cách đây không xa lắm.... tôi sẽ đi mua...

Joe điềm tỉnh...

_ Cũng được vậy em đi mua cùng Ariel nghen....

_ Cái gì???

Nó giật mình trước câu nói của Mike,...

_ Không cần đâu.... em đi một mình cũng,.....

Joe vội vàng chống chế....

_ Sao được.... em không nhớ lần trước em mua dấm thay cho rượu đó ah!!! Không được.... ở đây anh đứng đầu.... không được cãi lời...

Mike nhìn Rainie.... và sung sướng khi thấy ánh mắt thán phục ánh lên trong mắt con bé...

_ Nhưng....

Nó vẫn ngắc ngứ...

_ Đi thôi....

Joe kéo tay nó một mạch vào xe....

” Làm sao đây??? ” - Nó bồn chồn lo nghĩ!!!

Nó đứng đau khổ cùng với một đồng thứ lủng tùng xèng mà nó và Joe cần vác về cho Mike... Joe vẫn đang mặc cả lưỡi dao cạo râu với cô bán hàng.... mà cô cái nổi gì.... trông mặt kon bé đến cỡ 8 tuổi là hết đất.... vậy mà hok ai mặc cả gì với nó được... những cũng có thể nó cứng họng vì chỉ mún nói chuyện với Joe thêm chút nữa...

” Oh my god!!! ”

Nó rên lên khi thấy Joe nhoẻn cười.... sao dễ thương dữ.... nó há ngoác mồm như mún ngoạm vô khuôn mặt thiên thần ngoại trừ có vài cái nốt ruồi xinh xinh mọc trên ấy...

” Cóp!!!! ”

Hai hàm răng của nó bấu chặt lấy cái cửa kính trong suốt không vết bụi.... găm kính không dễ chịu chút nào.... trong vài giây ngẩn ngủ... nó hiểu mình đang nghĩ ngợi lung tung... Chuyện với anh còn chưa xong đã loe ngoe thẳng em.... nhưng cũng tại tự nhiên Joe nói linh tinh với nó chứ bộ... lại còn....Nó ngắc ngứ ở cổ khi suýt nghĩ thêm chút nữa.... nó tính rút hàm răng ra vì sợ người qua đường hiểu nhầm nó là một con tinh tinh chưa tiến hóa hết.... nhưng cứ thấy Joe thì nó lại hok thể rút tấm cửa kính ra khỏi mồm được.... OH MY!!!!

” Hả!!!! ”

Nó tự ngỡ ngàng khi thấy Joe cầm túi xách lon ton chạy ra...và tìm mọi cách để thôi gặm kính nữa.....
” Rầm!!! ”

Joe hết sức lo lắng khi thấy tự nhiên nó ngã lăn đùng ra đất cùng đồng đồ văng tung tóe...

_ Cô sao vậy???

Nó nhìn Joe..... rồi đẩy tay cậu ra.... tự mình đứng dậy....

_ Không sao??? Về mau thôi... trời sắp bão rồi...

Nó vừa nói.... thì từng giọt mưa bắt đầu rơi xuống.... nhẹ nhàng... nhưng rồi nặng dần.... nặng dần.... ngay trước mắt nó.... mọi thứ đều nhòe đi bởi màn mưa trắng xóa.....

_ Làm sao bây h???

Nó nhìn Joe.... cả hai đứa đang núp trong mái hiên của cửa tiệm tạp hóa.... chiếc xe cách tụi nó khoảng vài mét.....

_ Đợi chút... mưa sẽ ngớt thôi....

_ Xem khí trời như vậy thì khó lắm.... thôi... ta hãy cứ ra xe.... rồi đi về vậy....

_ Cô sẽ ướt đấy....

_ Không ốm được đâu....

Nó nói và làm.... phi ngay ra tắm mưa.....

Joe nhăn trán một lúc... rồi cũng chạy ra...

.....

Mưa táp vô mặt nó như xối... mắt nó dần tối đi... nhưng nó vẫn cố gắng... cố để coi cái xe cụ thể nằm ở vị trí nào.... gió thổi mạnh... như muốn cuốn bay cả tấm thân nhỏ bé của nó....

Rồi mưa không táp vô nó nữa... nó ngẩng lên... Joe đang lấy cả áo khoác và thân mình để che cho nó.... Nó cũng lại nhìn Joe...

_ Đứng làm gì.... vào thôi!!!

Joe mau ng đẩy nó vào xe và đóng chặt cửa lại....

_ Không sao chứ???

” Sao anh ta cứ thik hỏi câu ấy nhĩ???? ”

Đang thắc mắc bỗng người nó gai lên khi bàn tay Joe chạm vô mặt nó.... mục đích trong sáng chỉ là vuốt bớt nước mưa dính trên sống mũi và trán của nó.... Có vẻ Joe cũng bik là mình vừa làm một hành động không hay cho lắm... nên rút tay lại và vặn chìa khóa!!!

51. Chương 51

Chiếc xe lăn từ từ như nó vốn thế,..... Lén nhìn Joe... nó thở dài.....

_ Sao cô nhìn lén tôi hoài vậy???

_ Anh bik... anh có mắt bên tai hả???

_ Hối ngốc.... gương ngay trên đầu cô kìa!!!

Nó ngậm ngay mồm lại.... nó thật ngốc....

Joe nhìn lại nó bằng ánh mắt ái ngại... rồi lúng búng....

— Chuyện đó.....

— Gì cơ....

— Hôm sinh nhật ấy.....

Nó lặng người.... tự hỏi tại sao Joe chủ động đề nghị tới việc ấy....

— Cô không cần ngại đâu!!!! Không khí bây h nặng nề quá... tôi lại không muốn rắc rối từ anh Hai..... cứ quên hết đi!!!

— Chính anh làm tôi nhớ...

Nó lườm Joe... và Joe bối rối cúi đầu...

” Đoàn!!!! ”

Ánh sáng lóe lên trong chớp mắt lại tắt phụt... Nó ôm mặt... cảm thấy vô cùng sợ hãi.... tiếng sấm quá to đã cắt ngang sự ngưng ngừng của cả hai...

Nó từ từ mở mắt ra.... Một thân cây vừa đổ chắn ngang con đường của bọn nó....

— Joe.... làm sao đây!!!

Nó thấy hơi sợ.... nó loáng thoáng nghe Adan nói đây là kon đường độc đạo....

Joe vẫn im lặng.... chỉ ậm ừ.... nó thì không bình tĩnh nổi nữa.... nó lay người Joe....

— Á!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Nó bỏ tay ra.... rồi nhìn Joe.... người cậu nóng như lửa đốt....ngoài trời mưa vẫn vô cùng nặng hạt....

— Làm sao bây h????

Nó như muốn phát điên lên!!!

— Á!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Ella hét lên như bị chọc tiết... từ bé sis đã ghét vận động mạnh hay chơi những trò cảm giác mạnh.... vậy mà bây h.... sis bị nhốt trong cái ô tô.. và quay tại chỗ ngót ngét cũng đã 5, 6 vòng....

— Anh lái xe cái kiểu gì đấy????

Sis quát phì phì vào mặt Chun.... lúc đó đang tắm trong mồ hôi....

— Giỏi thì cô vào đây mà lái....

Hậu quả của việc cãi Ella.... là chiếc xe suýt nữa húc đầu vô thành núi....

— Tôi chết mất.... tại sao lại phải lên chiếc xe quái đản với một tên không biết lái xe như vậy???

— Ai bắt cô lên chứ....

— Chắc chết quá....

Ella đập đầu vô thành kính nhòe nước....tự nguyện rửa mình....

” Kết!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! ”

Chiếc xe lại mém lẩn xuống vực.... Ella rít lên... nhìn Chun.... rồi nắm tóc Chun..... dí qua một bên....

— Để đẩy chị lái cho....

Chun ôm đầu đau đớn.... rồi quay ra.... tính cho Ella ít nhất là ba câu mắng mỏ ra hồn.... nhưng khi thấy bộ dạng của Ella hiện tại... Chun im thít.... ngoan ngoãn ngồi yên...

Ella nghiêng rằng....tay cầm chắc vô lăng... quay nhanh và dứt khoát qua những hố đất lún sâu bởi mưa....
ngó cách ăn mặc của Ella giống như một quý cô sành điệu với bộ Váy ngắn bó sát.... nhưng phong thái thì
như một tay đua công thức 1 chuyên nghiệp.....

_ Cần thận!!! Xuống dốc bây h đây!!!!

Chun nhắm chặt mắt.... cảm giác như thể mình sắp xuống địa ngục....

_ Hả????? 3 tiếng....

Chun tỏ ra vô cùng sửng sốt khi nghe tin cậu em trai và con bé osin biến mất trong bão đã gần 3 tiếng....

_ Vâng....

Mike cũng tỏ ra rất lo lắng.... cách đó không xa là Rainie... đang ôm mặt khóc thút thít....

Chun vò bộ tóc đang rối bởi khi đánh vật với mưa trên con đường dài vừa qua.... Ella cũng tỏ ra không
kém.... đầu tóc sis bây h đúng là tổ quạ trong bão...

_ Lo gì hả anh hai??? Chắc họ đang nấp ở đâu đó và tí nữa sẽ về thôi....

Adan chăm chú vào cái laptop.... chép miệng....

_ Mà....

Chun tính quát cho thẳng em một trận... nhưng có vẻ Ella đã nhanh hơn Chun một bước.... khi tiến lại gần
Adan và rút phích cái phích cắm ra khỏi nguồn....

_ Cậu suy nghĩ giùm tôi một chút.... có lẽ anh cậu h đây đang nằm trong một chiếc xe đang bị cây nghiêng
bẹp.... tôi tự hỏi sao cậu có thể suy nghĩ ngay thơ được như vậy.... Trời đang mưa to.... gió lớn.... và sét
thì luôn rình rập để oánh vào chúng ta.... cậu nghĩ bây h ngoài đường là an toàn ư???

52. Chương 52

Mặt Adan tái mét như không còn hột máu.... chắc một phần cũng do chất giọng phi thường của Ella....

_ Không được... anh phải đi tìm họ....

Chun lao ra ngoài.... nhưng Mike đã nhanh chân chặn lại...

_ Không được anh hai... điều đó quá nguy hiểm....

_ Nhưng anh không thể ngồi đây mà chờ đợi được.... anh rất sốt ruột.... em nghe con mụ già đó nói rồi
đấy.... coe thể.... có thể...

_ Đó chỉ là ví dụ thôi....

_ Không...

” Bốp!!! ”

Trên mặt Chun hằn 5 đầu ngón tay của Ella.... Chun đáp trả lại cái tát đó bằng một bộ mặt hok thể tức
tối hơn....

_ Có giỏi thì anh lao ra đi.... xem có tìm được họ không.... có thể anh sẽ đưa họ về được... nhưng có thể
anh chưa tìm được họ mà đã gặp chuyện thì sao???? Trời thì đang vậy???? Đợi khi nào ngót chút đã....

_ Nhưng cô...

_ Anh tưởng tôi không lo lắng sao....

Chun lặng người.... Ella có vẻ như sắp khóc....

” Ầm!!! ”

Một vệt sáng nữa lại hiện lên bầu trời.... Nó càng lúc càng thấy lo.... Xe đang đỗ dưới một hàng cây to.... nếu... nếu....

Nó lay Joe.... nhưng Joe hoàn toàn không tỉnh... vẫn mê mết và thở một cách khó khăn....nó nhìn xung quanh... nhìn Joe.... bây h... chỉ còn một cách thôi....

Nó cố hết sức để đẩy Joe ra khỏi vô lăng.... rồi ngồi vào... dậm mạnh chân ga.... và phóng vút đi trong màn mưa.... Nó vốn không thạo lái xe.... nó cũng không biết đi đâu bây h.... nhưng nó vẫn làm... chuyện gì đến rồi sẽ đến thôi... nó tự trấn an mình như vậy....

Người Joe đổ dần.... rồi Joe gục đầu vô đùi nó.... nó nhìn Joe.... thở dài....cả chân nó dần nóng lên... nó thấy sợ... liệu Joe có sao hok???

Bỗng nó nảy ra một ý nghĩ khi nhìn đồng thức ăn dưới sàn ô tô....

_ Phải rồi siêu thị....

Nó nhấn ga.... và bóng dáng chiếc xe biến mất trong mưa...

_ Hực!!! Hực!!!

Joe ho rất mạnh, tim nó như sắp bắn tung ra ngoài vì lo lắng... nó chỉ sợ một chút.... một chút nữa thôi.... máu sẽ phọt ra từ mồm Joe....

Thế là nó lục lọi trong cái bóp vốn đã có lăm thứ rối rắm của mình.... lôi ra một cái khăn mùi xoa dài thật dài.... và cứ thế tổng thẳng vô mồm Joe....

Mưa vẫn tiếp tục rơi... và đương nhiên... tình trạng của Joe vẫn không khá hơn....Nó ôm đầu.... cố nghĩ xem bây h nên làm gì.... Có lẽ nó cần một cái khăn lạnh.... nhưng ở đây có khăn....lạnh thì không... nước thì có đấy.... nhưng mà toàn là nước mưa không... nó nhìn quanh ô tô.... một cái bóng đèn lại nổ bung trong đầu nó.... đúng gòi!!! Có chai nước mà...

Nó lấy cái khăn ra khỏi miệng Joe.... rồi đổ ồng ộc chai nước lên.... và bắt đầu công việc làm sạch thân thể cho Joe...

Nói thì hay ho vậy... mà làm mới thật khó.... nó nhắm mắt nhắm mũi... cố gắng lăm mới cởi được 3 cái cúc áo phía trên cho Joe.... Rồi đưa nhẹ chiếc khăn lướt trên đó.... Trời bên ngoài khá lạnh... nhưng mồ hôi nó túa ra như tắm.... tim đập loạn xạ.... mặt thì đỏ bừng... Nó lắc mạnh đầu.... để chắc rằng mình không bị quyến rũ bởi cái người đang nằm xoài ngay trên chân nó....

Bây h nó mới nhìn kĩ được gương mặt Joe.... khá lạnh lùng đó chứ... khi anh ta nhắm mắt... nhưng cũng thật ấm áp... khi anh ta nhìn nó... nó mỉm cười.... thật thú vị khi được quan sát một người đang ngủ....

Rồi nó lại giặt mình.... có vẻ điều đó không quan trọng trong lúc này....

53. Chương 53

Sau khi lau sạch hai bàn chân cho Joe.... nó dựng Joe dậy... rồi đặt lên trán Joe cái khăn lạnh...cởi áo khoác ngoài của nó để đắp cho Joe.... Nó nhìn Joe thở dài rồi lôi bánh mì ra gặm... cái dạ dày nó cần 1 cái gì đó để tiêu hóa....

_ Cô yêu tôi chứ???

Tim nó nhảy bắn lên.... Cái mà anh ta vừa nói thật.... thật...

_ Anh tỉnh rồi ah???

Nó ghé gần lại Joe.... nhòm ngó Joe như thể cậu là một sinh vật lạ.... bỗng....

Nó mở to mắt.... đây là lần thứ hai.... lần thứ hai Joe làm việc này với nó.... nhưng lần này không lâu.... chỉ mất quãng 3 giây là bàn tay Joe rời ra khỏi mặt nó.....

Nó dăm dăm nhìn vào khoảng tối mù mịt của không gian bên ngoài.... nuốt nước bọt cái ực rồi nhìn Joe.... Một luồng khí ấm áp chạy dọc người nó... Dứt miếng bánh dai nhách vô bụng.... nó ngả lên vai Joe.... vừa nhai vừa nhìn Joe.... và giấc ngủ yên lành trong mưa của nó dần tới....

_ Át xì!!!!

Joe gạt mạnh đầu xuống... cử động đó làm cậu bừng tỉnh.... một luồng sáng trắng dữ dội của mặt trời đập thẳng vào đôi mắt đang thêm thường muốn ngủ của Joe... Ngay sau đó là một không gian thật lạ.... không gian bừng sáng của núi rừng vào buổi sáng... tinh khiết... ẩm hơi sương.... thật đẹp....

Joe quay ra khi thấy có gì đó đè nặng lên vai mình... Là nó.... đang say ngủ và mỉm cười thật tươi..... Joe giật mình... cảm nhận rõ được nhịp tim mình đang đập dồn dập.... Một cách vô thức... Joe đưa tay vuốt nhẹ tóc nó.... vừa chạm tay... bỗng nó bừng tỉnh....

_ Á!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!1

Phản ứng đầu tiên của nó khi mở mắt là la toáng lên.... Joe đứng tim mất 5 s.... cho tới khi nó nói câu típ theo...

_ Hết mưa gòi ah!!!

Nhìn vẻ mặt ngạc nhiên của nó.... Joe nghĩ... có lẽ nó bị ám ảnh bởi mưa....

_ Sao chúng ta ở đây???

Đáp lại câu hỏi ngây thơ của Joe là...

_ Á!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Nó hét chập nữa....

_ Sao đây???

_ Anh tỉnh rồi ah!!!

_ Vâng!!!

Joe nói một cách hơi khó chịu.... Nó phát hiện ra sự tồn tại của Joe hơi muộn chảng.... Không khí trong xe bỗng trở nên nặng nề bất thường....

_ Anh khỏe rồi ah???

_ Tôi đã ốm ah???

_ Cái gì??? Anh không nhớ..... tôi đã phải đắp trán cho anh suốt đêm... anh lại còn mê sảng... còn..... còn...

_ Còn sao???

Joe nhìn nó với ánh mắt hào hứng....

_ Còn.... còn.... phun nước bọt....

_ Hả???

_ Về thôi!!! chắc bây h người ta cũng dựng cái cây lên rồi!!!

_ Từ từ hăng....

Joe can nó không kịp.... Nó lại nhấn ga.... và lại phi vào không gian một cách nhanh ng!!!

_ Ôi trời đất ơi!!!

Joe la hoảng.... bây h cậu mới phát hiện ra cái áo của mình bọc nút tứ tung....

_ Cô.... cô....

Joe chỉ vô ngực mình.... rồi nhòm nó lom lom....

_ Nhìn gì mà nhìn???? Tôi cởi đây.... anh sốt ùng ùng... nếu là tôi.... anh có cởi hok???

Tim Joe đập thành thịch.... cậu thật không dám tưởng tượng....

Dường như nó cũng hiểu câu nói vừa rồi thật là hay ho.... Tuy nhiên... khi nhìn gương mặt bối rối của Joe thì nó không thể nhịn được cười....

_ Hahahahahaha!!!!!!!!!!!!

Nó cười sằng sặc.... thành một tràng dài bất tận...

_ Cười gì chứ....

Joe thắc mắc.... rồi cũng cười theo.... gió lướt theo mái tóc của nó và Joe.... mọi thứ đều thật tuyệt.... cho tới khi....

” Két!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! ”

Chiếc xe dừng xích lại.... đang rất hào hứng.... Joe quay ra thắc mắc....

_ Chưa về đến nơi mà.... sao???

Nhưng ngay lập tức Joe hiểu được lý do.... ngay trước mắt nó là chiếc xe màu đen quen thuộc....

Ella liếc Chun.... lúc đó trong mắt Chun thực sự rất căng thẳng... sis hiểu Chun đang nghĩ gì... Trong khi bản thân không thể ngủ được... trận bão vừa kết thúc... Chun đã lòi xe đi kiếm Ariel và Joe... vậy mà bây h lại thấy chúng nó vui vẻ cười đùa như vậy....

54. Chương 54

Nó từ từ buông tay lái.... bước xuống xe... thật chậm.... Joe nhìn nó.... rồi cũng mở cửa xe....

_ Em.... em....

Nó ngắc ngứ.... không biết phải nói với Chun và Ella như thế nào??? Nhất là khi Chun đang nhìn như thể muốn nuốt sống nó thế kia....

_ Em....

_ May quá!!!

Chun chạy lại và ghì chặt lấy nó. Nó cảm thấy mình sắp nghẹt thở trong vòng tay Chun.... Riêng Ella... chưa bao h sis thấy sốc bằng lúc này... Tuy sis đã nhìn Chun ôm nó nhiều lần... ngó sang Joe.... Sis thấy Joe cũng đang bàng hoàng không kém.... mắt cậu cứ như dính chặt vào cảnh ấy...'

_ Sẽ là như vậy....

Nó tự nói với bản thân mình.... nó sẽ thú nhận với Chun... như một kẻ phản bội....nó nhìn Joe sau mái tóc của Chun... nó biết Joe cũng đang nhìn nó.... Sẽ nói.... nhưng không phải lúc này!!!

Chapter 23

Nó cầm chặt cây chổi trong tay... Đứng bần thần.... Đã hai ngày kể từ hôm đi dã ngoại.... nói văn hoa vậy thôi nhưng sau khi nó và Joe bị kẹt trong cơn bão.... thì cả nhóm... hết thấy đều không còn hứng khởi gì.... và cứ vậy về nhà... Nó khôn khéo lên xe Ella với Adan.... ngồi cạnh Joe hay Chun lúc đó thì đều không hay cả...

Bây h thì nó lại đứng trước một thử thách mới nữa.... Phải nói cho Chun toàn bộ những gì nó đang suy nghĩ... nhưng nói như thế nào bây h??? Chẳng lẽ lại... : Em hok thực sự yêu anh... người em yêu là Joe... em trai anh???? ”

_ Oh my god!!!

Nó ôm mặt nhăn nhó... nhục thật!!!

_ Bây h chưa phải lúc!@!!!

Nó nhấn mạnh lại điều mà nó đã nhấn mạnh ngót 20 lần.... rồi cầm chổi quét nhanh qua phòng Chun....

_ Anh thik cô ta thật hả???

Tiếng Adan to và rõ ràng đến nỗi tim nó vừa đứng lại rồi nhảy bung bung.... nó nghĩ người trong phòng kia cũng đang có tâm trạng y như vậy????

_ Đừng nói Aiel là cô ta???

_ Vậy là thiệt hả????

Adan giương mắt nhìn Chun chăm chú....

_ Chuyện đó không liên quan đến em....

Chun đứng dậy.... toan bước ra phòng....

_ Em không hiểu sao anh lại thay đổi nhanh đến vậy.... rõ ràng trước kia còn nói sẽ lợi dụng tình cảm của cô ta để đuổi cô ta ra khỏi nhà mà.... Yêu giả vờ.... làm cho cô ta đau khổ... rồi cuộc lại chính mình đau khổ....

Tại nó ù đi!!! Chuyện gì đang xảy ra.... yêu giả vờ??? Là sao???

_ Im đi!!!

Chun quát to....

_ Nhìn cái bản mặt lo lắng của anh kìa.... ánh cứ thể phản bội chúng em mà coi được ah!!! Em sẽ không bao h chấp nhận... anh không làm, thì chính tay em sẽ đuổi cô ta đi...

_ Một thời gian nữa....

_ Gì cơ????

_ Cứ để....

” Bốp!!! ”

Chun ngơ ngàng.... một cái bạt tai vừa lướt qua má Chun....

_ Ariel!!!

_ Anh nhớ đấy!!!

Nó hét lên.... bằng tất cả sự tức giận trong lòng nó.... nó lườm Chun đến cháy mắt.... rồi vút cái chổi xuống đất và đi ra ngoài... Adan sợ tái xanh tái xám.... còn Chun thì bần thần.... cảm giác như mình vừa đánh mất một cái gì đó!!!

1 tuần qua là khoảng thời gian kinh khủng nhất đối với Chun nói riêng và cả nhà họ Ngô nói chung.... dĩ nhiên ông bà Ngô là ngoại lệ vì ngoài việc cho nó nơi ăn... chốn ở... chỗ làm và money... thì ông bà chả bók làm gì nữa cả...

Vâng... ta đang đề cập tới một vấn đề : NHỮNG HẬU QUẢ KHI PHẢN BỘI MỘT OSIN!!!!

Mạn phép cho tôi nói kĩ chút nữa về nạn nhân Chun.... sau khi cái ngày định mệnh ấy xảy ra... không lúc nào trên giường Chun không có mấy thứ ” Vừa nhầy, vừa dài, đầy lông, biết bò bằng nhiều chân hoặc bằng lông ” - y nguyên lời Adan đã sưng sốt hét lên.... Và tất nhiên... chủ nhân của căn phòng nếu không hoảng sợ thì cũng hoảng loạn trước một căn phòng như vậy... để tránh mình biến thành trẻ thiếu năng cấp độ 3... Chun phải tự mình di dời mọi vật dụng vô phòng Adan ở tạm . Riêng Adan thì cực lực phản đối cái vụ này vì.... ” ANH MÀ LÀM VẬY THÌ CÁI BÀ VOLDEMORT ĐÓ SẼ VÔ ĐÂY GÂY HỌA!!! ”

55. Chương 55

_ Voldemort là gì???

Chun hỏi bằng bộ mặt ngây thơ tới mức Adan phát khùng....

_ Là một người vô cùng quái đản.....

Có lẽ sự lo lắng của thằng bé hơi vô căn cứ... khi mà suốt một ngày liền Ariel không hề có hành động gì đã man típ theo....nhưng mà con bé thì đâu có ít biện pháp để cho Chun một bài học thik đáng....

_ Á!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Tiếng hét như sấm dậy của Chun kéo dài suốt 1 phút.... hậu quả típ sau là cả 3 nhân khẩu còn lại trong nhà.... kể cả con Jozy lúc này đang yên vị trên máy giặt Toshiba đều dựng hết lông tay lông chân, không thể thiếu cả lông trên đầu.... kèm động tác run bần bật.....

_ Chuyện gì vậy???

Cả ba cái mồm vừa có mặt tại căn phòng như nghĩa địa của Chun đều la lên... con Jozy vẩy đuôi... góp một tiếng kêu yếu ớt.... : Meooooooooooooo!!!!

Chun đứng như trời trồng bên cạnh tủ quần áo.... tất cả quần áo trong tủ đều biến mất tăm và tòi tệ là Chun sắp có một cuộc họp nội các vô cùng quan trọng với mấy ông hói đầu khó tính....

_ Quần áo hả??? Tôi giặt hết rồi...

Nó thò mặt vô nói tỉnh bơ như không, với cái giọng ” đừng thắc mắc, người đáng bị như vậy!!! ”.... rồi đẩy chiếc xe quét dọn đi típ....

Trong lúc này ta lại đặt ra một câu hỏi??? Tại sao mí đứa em ngoan ngoãn còn lại lại không giúp ông anh đáng thương của tụi nó một tay....

Câu trả lời là : Mún lắm nhưng hem được....

Ariel bây h trở nên đáng sợ và khó tính dã man.... Con bé thật sự đã thành một mối lo đúng nghĩa đối với mấy anh em.... nó đi khắp phòng.... và lườm mọi người bằng một ánh mắt có thể đốt cháy người ta được....

Adan bây h cầm lặng tuyệt đối, phạm vi hoạt động của thằng bé tự mình cấm túc trong căn phòng hoàng tử cùng con Jozy... mặc dù không ai ra lệnh nhưng nó ngoan ngoãn làm... mỗi khi về nhà là nó chui tọt trong phòng.... lòi một lô lóc đồ ăn ra khỏi gầm giường để chống cái đói... nó lo sợ bữa cơm sẽ là thảm họa như mí hum đầu con mụ Voldemort về nhà này.... và dĩ nhiên... thằng bé cố gắng không chạm mặt Ariel mọi nơi mọi lúc...

Mike thì vẫn tin tưởng tuyệt đối vào thiên thần Rainie của mình.... Mike hy vọng bằng tình bạn thắm thiết từ hồi đái dầm... mút kem của hai đứa sẽ giúp số phận mình được cải thiện đôi chút so với 3 người còn lại...

Nhưng sự việc với Mike đều không khá khẩm chút nào.... Thỉnh thoảng cậu vẫn bị kon bé tập kích bằng mấy bóng trắng di chuyển lặng lẽ ngoài hành lang.... và những cú điện thoại vô nghĩa.....

Riêng Joe thì vẫn bình thản... không hy vọng cũng không sợ hãi... mặc dù nó đối với cậu không tốt hơn.... Joe hiểu nó nghĩ cậu cũng giống như mấy người còn lại.... Lợi dụng nó.... tuy nhiên ngoại trừ bữa ăn cận kề suốt một tuần thì nó cũng không gây cho Joe một hiểm họa đáng kể nào....

Với tất cả những gì đang diễn ra.... cuộc họp cấp tốc của hội đồng Anti-osin lại một lần nữa được triệu tập.... ở đây bin hem nói nhều về diễn biến buổi họp.... vì nói chung là toàn cãi nhau và nói những câu vô nghĩa... bin chỉ chốt lại quyết định của buổi họp.... Chun phải ra ngoài ở để chấm dứt tất cả những chuyện tồi tệ trên đây....

56. Chương 56

_ Nhưng ở đâu???

Chun bắn khoắn hết mức....

_ Thì anh thuê phòng mà ở....

Adan gất lên...

_ Em không chịu được nữa đâu.... mì hộp và bánh mì... chúng thành địa ngục với anh rồi....

_ Thử gọi bố xem....

Joe gật gù....

_ Không được hay lắm.... Mike.... em cho ý kiến cái....

_ Có.... có con ma sau lưng em....

Mike thét lên qua chat room bằng một giọng hãi hùng nhất

_ Anh hai!!!

Joe buzz Chun....

_ Sao....

_ pp bảo có chỗ ở cho anh rồi...

_ Cái gì.... mà.... mà nói với pp gòi ah!!!

_ PP vừa vô nik em... bảo qua camera pp bik hết rùi...

_ Thế ở đâu???

Chun sốt sắng....

_ Nhà ông Trần..... bạn...

Chun ngất liền tại trận....

_ Không, dứt khoát không....

Chun hét thật to khiến Joe hoảng loạn....

_ Nhưng pp bảo nếu anh không đi thì đừng trách pp... pp sẽ cho anh thấy điều tồi tệ nhất khi thất nghiệp.. và còn hơn thế....

_ Óe!!!!!!

Chun trọ mồm... hiểu là không còn sự lựa chọn nào khác.... nhưng tới nhà kon điền Ella thì có khác gì ở đây đâu???

Sự dã man.... của ông Ngô làm Chun ngót thêm 7 cân nữa.... người Chun bây h y hết một người giấy mong manh... tưởng như chỉ cần một làn gió nhẹ cũng khiến cậu bay lên trời một cách nhẹ nhàng...

Đến ở với Ella... từ trước tới nay cậu chưa từng nghĩ tới.... hoặc đúng hơn là không dám nghĩ.... không gì tồi tệ và kinh khủng hơn thế.... con bé từ thời trung học đã luôn ngáng đường Chun. Từ học tập.... danh tiếng.... Chun bồi hồi nhớ lại....

Khi đó cậu là Hội trưởng nam sinh còn nó là hội trưởng hội nữ sinh... không hiểu sao mới vào trường thì Chun với con bé đó đã như kẻ thù... Chun ghét cái cách nó coi cậu như đồ con trai cao lông ngông với cái đầu ngẩn tũn, ghét cái cách nó suốt ngày giở quyển sách lượn đi lượn lại trước mặt cậu với giọng nói rì rầm....ghét cái cách can thiệp thô bạo của nó mỗi khi cậu cặp kè với một con bé trong trường.. ...

Vậy mà bây h.... con mụ phù thủy quái hử ấy sẽ còn hành Chun kiểu gì nữa đây....

Hết sức lười cho được cái vali to tổ chẳng ta khỏi phòng... Chun gấp ngay cái nhìn trần trối của con bé osin... hơi giật mình.... nhưng Chun mau ng hắng giọng....

_ Ehem!!!

_ Anh tính chuẩn hử???

_ Tôi đi công tác....

_ Tốt thôi....

Nó khoanh tay... trịch thượng như một bà chủ... không hiểu sao... trong một thoáng... nó thấy Ariel giống Ella quá chừng....

_ Cô sẽ không giận nữa chứ....

Nó đứng lại.... và quay về phía Chun...

_ Anh muốn gì....

_ Nếu tôi đi khỏi đây một thời gian... liệu cô có nguôi giận không....

_ Anh nghĩ tôi có nguôi giận được không....

Chun thở dài.... mặt hơi cúi xuống.... vẫn cái giọng rắn như sắt đó....

_ Để coi đã....

Nó nói và mất hút cuối hành lang... Chun đứng lại đó... thấy tảng đá nặng trong lòng nhẹ đi một nửa... Chun không bao h muốn nợ một ai đó..... nhất là với nó...

Brummmmmmmmm!!!

Bóng cây che khuất chiếc xe đen bóng.... Chun đi.... nó thấy hơi hẫng... nhưng điều đó nên xảy ra... nó vẫn không thể chấp nhận được... cơn giận trong nó giống như một ngọn lửa âm ỉ... nhưng càng ngày lại càng cháy mạnh... Bao nhiêu ngày nay.... nó cũng không sung sướng hơn ai cả....

kéo tấm rèm phòng Adan lại.... nó thở hết lòng căm tức trong lòng mình.... chắc như vậy là đủ rồi....

Phòng Adan trong mấy ngày qua không khác gì một ổ lợn... giường chiếu.... đồ ăn thức uống ngổn ngang... lũ nấm mốc cũng đang kéo quân vô chiếm đóng căn phòng.... vừa hắt tất cả giấy rác xuống bàn.... Ariel nhăn mũi vì những mùi khó chịu thoát ra từ chúng....

57. Chương 57

Một bức thư nằm trên bàn Adan rơi ra cùng lũ rác bẩn.... nó vòng mấy vòng nhẹ như bông... rồi đáp xuống mặt đất một cách tĩnh lặng....

Nó thấy thấp thoáng hàng chữ trên bức thư... Joanne - lớp C3...

Cầm bức thư lên.... nó cười khi lơ mờ hiểu ra điều gì đang diễn ra.... Thằng bé rốt cuộc đã lớn....

_ Joanne là ai???

Nó thấy thật sự tò mò....

Hiểu là những trò trả thù tàn độc của con bé osin đã biến mất.... Adan bây h mới đủ can đảm để ngồi hóng gió bên bể bơi.... Cậu thử dài... cái tuổi 17... sao nó mệt mỗi tối vậy???

_ Joanne là ai thế???

Câu hỏi vang lên làm Adan giật mình...chỉ một chút nữa thôi là cậu lộn nhào xuống bể bơi...

_ Can chi tới chị???

_ Em không muốn gửi thư ah???

_ Không phải chuyện của chị....

_ Em sợ cô bé đó không chấp nhận sao???

_ Chị này!!!

_ Gửi đi....

Adan chăm chú ngó Ariel.... mắt nó vẫn tròn vo như vậy...

_ Em gắt lên cũng không được cái gì đâu??? Thử một lần coi....

_ Chị nghĩ sao??? Nếu tôi gửi...

_ Ah thì!!! Thành công thôi,....

Giờ đến lượt mắt Adan tròn vo.... bà mẹ này đang cổ vũ cậu sao???

_ Thừa cậu chủ.... ta đến nơi rồi....

” Hiện tại trung tâm theo dõi bin xin thông báo.... Đã lắp đặt thêm 100 camera trong nhà mợ cả Ella... Riêng phòng tắm thì... ậm... ờ.... đã định đặt 3 cái nhưng ông Trần quát bỏ xuống vì xâm phạm đời tư nghiêm trọng của đôi trẻ... áí!!! bin nhầm chút... đời tư riêng mợ cả thui.... chết... có vẻ cậu Chun đã phát hiện ra.... Làm ơn cho bin trốn cái đã ghen@@@!! ”

Chun giật mình khi cảm nhận có cái gì đó không được bình thường cho lắm từ căn nhà.... phải chăng cậu đã phát hiện ra đội theo dõi đặc nhiệm của ông Trần.... Chun nhăn trán... rùi nhận định chắc nịch...

_ Tại sao????

_ Sao ah???

Ông lái xe ngoan ngoãn đặt vali xuống dưới chân Chun.... tươi cười sẵn sàng giải đáp mọi thắc mắc....

_ Sao cái nhà này lại to được đến như vậy????

Chun lắc đầu quầy quậy để cất nghĩa... rồi kéo cái va li... đi băng qua vườn hoa.... tới bên cánh cửa to oành... trên nầm đầm có chạm khắc hình con sư tử khá tinh tế....

” Tinh toong ”

Chun thận trọng dứt hai tay vô túi quần.... thẳng lưng... cố gắng ra dáng ta vì sắp đặt mới phải đến đây....

Cánh cửa dần mở và....

_ Gào.....!!!!

Một rổ lông màu trắng lao ra từ bên trong căn nhà.... ngay lập tức đề Chun ra sàn và làm mặt anh ướt mẹp....

_ Fang!!! Đi vào ngay....

Giọng Ella đầy quyền uy cất lên.... mau ng tóm cổ con và quăng nó vô cái ổ xinh xắn cỡ một cái giường cho em bé 10 tuổi....

_ Xin lỗi nghen....

Chun vừa nhìn vẻ mặt hiền lành giả tạo của Ella với ánh mắt căm thù..... vừa lấy tay lau cả đồng nước và lông hỗn độn ra khỏi mặt....

” Báo cáo trung tâm... cô Ella đang dìu cậu Chun dậy sau cú ngã có chủ đích nhờ có con Fang... trông hai người thật tình tứ.... ah.... hai cô cậu đã vô nhà... tôi nghĩ bây h ông chủ có thể theo dõi tình hình qua 20 camera được cài tại mọi địa điểm trong phòng khách.... bin - trưởng đội pà - pà - rá - gì... xin kết thúc báo cáo ”

_ Cái con này tên là....

Chun liếc nhìn con vật vô cùng đáng yêu đang thè rộng cái lưỡi đỏ và to ra thở hổn hển.... cố gắng vuốt lại đầu tóc....

_ Fang....

_ Hả??? Cô tính đặt tên có để có thể sai nó phang những người mà cô thích sao???

_ Thôi đi... trí tưởng tượng của anh quá phong phú rồi....

58. Chương 58

_ Bác Trần đâu....

_ Juventus rồi!!!

_ Hả???

_ Ông ấy muốn con gái và con rể yêu quý của ông ấy có không gian riêng để phát triển tình cảm....

_ Không thể nào....

Chun không tin được vào những gì vừa được nghe.... ở đây một mình với Ella... thật khủng khiếp....

_ Anh yên tâm.... tôi chẳng làm gì anh đâu.... đúng vậy... tôi sẽ không làm.... nếu không bố sẽ giết tôi....

_ Nhưng sao???

Chun lúng búng.... với đồng trà trong miệng...

_ 20 cái camera đang đặt trong căn phòng này....mỗi tội không phát tiếng thôi... chúng ta làm gì thì cả hai ông bố đều có thể thấy....

_ It's terrible....

Chun hét lên... rồi ngắt lịm... làm cho Ella lại một phen hoảng hồn....

” Thừa chủ tịch... như ngài đang thấy... có lẽ cô Ella đã cho thuốc ngủ vô tách trà của cậu Chun... cô chủ đã làm rất tốt phải không.... ”

_ Im ngay!!! Bin.....

Ông Trần cố kìm nụ cười hạnh phúc của mình....

Hôm nay mặt trời dường như mọc ở hướng tây... cả Joe và Mike đều ngỡ ngàng đến nỗi hai cái tách trên tay hai chàng rơi cùng lúc... choang cùng lúc....Cả hai đều không thể tin vào mắt mình.... Adan vừa ôm Ariel một cái thắm thiết... và hai chị em vừa riu rít ra ngoài...

_ Joe.... em cho Adan ăn thuốc lú hả????

Mike lấp bắp

_ Anh nghĩ em bik pha thuốc lú sao....

Cả hai nhìn nhau.... rồi lén mò ra sân sau nghe ngóng...

_ Thật hả>???? Cô ấy đồng ý hả???

<>_ Vâng.... cảm ơn chị...

<>Dường như Adan đang rất kích động... thằng bé đặt lên má nó một cái hôn không thể nhầm lẫn.....

<>_ Em không thể tin được....

<>Adan nhấn mạnh thêm một lần nữa.....

<>_ Một cô gái tuyệt vời như Joanne...

<>Nó có thể hiểu thằng bé đang xúc động ghen ghèa.....

<>_ Tuyệt vời tới mức nào....

<>_ Rất tuyệt....

<>_ Nói chị nghe xem....

<>_ Mắt cô ấy long lánh như mèo...

<>_ Há???

<>_ Giọng cô ấy trong và cao vút như mèo....cô ấy đi đứng nhẹ nhàng như một con mèo... trời ơi... làm sao có thể giống mèo tới vậy???

<>_ Thằng Adan đang nói gì vậy???

<>Joe thúc vô Mike một cái rồ đau....

<>_ Có vẻ như nó đang miêu tả một con mèo cái....

<>Mike gạt gù nhìn gương mặt Adan đầy vẻ kích động...

<>_ Chẳng lẽ.... em thích Joanne chỉ vì cô bé giống.....

<>_ Đương nhiên... chứ vì lý do gì???

<>_ Vậy tốt nhất em nên chia tay joanne đi...

<>Nó nhấn nhó.....

<>_ Há???? Chị là đồ phản bội.....

<>Adan đẩy nó ra... rùi vùng vằng chạy vô nhà... thằng bé có vẻ rất bức dọc....

<>_ Em nói rồi mà.... tình cảm thoáng chốc thì khó bền....

<>Joe lắc đầu nhìn nó đứng ngơ ngác giữa vườn...

<>Mike ngồi vuốt ve cánh tay te tua vừa bị Rainie cào cào cách đây mấy phút.... bởi vì con bé tưởng cậu trốn ra ngoài với một cô bé xinh xắn nào đó.... trong khi Mike không có cách nào nói ra sự thật là cậu trốn ra đây vì mún gặp mặt ông anh tội đồ....

<>Chủ nhật.... Mike đang ngồi trên ghế dài trong công viên... trước mặt cậu là một sân bóng rộng.... Quang cảnh làm Mike nhớ đến mấy năm trước.... khi 4 anh em rủ nhau ra ngoài sân bóng đá cùng với mấy đứa con trai khác...

<>Xoành xoạch....

<>Mike gãi liên tục... một con muỗi khỉ gió vừa đâm sầm vào cánh tay cậu.... mãi miết ngó quanh nhưng vẫn không thấy bóng dáng ông anh quý hóa đâu cả....

<>_ Phò!!! PHÒ!!!!

<>Mike giật mình thon thót.... vội vã quay về phía bên phải.... Chun đã ngồi chễm chệ... thở phì phò....

<>_ Anh làm em hết hồn!!!!

<>Sau câu trách móc tương đối giận hờn của mình... Mike quay ra ngó ông anh kỹ hơn... và đột ngột thốt lên....

<>_ Mới có hai ngày mà anh gầy thế.... vậy bi h em là người đồ nhất trong cả nhóm gòi.... Ố!!! Mà tay anh sao thế....

59. Chương 59

Mike nhăn mũi khi nhìn bàn tay của Chun... Nó sưng phồng... da nhợt nhạt như bị ngâm nước lâu ngày... đôi chỗ là những vết xước... có cái còn đang chảy cả máu lẫn mủ.... Chung quy trông tay Mike giống như tay mấy con ma chết trong phim kinh dị... Tay này mà thực hành trong lễ Halloween thì tuyệt phải bik,....

_ Rửa bát..... nấu cơm..... vậy đây....

Chun thở dài nặng nhọc... còn Mike thì không thể kìm được xúc động....

_ Rửa.... anh nói anh làm mí việc ấy ah@@!! Lạ ghê.,,,

Mike ngạc nhiên là có lý do... từ bé đến h Chun chưa p[hải động tay làm bất cứ 1 việc vặt nào trong nhà.... nấu cơm đã có Joe... rửa bát... tưới vườn thì Mike làm.... dọn dẹp thì chắc chắn là phần của bé Adan.... Trước khi Ariel đến thì mí anh em vẫn chăm chỉ lắm... có mỗi ông Chun này là ngồi chỉ tay năm ngón.... Bi h Ariel kiêm thân phận osin gòi nên cả 4 ông đều tha hồ chỉ tay năm ngón.... Nhưng mà....

Mike thở thêm phát nữa....

_ Sao thế???

Chun tò mò....

_ Bi h con bé osin nhà mình nó bỏ bê nhà cửa... có lẽ nó không màng đến tiền nữa.... suốt ngày đi chơi tới về khuya với em và Rainie thui....

_ Chú mà cũng dung túng nó nữa ah!!!!

_ Em mà hok làm vậy khéo hôm nay anh gặp xác khô rùi..... Rainie ép em ra nước...

_ Thì bỏ quách nó đi....

_ Không được mới ác chứ.... ah mà anh tự tức làm hả???

_ Mà nghĩ anh mày ngoan tới mức đó sao??? Là tại mụ đã nhân đó.... nó bắt anh mày tự tức hạnh phúc.... quanh đây không có lấy một cửa tiệm bán đồ ăn.... pp thìu tịch thu xe, bắt anh đi cùng xe với nó cho tình

thương mến thương.... chưa kể ngót 100 cái camera trong nhà theo dõi... đã thế nó còn sai anh làm việc vặt với lý do chủ nhà người ở....

_ Nhục!!!

Mike nhăn mũi....

_ Quá nhục là đằng khác.... vậy nên tay anh mày mới nể vậy chứ....

Mike ngó ông anh thêm phát nữa... công nhận bây h ông ấy thảm thương như thằng ăn mày đói rách với bộ tóc ngả bạc... chiếc áo sơ mi sọc ca rô tả tơi....

_ Ah... đang tiện.... thông báo cho anh tin vui.... Adan có bạn gái rồi...

_ Hả??? mày đang nói đùa hả????

_ Em đừng chuyện làm gì....

_ Thế con bé vô phúc ấy là ai vậy???

Joanne xoay đúng ba vòng trước gương.... hôm nay là một ngày đẹp trời và thật tuyệt vời hơn khi được nắm tay Adan dạo trong khu vườn tuyệt đẹp mà chàng đã từng kể với nó....

_ Xoay vừa thôi... tôi bắt đầu ng mặt gò đầy cô ah!!! Không cần hơn hử khi được hẹn hò vậy đâu....

Joanne quay sang bà chị đang mãi mê chăm chú vô trang Google....

_ Vậy chị đang làm gì đấy???

_ Tra cứu.... chắc chắn phải có một chỗ nào đó có nói tới biệt thự nhà họ Ngô chứ nhỉ???

_ Thôi đi.... chị hiểu rõ ra bám lấy chàng ta cũng chả được tích sự gì mà....

Tiny dập mạnh cái laptop.... ngó con em gái với ánh mắt sát thủ thường ngày....

_ Không tích sự gì cũng chả hại đến cái mạng chị... lo cho em đi... hum nay tới nhà chàng ah!!! Không te tua mới là lạ....

Joanne giật bắn mình.... Tiny đã chọc đúng nọc mà cô bé đang lo sợ.... trong một lát... cô bé đơn đả ngồi xuống cạnh Tiny....

_ Ah đúng rồi!!! Về việc em nhờ chị.... cái việc tới nhà anh ấy cùng em ấy... chị nghĩ sao???

_ Tội gì tôi phải đi khi cô vừa nói mí lời hay ho trên kia với tôi....

_ Ấy kìa!!! Chẳng qua là em nghe nói anh ấy có mí ông anh đẹp trai mà giỏi lắm.... chẳng cũng hơn mí anh Joe làng Chèm gì đó của chị ý.... đi nhá.... đi với em...

Tiny liếc Joanne... rùi đứng dậy... về trịch thượng....

60. Chương 60

_ Thôi được... nể tình chị em 17 năm nay... tôi đi với cô!!!

Chapter 24

Cạch!!!

Cánh cửa phòng Adan mở rộng.... cậu chủ của căn phòng hân hoan bước ra... Joe mất 5s nhìn thẳng em trai rồi phun cả phê phì phì khắp bếp, cái bộ dạng nó ngày càng giống Mike - điệu bộ công tử bảnh chọe....

hành động này được khuyến mại thêm tiếng la i tai của nó ở tuốt sâu trong bếp.... ngay sao tiếng rít là tiếng rên yếu ớt thương cho cái sàn bóng loáng mà nó vừa ra công kì cộ.... Ném lại Joe một cái nhìn chứa đầy sự căm tức và hơn thế... nó vênh đít chạy vô lấy tấm giẻ lau rửa ra....

Joe nhún vai... ít ra cái hành động vừa rồi còn thân thiện chán so với thái độ đóng băng của nó trong suốt thời gian qua... con bé chỉ nói chuyện với Mike và Adan... cũng dễ hiểu... vì ít ra hai người đó không coi nó là một người nào đó đặc biệt... Nó vẫn sốc vì Chun... Joe biết thế.... Nó nghĩ Joe là thứ mỗi nhử để Chun đuổi nó khỏi căn nhà khi Chun nhận ra nó thích Joe... => Nó đâm ra ghét và không tin tưởng Joe dù là một chút....

<>Nhắm nháp phần cà phê còn lại một cách chán nản... Joe khoác túi xách lên vai... Ở nhà trong thời gian này thì thà tới trường nghiên cứu có khi tốt hơn....

<>_ Hẹn hò tốt nghen!!!

<>Joe vỗ vai Adan bồm bộp làm thằng bé suýt nữa ngã xoài ra dưới đất!!!

<>Khép nhẹ cánh cửa gỗ nặng nề.... Không khí buổi sớm lùa qua tóc và làm Joe thấy sáng khoái.... mở cửa con Camry...Bỗng Joe dừng sững khi thấy một chiếc mô tô dừng ngay trước cổng lớn..... Có vẻ là hai cô gái....

<>_ Bạn gái Adan???

<>Joe nheo mắt....

<>_ Nhưng thằng bé chỉ thích được một đứa thôi???

<>Thắc mắc của Joe mau ng được giải đáp... Sau khi người ngồi phía trước cởi chiếc mũ bảo hiểm nặng ịch ra.... Trong một s... Joe không thể tin được định mệnh lại thích trêu đùa cậu tới như vậy.... Toan chạy trốn... nhưng có vẻ phản ứng cần thiết của Joe đã hơi muộn màng....

<>_ Joeeeeeeeeeeeeeeeeeeeee!!!!

<>Chữ e kéo dài cộng với chất giọng đặc trưng của Tiny thật không nhầm lẫn vô đâu được... Sau đó vài tích tắc.... con bé đã yên vị trên người Joe... đẩy bật Joe ra đất.... Tiếng ồn ào lôi kéo cả Adan và nó ra xem đã có chuyện gì xảy ra....

<>_ Con mèo của anh!!!

<>Adan nhảy phốc qua Joe và Tiny đang quẩn chặt như xoắn quẩy.... lại gần bên Joanne đang ngưỡng ngừng e then... Nó thì dán chặt mắt vô cái cảnh hay ho ở dưới.... Dù đang vậy lộn với mẹ già Tiny nhưng Joe vẫn còn mắt để thấy nó chuẩn bị bốc lửa....

<>_____

<>_ TÔI.... KHÔNG.... THỂ... TIN.... ĐƯỢC!!!!!!

<>Tiny nhấn mạnh từng chữ một trong câu nói hay ho của nó.... quay sang nhìn Joe thăm thiết... rồi lại bắt đầu nói... nói và nói....

<>_ Chỉ có thể nói là định mệnh thôi... tôi đã tìm anh ấy khắp nơi... nhưng đều vô vọng... trên google... tôi tưởng mình đã bỏ cuộc,.... nhưng thật không ngờ... anh và em thật có duyên phải hok???

<>Thiệt may cho Adan khi không phải nghe mĩ điều cô nàng nói.... thằng bé đã mau ng lòi Joanne ra vườn sau để thưởng thức sự riêng tư của hai người... bây h chỉ còn nó ngồi tiếp người khách lấm mồm này... Joe thì đương nhiên đã trốn từ thời tám hoành và Tiny cũng vui mừng để cậu đi... Chắc vì con bé nghĩ mình còn nhiều thời gian để hành hạ anh chàng....

<>_ Thật không thể tình cờ hơn.... ah ... tôi đã kể cho cô nghe chuyện tôi và Joe quen nhau chưa nhĩ???

<>_ Ồ!!! Có lẽ chưa....

<>_ Thiệt ra là anh ấy theo đuổi tôi trước.... chắc vì tôi có sức quyến rũ đặc biệt với anh ấy... cô biết đấy... tôi vốn xinh đẹp và thông minh mà...

<> Nó bịt ngay cốc trà vào mồm để khỏi một lần nữa paks hoại những gì nó đã mất công lau dọn....

61. Chương 61

_ Chúng tôi đã có những giây phút thật sự hạnh phúc bên nhau... tôi đã tặng cho anh ấy một cái quần ... thêu hoa hồng thật to vào ngày sinh nhật thứ 17... và anh ấy đã rất thích..._

Nó nhớ có lần thấy cái quần như thế trong thùng rác... và nó đã nghĩ là của bà chủ hoặc của một cô nương nào đó đến nhà Mike chơi rồi bỏ quên... ai dè.... Nó cố bụm miệng cười trước vẻ mặt tự mãn và đắc thắng của Tiny....

_ Có lẽ lúc đó... vì tôi phân tâm bởi một người đàn ông khác nên chúng tôi đã chia tay... nhưng thực sự... anh ấy vẫn là người tôi yêu... thực sự rất yêu....

Tiny tỏ ra đau khổ thực sự... nó cảm thấy hơi bối rối.... nhưng hành động tiếp theo của cô nàng lại làm cho nó có cảm giác không cần mất công thương hại cô nàng làm chi hết....

_ Cô sẽ giúp tôi đưa anh ấy về chứ...

Tiny toe toét nắm tay nó, gương mặt hớn hở như một đứa bé vừa bắt được quà... mắt long lanh nhìn nó đầy hy vọng....

_ Rất tiếc nhưng tôi không thể giúp cô được.....

_ Tại sao???

Về thất vọng trên gương mặt Tiny lộ rõ...

_ Vì tôi cũng thích anh ấy....

Nó đứng dậy ... cầm tách trà và đi thẳng vào bếp.... mặc cho thái độ của Tiny có là gì đi nữa.... nó thấy hơi ngạc nhiên khi nói ra được một điều hay ho như vậy ... ít ra thì cô nàng cũng hok tuyệt vời như những gì nó tưởng ban đầu... ngoại hình luôn đánh lừa mọi cảm xúc mà....

Tiny và Joanne ra về sau đó nửa tiếng... Adan dĩ nhiên hok hề muốn cô nàng mèo xinh xắn của cậu phải out sớm như vậy... nhưng nó thì lại vô cùng vui mừng dù nó biết chắc hai người khách ấy còn viếng thăm căn nhà rất nhiều lần nữa.... Và bây h nó biết cậu út của nhà họ Ngô lại bị thêm một gánh nặng vô hình đè nặng... và nó đã thực sự tới khi Joe về nhà vào chiều hôm đó và hét thẳng vào mặt thằng bé... thật hiếm khi thấy Joe nổi nóng....

_ Em đã đưa răn về nhà biết không??? Iu thì cũng phải hỏi han gia thế chứ... chẳng lẽ anh lại phải đánh em.... hay nhốt em vô hầm dưới nhà hoặc đại loại vậy... em khiến cuộc sống anh trở thành địa ngục... con mụ đó sẽ ám anh cho tới khi nào nó chết... em hiểu không....

Nó nhìn về mặt cáu bẳn của Joe và cười thầm... nó biết chắc Joe cũng chẳng khoái cô nàng hơn nó....

Nó hé mắt háp háy.... luồng ánh sáng trắng phóng thẳng vào mắt nó mạnh mẽ khiến mắt nó cay xè!!! Ngoài cái đó ra thì mặt nó còn có gì đó ướt ướt....

_ Á!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Nó hét lên... con Jozy đang liếm mặt nó một cách rất ư là mãn nguyện... bằng một động tác nhanh ng và một khuôn mặt kinh tởm không thể dừng lại được... nó quăng con mèo vô góc tường.... lau mặt với tốc độ nhanh nhất có thể... rồi lại ngược mắt lên tường... nhìn đăm đăm cái đồng hồ ngơ ngác...

Mới có 5h hơn... tòi tẹt thật.... nó kéo cái chăn trùm kín mặt... định bụng nói lại giấc ngủ tuyệt vời của mình....

Nhưng có vẻ như cái ” định bụng ” của nó không thể thành sự thật được... nó vừa đặt lưng xuống... thì một hồi chuông dài lại kéo cái thân hình mệt mỏi của nó đứng dậy và lết ra ban công...

Nó vừa kéo rèm vừa càu nhàu.... nhưng nó im ngay lập tức khi thấy cái đầu bung xòe của Joe thò ra từ tầng dưới... cái đầu ấy cứ chăm chăm không động đậy.... và hướng về phía cổng chính... Nó cũng hướng mắt ra phía ấy...

Cái dáng uốn ẹo bên cạnh cổng làm nó mừng tượng được những điều khủng khiếp sắp xảy ra... nhìn xuống dưới... cái đầu bù xù của Joe đã biến mất....

_ Chuồn là đúng thôi!!!

Nó nghiêng đầu.... chạy vô phòng khoác cái áo cánh mỏng lên người... rồi lật đật theo từng bậc cầu thang.... nó dám thề rằng thấy Joe đang lộn quần lên mặt khi nó đi ngang qua phòng Joe...

62. Chương 62

Mặt Tiny xiu nhanh thấy rõ khi con bé thấy nó mở cổng... bằng một cái nguyền dài... nó hất mặt... nhìn Ariel...

_ Joe đâu???

_ Chuẩn bị đi làm...

Nó thở dài chán nản....ngẩng mặt lên thì bóng Tiny đã mất hút...

_ Joe... sao anh đi vội thế...

Tiny lao vô phòng Joe... đúng lúc cu cậu đang gặp rắc rối với cái áo somi....

_ Để em thắt cà vạt cho anh nghen...

_ Không , không cần đâu....

Joe nhảy dựng lên... mắc gì mà nó được phép động chạm vô cậu...

_ Không được... không được...

Tiny liến thoắng... tay con bé cầm cái cà vạt thắt chặt... mà dường như nó còn muốn ng vô nhieu thứ khác ngoại trừ cái cà vạt....

_ Cô thắt thế mà đòi....

Ariel mau ng xuất hiện và đẩy Tiny ra... nó không dám nhìn mặt Joe... mà cứ thế im lặng cài nốt cái cà vạt đang bung xòe.... sau khi thắt xong ... nó đập vô người Joe... nói giọng tỉnh bơ....

_ Xong gò!!!! Cậu chủ đi làm đi!!!

Nó không có thì giờ chú ý tới gương mặt ngỡ ngàng của Joe... vì Tiny đã xiaoay người nó ra và phun phì phì....

_ Này!!! Cô làm vậy là sao hử???

_ Sao là sao???

_ Tôi đang thắt cho anh ấy... sao cô lại đẩy tôi ra...

_ Cô đang chiếm dụng công việc ăn lương của tôi...

_ Công việc ăn lương của cô là thắt cà vạt cho cậu chủ hả??? Cô còn muốn gì nữa chứ.... rửa chan... hay làm một cái gì đó với cậu chủ của cô nữa...

_ Đương nhiên tôi sẽ làm hết thảy tất cả những gì cô vừa nói.... và có thể làm hơn thế... còn cô nữa??? Mắc chi mà có mặt ở đây.... thật xấu hổ???

Mặt Tiny dần tím lại... con bé hứ rõ to... rồi quay đi tìm Joe... nhưng thật không may... Joe đã mau ng chườn ra khỏi nhà... điều này càng làm cho cục tức trong Tiny tăng lên.... nó hét loạn nhà...

_ Cô làm cho anh ấy đi mất rồi!!! Tôi đã làm một bữa sáng thật ngon cho anh ấy... vậy mà...

Nó ghéech mặt huyết sáo... chả chút bận tâm đến lời kon bé....

Bản thân con đĩ cũng thấy vậy... nên nó không đứng buồn tôm bán càng với Ariel lâu nữa.... mà xăm xán chạy vô giường Joe...

_ Này!!! Cô làm gì vậy hả???

_ Dọn giường cho anh ấy... mùi người của Joe thật quyến rũ... có lẽ tôi phải để lại ở đây một hương thơm nào đó của tôi... chwus quanh quần bên anh ấy toàn mùi mèò vừa bần vừa hôi...

_ Hả??? Cô nói gì???

Bây h đến lượt nó nhảy cẫng lên...

_ Nói cô là con mèò vừa bần vừa hôi...

_ Tôi nói cho cô hay... cô cút khỏi đây ngay giùm tôi...

_ Biết không thắng được nên lảm mồm... tôi không đi đấy...

_ Cô???

_ Sao hả?>?? Muốn tôi đi thì thi đi!!!

<>_ Thi gì???

<>_ Chăm sóc cho anh ấy thật tốt...

<>Tiny nhún vai... nó thì đổ lựng mặt vì ngượng và tức...

<>_ Oke!!!!

<>Nó đáp chắc chắn... và nhìn Tiny vênh váo....

<>_ Bắt đầu từ mai chứ...

<>_ Sao lại từ mai... ngay hôm nay.....

<>Tiny khẽ cười!!@!!

<>” Tèn tèn tèn tèn tèn ten!!!! ”

<>Tiếng nhạc vang rộn trong lòng nó... chỉnh lại khăn xinh trên đầu... nó ngó sang đối thủ bên cạnh bằng ánh mắt khinh miệt...

<>_ Bắt đầu chứ!!!

<>Tiny nháy mắt với nó...

<>_ Okie!!!

<>Nó thổi phù phù đóng tóc mai trên đầu... rồi hét thật to... cuộc đua của hai đứa chính thức bắt đầu!!!

<>_____

<>_ Pẹt!!!

<>Mẫu kem ốc quế trên tay Adan rơi thẳng cánh... nó và Joanne cùng nhìn cuộc đua trên trời... cũng do tội nó chính là BGK...

<>Hiện tại hai đối thủ đang luốt ầm ầm trên sàn gỗ bóng loáng, với vũ khí là cây chổi lau nhà hiệu mới nhất... nhiệm vụ của hai đứa là phải lau sạch phần mình được chia trong thời gian nhanh nhất và sạch nhất...

63. Chương 63

_ Em nghĩ ai thắng...

Adan quay ra phía Joanne ngóng đợi....

_ Chị em... cũng hok bik... nhưng osin nhà anh tốt chứ....

_ Đó không phải osin...

Adan đánh giọng... nhưng ngay lập tức nó thoát giọng mơ màng...

_ Mà là chị dâu tương lai....

Màn thi thứ nhất diễn ra mà không phân thắng bại... màn thi tiếp theo với màn đấu cọ nhà về sinh...

Nó hồng hộc đánh vật với cái bồn cầu.... thỉnh thoảng cũng chăm chú lắng nghe tiếng động từ bên kia.... đối thủ có vẻ đang rất nhiệt tình trong việc góp phần làm cái bồn cầu thêm trắng trẻo đáng yêu.... Con bé còn khuyến mại thêm vài bài quảng cáo Duck Duck và cầu tiêu làm nó thêm ngán.... thỉnh thoảng thêm vài tiếng ợ thật to... Nó nhìn lại phần việc của mình và nhần nhó... bao nhiêu năm trời nó chỉ ngán mỗi trò này....

_ Cái này... Tiny thắng...

Adan ngán ngẩm tuyên bố sai khi nhìn cái bồn cầu bị cạo hết sơn của đối thủ...

Đối thủ nhảy cẫng lên trong vui mừng... nó thấy Tiny cao thêm 3 phân... nó thì thấp xuống 10 phân.... nhục hết biết...

Bằng một trạng thái cảm phẫn... nó chạy ra chuẩn bị cho phần nấu ăn kế tiếp....

Phần này thì nó tự tin là đã làm tốt hơn đối thủ rất nhiều... Joanne dù bị bà chị trù dập tới tấp nhưng cũng không thể cưỡng lại hương thơm ngon tuyệt và quyến rũ của món mì Ý xào mướp đắng của nó... Con bé mau ng rời khỏi bàn Tôm hùm luộc nướng cháy khét của Tiny để chạy ra chỗ nó xin ăn mảnh.... nó cười xòa!!! Vô đầu kon bé như kon cún con... rùi nhần nhở với đối thủ.... lúc đó chỉ thiếu đường xì khói ra miệng...

_ Không phải... rõ ràng là Joe sẽ thik ăn cái của tôi hơn...

Tiny cố cãi... nó thì khinh khỉnh... không thèm có ý kiên...

" Anh iu có điện nè!!! "

Tiếng Rainie ý ới đầu đây... nó giật mình... kon bé tới từ lúc nào vậy...

" Anh iu có điện nè!!! "

Bây h thì nó hiểu ta... cái giọng nhào nhoẹt của kon bạn bắt nguồn từ cái điện thoại mà Mike lỡ quên....

Theo bản năng nó cầm điện thoại lên...

_ Mike!!! Mang đồ ăn sang cứu anh!@!! Anh... anh....

Nó giật bắn mình.... giọng Chun thì thào như ở cõi nào xa lắm.... rồi tiếng nói chột im bật... không còn nghe thấy gì được nữa... nó vội đặt điện thoại xuống mặt tái nhợt...

Sau vài s hoảng hốt...Nó lòi vội đóng đồ ăn vừa làm rồi chạy vụt ra cửa... đằng sau là tiếng ý ới của Adan...

_ Đi đâu vậy??? Anh Joe chưa về mà!!!

Nó cứ vậy mà chạy thục mạng... trong óc trống rỗng... nó chỉ nghĩ rằng Chun đang gặp chuyện gì đó rất nguy hiểm... cái cách Chun thều thào... rồi cả khi tiếng nói anh ta tắt lịm trong điện thoại.... Nó cần phải làm gì đó... và nó cứ thê chạy một mạch về nhà...

Đến khi chạm chân tại cổng rồi... nó mới lơ mơ nhận ra nguy cơ ra sao nếu nó bước vào nhà.. nhưng rồi nó lại mau chóng nhớ rằng... tất cả những ai có thể nhận ra nó đều đã ra khỏi nhà hết... nghĩ như vậy... nó bước tới cửa chính... và bấm chuông...

Nó không mất nhiều thời gian để chờ đợi... cánh cửa bật ra tức thì chỉ sau vài giây ngắn ngủi... Chun đang đứng trước mặt nó.... thân hình gầy guộc....thê thảm.... đầu tóc rối bù... quần áo như chưa giặt đã 2 năm nay.... tuy nhiên ánh mắt lơ đãng lấy lại thần sắc ngay lập tức khi nhìn thấy nó....

_ Em... em...

Nó có thể nhận thấy sự ngỡ ngàng trong lời nói của Chun...

_ Mike để quên máy ở nhà... ah!!! em mang thức ăn tối cho anh này...

Nó giơ túi đồ ăn ra trước mắt Chun, nó bây h vẫn không nghĩ tại sao mình lại có mặt ở đây... phải nó hoàn toàn có thể nhờ Adan hoặc bất cứ ai đó trong nhà đi đưa đồ ăn cho Chun... tại sao nó phải đến/?? Phải tại sao??? Nó vẫn thik Chun ư??? Hay là....

64. Chương 64

Trong lúc nó đang hoàn toàn bối rối... thì Chun giật mạnh tay nó... và kéo thẳng tuột nó đi vô khu vườn rậm rạp... túi đồ ăn trong tay nó rơi ngay trước cửa... và mất nó như tối đi khi bị Chun lôi đi... phải 15 phút sau.... hay lâu hơn thế... Chun dừng lại... buông tay nó ra và thở dốc....

Nó nhìn Chun... và đột nhiên có câu trả lời... Một người anh trai... đúng thế... Chun là người anh trai của nó... nó như em gái của Chun... Nó đã không thik Chun ngay từ ngày đầu tiên... Tình cảm với Chun chỉ dừng lại ở đó... đó cũng là lý do nó lo lắng cho Chun... nhưng nếu Chun và Joe cùng lúc đều khiến nó lo lắng... thì nó biết mình sẽ phải tới bên ai????

Nó cười... và Chun bỗng ôm nó....

Nụ cười trên môi tắt lịm... nó không thể cự quây nổi trong vòng tay của Chun.... Trong những cố gắng cuối cùng... nó nghe được lời Chun nhẹ nhàng...

_ Em hết giận anh rồi... đúng không??? Thật may quá... anh không dám nghĩ em sẽ tha thứ... vài ngày qua anh nhận ra một điều... anh yêu em... thực sự...

Khối lượng của Chun đè nặng người nó... và những câu nói của Chun đè nặng tim nó.... đây mới là rắc rối mà nó phải gánh chịu... rắc rối hơn bất kì điều gì nó gặp trước đây....

Tiếng lá cây loạt xoạt... Ella rời khỏi bụi cây gần đó... và chậm chạp bước qua đóng thức ăn rơi vào nhà... đi thẳng lên phòng... Ella hok hiểu tại sao mình lại buồn như vậy... những ngày qua được hành hạ Chun vừa khiến sis vui lại vừa buồn... vui khi thấy Chun gần mình như vậy... vẻ mặt tức cười của Chun khi nổi giận nữa.. nhưng sis cũng buồn khi thấy Chun ngày càng tàn tạ... nhưng lòng tự trọng và bản lĩnh vốn có của sis từ trước đến nay không cho phép sis ngừng lại... nhưng h đây!!! Có phải tất cả những gì sis nghĩ là không thể nào xảy ra lại đang diễn ra... Chun thik Ariel.... đó là điều hay ho nhất.... người sis thầm thik và cô em gái.... Nhưng lỗi là tại sis chẳng... khi sis cứ tỉnh bơ trước Chun....và cố gắng đối xử với Chun như một đối thủ....

Kéo nhẹ ngăn tủ.... Ella lấy một bức ảnh để trong chiếc hộp cất kĩ... Trong ảnh... sis và Chun đang hôn nhau... khá bất ngờ... sis đã xem tấm ảnh hàng ngàn lần....từ cảm giác ngỡ ngàng trở thành thik thú từ lúc nào không biết... Tấm ảnh được chụp vùng trộm chính là thứ khơi dậy trong sis tình cảm với chính kẻ thù suốt năm cấp 3 của mình... Ella nhắm mắt lại... những gì đã qua như một cuốn băng quay chậm... chạy từ từ trước mắt sis...

8 năm trước....

— Này!!! Này....

Ella lơ mơ tỉnh ngủ... vừa sau một tiết lịch sử dài ngoằng và nghe là sự không cần thiết... lơ lơ lật con mắt lên... Ella ngó ngay thấy mặt Lela, cánh tay phải thân cận của mình.... trông mặt con bé lúc này khá là hoảng hốt.... Léo neho với giọng ngái ngủ.... Ella ngáp dài...

— Sao, tao đang ngủ mà??? Chuyện gì đấy???

— Chúng nó bảo... Annie đang hôn Chun ở phòng truyền thống....

Một dòng máu nóng chảy tràn lên não Ella khi nghe câu nói ấy...hết Sam, Alex... bây h thì đích thân thủ lĩnh nam sinh phải đi quyến rũ khối nữ sinh của nó.... khoác vội cái áo màu lông chuột lên người... Ella cầm đầu khoảng 10 đứa con gái kéo rầm rầm xuống phòng truyền thống.... thoáng thấy nó trên hành lang... mọi ánh mắt đều phải cúi xuống và tự động tránh đường... dấu sao nó cũng là chị hai của cái trường này... kẻ không kiêng dè nó chỉ có mỗi hần, cũng phải... hần cũng là anh hai của cái trường này.... Theo truyền thống bao nhiêu năm nay... thủ lĩnh nam sinh và nữ sinh luôn là những người thân cận... vậy mà không hiểu sao nó và hần không thể hòa hợp.... ít ra là tới bây h....

65. Chương 65

Nó đập tung cánh cửa phòng truyền thống... mọi chuyện là sự thật, như Lela nói... Chun và Annie đang hôn nhau thắm thiết.... không kiêng dè... không chút ngại ngùng.... Nó phi thân qua vài cái bàn... rồi giật mạnh tay Annie ra khỏi Chun trước khi thằng bé tính làm điều đó....

— Chị hai...

Annie lắp bắp... có thể thấy ngay là nó rất kinh hãi...

— Ra ngoài!!!

Ella quắc mắt... và Annie vội lĩnh ra ngoài... 10 đứa con gái tính giáp là cà... thật không may khi Chun chỉ có một mình...

— Cả chúng bay nữa... và đóng cửa lại...

Lệnh đồng dục từ mồm Ella phát ra.... lũ con gái bên ngoài lú lú rú rú đóng cửa ngay tức khắc.... bây h chỉ còn nó và hần trong trạng thái căng thẳng tột bậc...

— Anh tính sao??? Bên nữ sinh chúng tôi chưa làm cái trò nào bỉ ổi như vậy... quyến rũ... đích thân anh phải làm... anh muốn thắng tôi tới vậy...

— Cô ra lệnh mà không hề nghĩ họ nghĩ sao về cái lệnh đó... không phải ai cũng không cần đàn ông như cô....

— Anh nói cái gì???

Ella cất giọng the thé....

— Tất nhiên... cô thì có bao h biết sự ngọt ngào trong tình yêu là gì??? Cẩm người của cô có quan hệ lung tung với con trai, điều luật hay gớm....

— Anh...

Ella nghẹn giọng... giờ một nắm đầm lên... và trước khi nó làm cho sông mũi Chun bẹp dí... hần tránh được và làm chiến không ai ngờ tới...

Mặt Ella lập tức đỏ bừng.... nó đang trao đổi nước bọt với hần... môi nó bỗng có cảm giác nhầy nhầy... nó thấy ghê... và muốn rút người ra khỏi tình trạng này ngay lập tức... nhưng có gì đó đã ngăn không cho nó làm vậy... một cảm giác ấm áp bao phủ quanh nó.... nó từ từ đặt bàn tay lên lưng Chun...

Phải rất lâu sau đó.... Chun buông nó ra và nhìn nó với ánh mắt kinh ngạc.... Rồi hần lao vụt ra khỏi phòng, lăm bầm cái gì đó mà nó chắc là : ” Cho cô biết thế nào là lễ độ ”

Ngày ngày hôm sau... tấm ảnh nó và Chun kiss nhau được ban bố trên bảng thông báo... tốc độ thông tin truyền ra nhanh hơn hần nó nghĩ... nó hok điều tra được là ai đã phát tán tin đó.... nhưng chuyện anh hai và chị hai yêu nhau làm cả trường mừng hết biết.... tình yêu giữa phái nam và nữ trong trường mọc ra nhanh hơn lúc nào hết... bọn nó như thể cố gắng iu sống iu chết, trước khi hai anh chị lại quay ra thù nhau như cũ vậy...

Ngày cả nó cũng thấy thẹn... nó tránh mặt Chun trong nhiều ngày sau đó và bắt đầu có suy nghĩ tik cực hơn... nhưng mọi chuyện như kết thúc khi nó lại thấy Chun kiss một con bé khác trên hành lang... Một trò đùa, một sự trả thù... nó nghĩ vậy và tiếp tục đưa mọi thứ trở lại và chiến tranh với phe nam sinh lại tiếp tục...

Tuy nhiên Chun thì khác... hần đỏ mặt khi gặp nó... mọi nơi và mọi lúc... nổi cựa với tất cả mỗi khi có ai nhắc tới nụ hôn của hần và nó... Nó... dĩ nhiên thấy chuyện này thật đáng lợi dụng nên luôn lấy nụ hôn đó làm vũ khí khi muốn uy hiếp Chun... và nó cũng đạt thành công.... phe của Chun đầu hàng cho tới khi tất cả ra khỏi trường... và 8 năm sau, bố nó thông báo Chun sẽ làm chồng nó...

Ngắm kĩ bức ảnh và thở dài... chống đối không có nghĩa là cảm giác của sis với Chun sẽ thay đổi... sis không thể phủ nhận tất cả.... Tiếng gõ cửa vang tới tấp khi sis lấy lại bình tĩnh...

_ Chuyện gì vậy???

Ánh mắt lơ đãng của Ella hướng ra cánh cửa mở toang... Chun đang đứng cạnh đó...

_ Về lúc nào thế...

_ Mới thôi...

66. Chương 66

Ella tụt xuống giường....sis thấy vẻ mặt Chun ngơ ngác... không cố gắng để hiểu giữa Chun và Ariel rốt cuộc lại xảy ra chuyện gì.... sis nắm tay Chun... kéo xuống nhà...

_ Gì thế???

Chun hốt hoảng... tưởng rằng Ella lại bắt anh làm cu li lau nhà...

_ Tôi mua gà rán.... xuống ăn chứ???

Chapter 25

Một buổi tối khá bình yên với cả nhà họ Ngô, Tiny bị ốm nặng sau trận thi đấu và đến h chưa có dấu hiệu khỏi.... Joanne vì lo lắng cho bà chị nên cũng ở nhà miết... báo hại Adan suốt ngày phải sang nhà kon bé... để rồi nghe những lời nghi vấn bắt hủ đại loại như : Tôi trông cậu hok ra đáng đàn ông đích thực??? từ bố mẹ Joanne....

Bữa tối tuyệt vời như mong đợi.... sau khi ngắm hai ông anh xực món mì trộn với nét mặt vô cùng khoan khoái + đã đời.... Adan liếm mép quay sang con bé osin nhà mình đang trong quá trình làm nốt phần mì thứ 3 + thức ăn cho con mèo xinh xắn.... Tiếng díp loạt quẹt sau đó 3s thông báo thành bé sắp được xực... Adan toe toét đón lấy đĩa thức ăn rồi nhăn mũi lại khi mùi tanh của cá xộc vào mũi nó....

_ Gì đây??? Phần của Princess mà???

Nó giật nảy mình... nhìn đăm đăm Adan hồi lâu... rồi quay lại chỗ con mèo... nhưng thật không may... đĩa mì của Adan đã bị kon mèo liếm gần nửa.... vẻ mặt nó vô cùng khoan khoái khi bỗng nhiên được ăn ngon

như vậy.... Adan nhìn nó với thái độ bức tức... quăng đĩa cơm vô mặt con mèo... rồi chạy ra vét nốt phần mì của nó trong chảo....Nó thì cứ vậy... ngơ ngơ.... rồi đi ra sân sau....

Mấy hôm nay với nó không có gì tuyệt vời hơn là suy nghĩ... suy nghĩ về tất cả... dĩ nhiên là nó thích Joe... mọi chuyện thật đơn giản... nhưng lại bắt đầu phức tạp khi Chun biểu là anh ta thích nó, nếu mà Chun chỉ trêu đùa nó thôi thì còn đỡ... bây h anh ta thích nó thật rồi... một con osin và hai anh em... nó thật sự lúng túng...không biết phải làm sao??? và không chỉ có vậy... dính vô chuyện này còn có cả Ella nữa... nó dám cá là bà chị yêu quái của nó có tình cảm với Chun... nếu không thì chẳng đời nào bà ấy chịu lấy một người do cha sắp đặt cả... Mặc dù bà ấy vẫn chưa để lộ ra....

Nó cứ thế ngồi ở bậc thềm... mặc cho lũ muỗi xỏ vô cấu xé....ruồi nhặng bay đầy khi đánh hơi được mùi thức ăn ngon lành phảng phất quanh người nó... mãi cho tới khi Joe đập vai nó....

Cái đập vai khá đau và nó la lên...

_ Làm gì mà đau thế???

Joe cười toe toét.... giơ bàn tay đầy máu....

_ Đập muỗi!!!

Trông nụ cười của Joe hiện giờ thì dễ nhầm cậu với kẻ có máu giết muỗi....

Nó quay đi... không nói gì nữa.... Joe ngồi xuống cạnh nó... trong cậu có vẻ lúng túng....

_ Cô còn giận tôi không..... Tôi thề là tôi không liên quan đến kế hoạch của anh hai, ngoại trừ có mắng cô theo kịch bản 2 hay 3 lần gì đó... Tôi.....

joe ngừng nói để tham khảo thái độ của nó... từ nãy h mặt nó vẫn trơ ra như vậy???

_ Tưởng hết giận rồi...

joe thì thâm... rồi cầm chặt mảnh giấy trong tay hơn nữa... toan đứng lên...

_ Tôi đâu có giận anh...

Nó thả ra một câu rồi tiếp tục im lặng....

Joe mừng vui thấy rõ....

_ Thật hả??? vậy thì...

Bằng một động tác nhanh ng, Joe nhét vô tay nó mảnh giấy....

_ Chủ nhật này trường tôi mở dạ hội... trong đó nói mình được mời một người khác cùng dự.... vậy cô có thể...

_ Tại sao???

_ Gì???

_ Tại sao tôi phải đi cùng anh... tôi nói là tôi thích anh rồi ah!!!

_ Không.... chỉ là....

_ Tránh xa tôi ra... đừng có tình cảm với tôi nữa... đừng có làm tôi khó xử.... hãy để tôi yên....

Nó nói mà như sắp khóc.... nó đứng lên một cách nhanh ng... rồi biến mất sau bếp....

67. Chương 67

Mike há hốc mồm... lưỡi mì tự động rơi ra khỏi miệng....

_ Gì thế???

_ Còn gì nữa... thik mà không dám bày tỏ...

Adan vừa mút mì vừa nói giọng cụ non...

_ Vậy là sao???

Mike ngơ ngác.....

_ Anh yêu nhiều nên lú rồi hả??? Đui cũng thấy kon mù osin thik anh tư mà???

_ Hả??? Vậy sao???

_ Thế mắc chi kon bé phải đấu với Tiny làm gì???

_ Anh tưởng Joe bảo kon bé bày ra trò ấy???

_ Thôi đi...

_ Nhưng nếu thik thì bày tỏ luôn đi... tội gì...

_ Vấn đề là Chun cũng thik con bé...

_ Hả??? Không phải ông ấy lợi dụng sao???

_ Trời ơi!!! Thì đúng lúc đầu là thế.... nhưng mà lửa gần rơm lâu ngày cũng bén.... nếu hok thì đời nào ông ấy chịu ra khỏi nhà để đến nhà chị hai Ella...

_ Ồ!!!!

Mike gạt gù... nhìn thẳng em với vẻ thán phục....

Adan được dịp vênh mặt... liền bồi thêm vài câu chứng minh cho sự hiểu biết của nó...

_ Em nghĩ con bé chắc cũng nhận ra chuyện ấy rồi... nó đang rất đau khổ giữa Chun và Joe... sợ sẽ làm cả hai tổn thương... nên muốn tránh xa cả hai.... có khi nó còn đang tính bỏ nhà này đấy....

_ Hỏi thế gian tình ái là....??? ăm.... ăm....

_ Im cho em ăn....

Mike làm rằm trong đồng bánh mì vừa bị Adan tống vô họng!!!

Gió thổi nhẹ... nhánh cây Chun vừa vạt ở đầu ngõ cũng vì thế mà khẽ lay... Nhìn nhánh cây trần trối... Chun bắt đầu công việc của mình...

_ Vào...

_ Chuồn....

_ Vào....

_ Chuồn....

.....

Cứ vậy cho tới chiếc lá thứ 9...

_ Vào.....

Chun đứng lặng sau câu nói... vào ah!!! phải chuồn chứ... nghĩ vậy và anh chàng quay gót....

” Cạch!!! ”

Tiếng cửa bật mở... và mồ hôi mẹ mồ hôi con túa ra trên mặt Chun....

_ Mới về ah???

Giọng Ella cất lên thật dịu dàng...

_ Dạ.... vâng ạ!!!

_ Sao lễ phép thế???

Sis túm gáy bộ vest lịch sự... kèm theo nụ cười hiền lành... lời Chun vô nhà....

_ Nước cam này!!! Uống đi....

Ella hí hục vặn ca vát của Chun sau khi hát một cốc nước cam đầy bọt vô mồm chàng...

_ Sao chưa ra nhỉ... hay là vặn bên này...

Động tác mạnh bạo của Ella khiến Chun gần như nghẹt thở...

_ Ặc... ôi.... ự... àm... ược.... ặc....

Ella không thèm đếm xỉa tới vẻ mặt người chết trôi của Chun... vẫn vặn tích cực....

_ Okie!!!

Không thể kìm được nụ cười hãnh diện.... Ella ngẩng lên... gương mặt lập tức biến sắc....

_ Anh sao thế??? Cảm nặng hả??? Đây... đã bảo đừng thắt ca vát chặt quá cơ.... để tôi đưa anh lên giường nhé....

_ Không.... ông....

_ Đồng ý hả???? Được liền....

Nói là làm... sis nắm lấy cổ áo Chun... lôi xềnh xệch lên gác....

_ Nhiệt độ này, thuốc cảm này, khăn này... thôi chết... khăn là trên trán....

Ella rút cái khăn bị kẹt giữa một đồng thuốc thang, kẹp nhiệt từ mồm Chun ra.... phẩy phẩy vài cái... rồi tương thẳng vô trán Chun.... cậu chàng bây h đang sắp hấp hối rồi.... liền nhìn Ella với ánh mắt xin tha mạng...

_ Trời... ơn huệ gì????

Ella phẩy tay cười khanh khách....

_ Lòng tốt mà..... thôi... chắc đói lắm rồi hả??? Tôi nấu cho cái gì đó mà ăn nhé....

_ ự... ự....

Chun cố gắng vừa nuốt thuốc vừa la hét phản đối....

_ Yên tâm, tôi biết anh thích nhất món gì rồi....cà ri cải thảo trộn thuốc bắc....

Ella hí hửng chạy thật nhanh xuống nhà... bỏ lại Chun với nỗi lo lắng đè nặng....

3 ngày nay... từ lúc kon bé đái Chun món gà rán ngon lành.... nó bắt đầu đóng vai người vợ tốt.... người yêu chu đáo.... ngày nào cũng về thật sớm.... chờ Chun ở nhà... rồi hành hạ cậu bằng một loạt động tác vũ phu mà mục đích là cởi giấy, ca vát và áo khoác.... Đến khi cậu tắm cũng không yên.... cứ 2 phút nó lại lao vào để đưa bàn chải giấy, khăn lau bàn.... rồi còn thỏ thẻ hỏi thử xem Chun có muốn nó chà lưng cho cậu không.... có thể nó bị pp nó ép làm vậy... nhưng một lý do khác... nghe có lý không kém... là nó đã tìm cách mới để hành Chun....

68. Chương 68

Tất cả sự hành hạ về thể xác thì kòn chấp nhận được... chứ hành hạ nội tạng... dạ dày.... thì không thể chấp nhận... cái món cà ri cải thảo trộn thuốc bắc của nó đúng là món thật tuyệt vời cho ăn.... với hình thù kì quái và hương thơm bất hủ.... đau khổ hơn là nó cứ nằng nặc kêu là cậu thik món đó và nó chỉ biết làm mỗi món đó.... oh hok???

Chun rên thầm trong đau khổ..... đúng lúc đó thì điện thoại của cậu kêu liên hồi...

” Alo.... ”

Chun nói khó nhọc sau khi phun hết cả đồng thứ lũng bùng trong mồm...

” Bố đây... con sống tốt chứ ”

” Tốt ah!!! TỐT SẮP CHẾT ĐÂY!!! ”

Chun hét lên trong điện thoại... cầu mong ông Ngô thủng màng cho sớm....

” Uh... bố biết là con hạnh phúc sắp chết mà.... có vẻ kon nên về nhà rồi.... ”

” Cái gì??? Uh đúng... về nhà... vậy kon về luôn nhé.... ”

Chun đã quên mất lý do cậu đến nhà Ella, vì trốn Ariel... bây h Ariel đã tỏ ra quên hết chiến cũ... thì về là đúng thôi....

” Không được.... ”

” Sao nữa ah!!! ”

” Con phải đợi Ella với chứ??? ”

” Hả??? Sao phải đợi.... ”

” Nó về cùng kon??? ”

” What??? ”

Chun gào lên....

” Mấy tháng qua nó đã phải vất vả chăm sóc kon... bây h ông Trần đang dọa đuổi nó ra khỏi nhà... ta phải cho nó tá túc chứ??? ”

” Không.... ”

” Thích đi ăn mày hả.... thôi ngoan đi... bố sẽ về nhà để hưởng chế độ chăm sóc đặc biệt của kon dâu... pp kon!!! ”

” Ấy!!! Bố... bố không.... ”

Chun không còn cơ hội để phản pháo... ông Ngô đã dập máy.... với một đồng thông tin hay ho vừa được tiếp nhận... Chun lơ mơ hiểu ra...

” Cạch!!! ”

Ella lại xuất hiện... với khay đồ ăn....

_ Cô... cô làm thế này để về nhà tôi đỡ bị trả thù hả???

Mắt Chun long lên... xoáy chặt vô Ella....

_ Đúng đấy....

Sis cười toe!!!

” Loẹt!!!Xoẹt!!! ”

Hắt đi hắt lại đồng rác bần gần cầu thang,... chốc chốc nó lại ngó xuống tầng 1... Joe đang đọc báo khá say sưa... Nhìn Joe... nó thấy cảm giác tội lỗi dâng đầy mà không hiểu vì sao??? Con bé bây h mới tiếc của... đáng lẽ nó cứ đồng ý đại đi... khi nào thuận tiện thì sẽ nói với Chun đơn giản thế này : ” Lâu nay em nhận ra em thích anh Joe... So sozy!!! ”

Nó ôm đầu.... sao mà ngớ thể không biết.... Tiếng điện thoại reo gần xa làm nó bừng tỉnh....

” Alo!!! Tôi muốn gặp Joe ”

Cái giọng nheo nhéo... cô ta khỏi rồi ah!!! Sao không ôm thêm vài thập kỉ nữa... cứ nhắm lúc này mà....

” TÔI MÚN GẶP JOE!!! ”

Nó giật bắn mình... kon bé có thần giao cách cảm nên biết mình đang bị nói xấu sao???

” Không có nhà!!! ”

Nó cố gắng để giọng tự nhiên...

” Biết ngay có mụ osin phá đám mà.... Tôi không tin... ”

” Không tin cũng chịu... anh ấy tới trường rồi!!! ”

” Đừng có hòng lừa bịp!!! Tôi vừa gọi tới khoa... họ bảo Joe hôm nay nghỉ... ”

” Vậy thì.... đi đâu đó... chung quy tôi đâu phải con bọ nào đó cứ bám theo Joe 24/24....”

Nó tuy mất vẻ tự nhiên... nhưng độ cao của chất giọng không thay đổi.... hưng phấn của nó khi chọc tức được con mụ Nhót vừa lên đỉnh điểm thì lại tụt xuống mức đỉnh điểm từ dưới lên khi có một giọng thứ 3 chen vô cuộc trò chuyện....

” Alo!!!! ”

Giọng Joe hơi khàn.... Nó chưa bao h ghét việc thông điện thoại giữa các tầng như lúc này....

69. Chương 69

” Joe!!! Gặp được anh thật vui quá... nếu anh không nhắc máy chắc có mụ phù thủy hok cho em gặp anh... ”

” À!!! Ừm!!! ”

Giọng Joe hực hặc... chắc sắp kiếm có đập máy... nó hy vọng như vậy....

” Em nghe nói có buổi dạ hội ở trường.... anh.... đã đi với ai chưa???? ”

Phép lịch sự tối thiểu là đặt tai nghe xuống... nhưng sau câu nói này thì nó cam chịu làm người bất lịch sự....

” Ah!!! Chưa.... ”

Giọng Joe thành thực lạ lùng....

” Vậy... em đi với anh được không.... ”

Tiny rụt rè!!! Còn nó thì mún nhảy ngay lên máy bay tính đâm cho kon bé nhát dao giữa cổ....Nó cứ thế cầm điện thoại nhảy tưng tưng bày tỏ sự phản đối... mặc cho người dưới nhà có nghe thấy gì hay không...

” À.... ”

Joe áp úng.... nó nắm chặt điện thoại... mồ hôi ướt rịn tay....

” Được.... ”

Mike lơ ngơ với câu nói hok ai hưởng ứng....

_ Làm gì bây h....

Mike quay ra ngay tức thì với Adan... lúc này vẫn đang tích cực vét nốt vài sợi mì cuối nồi...

_ Thì phone chứ sau....

Dùng hai tay vuốt mép y hết mí bà nhai trầu... Adan phi qua chiếc ghế bành êm ái.... và yên vị bên cạnh cái điện thoại...

_ Anh hai ah!!! Osin nhà mình lỗ chân té từ tầng 3 xuống... về ngay nhá!!!

” Cúp!!! ”

_ Vậy thôi ah!!!

Mike nhăn nhó....

_ Nó đủ thông minh để bik đây là 1 trò lừa....

_ Sao lại hok về... về chứ...

Adan phản pháo với giọng tin tưởng.... em cá cả sinh mạng đây!!!

_ Uh thì cứ coi chú đúng đi... nhưng mà này....

_ Sao nữa.....

_ Anh nghĩ chú mày ghét Ariel lắm cơ mà./...

_ Ủ thì...

Adan nhún vai...

_ Nhờ nó mà em có được Joanne.... mà dù sao có 1 con osin còn hơn 1 con mẹ Nhót trong nhà đúng hok....

_ Ủ!!! Chú nói phải???

70. Chương 70

Gió lật phật và một con bọ xấu số đâm sầm và mũi nó.... hệ quả tiếp theo là con bọ nát toét trong hai ngón tay của nó...

Mấy tiếng trước.... Joe khoác bộ quần áo hoàng tử... gương mặt rạng rỡ ngời ngời phóng kon xe đi đón Tiny.... Càng nhớ đến nó càng thấy người nóng bừng bừng mặc dù trời đã sang đông.... Nó ngửa mặt lên trời.... những ngôi sao sáng lấp lánh như lớn dần lên... tỏa sáng hết như những chùm đèn pha lê khổng lồ....

và trong ánh sáng rạng rỡ tuyệt đẹp ấy... nó thấy nó... trong bộ quần áo dạ tiệc long lầy.... đang uyển chuyển theo từng bước chân vững chắc của Joe.... Joe kéo chặt nó vào người... và cười tươi hạnh phúc.... nhạc nền êm dịu... thời gian như ngưng đọng... tất cả chỉ dành cho hai đứa nó... nhìn ngắm hai đứa nó....

” Soạt!!! ”

Nó vấp phải hòn đá.... không đau cũng không ngã... nhưng đủ làm nó hiểu mình đã xoay tại chỗ khoảng 5s hay nhiều hơn thế.... ánh sáng rực rỡ biến mất... những ngôi sao lại thu nhỏ.... ánh lung linh.... nó vẫn đứng giữa hai hnagf cây và trwuowcs mặt là những vật tối sẫm màu...

_ Tưởng tượng vớ vẩn...

Than thầm với chính mình... nó siết chặt hơn chiếc áo quanh người... bước chậm hơn... thở cũng chậm hơn...

Nhưng tiếng thở gấp gấp thì lại vang lên to hơn.... mạnh mẽ.... **** ??? Nó tự nghĩ... Nếu có **** thì cũng đỡ hơn phải ở đây một mình...

Nó nhìn quanh quất kiểm con **** tốt bụng.... nhưng chả có kon **** nào cả... trước mắt nó là một dáng người đang tiến lại gần nó với tốc độ vừa phải,....

Mất 2s sau... để nó nhận ra đó là ai??? Joe lại gần nó hơn chút nữa.... ôm ngực thở và không nói tiếng nào....

_ Anh ở đây... làm gì???

Nó hỏi và tim đập dồn....

_ Để gặp em.... vậy.... chà... còn em???

Tiếng của Joe nhạt đi và hòa với tiếng thở.... Nó chỉ cười và đáp...

_ Để đợi anh!!!

Cách biệt thự không xa là một cái hồ khá to và rộng.... theo như nó được biết thì cái hồ cũng nằm trong vùng sở hữu của nhà họ Ngô... Nhưng nó lại khá sợ cái hồ... mặc dù theo dân bản địa quanh đây thì hồ này rất nhiều cá còn nó lại rất thích bắt cá... Nguyên nhân nó sợ cái hồ vì cũng có truyền thuyết khác nói là từng có một đôi yêu nhau tự tử ở hồ này... và đêm đến... hồn ma của họ vẫn thường lướt nhẹ trên những đợt sóng lăn tăn... để tận hưởng cái gọi là lãng mạn...

Thế nên nó không thể hiểu tại sao Joe lại chọn nơi kì cục này mà nói chuyện với nó... không khí lãng mạn + cảm kích + xúc động mãnh liệt vừa qua bay biến đâu hết, cái không khí âm u ghê rợn bao trùm cảnh vật... tiếng gió rít, tiếng nước xô đẩy và những lùm cây bụi tối đen làm nó phát hoảng.... tay nó cứ bủn rủn lấy lấy khuyu tay của Joe mà run lấy lấy bầy...

_ Em sao thế???

_ Có ma.... quanh đây có.... có ma...

_ ma nào???

Joe phì cười...

_ Người ta nói.... anh hok bik thật hả???

_ nếu mà có ma thì chắc là Mike và Rainie đấy....

_ cái gì???

_ Hai người họ toàn rủ nhau ra đây lướt sóng ban đêm thôi ah...

_ Nhưng mà....

_ Tóm lại là hok có ma đâu.... nhưng mà nếu có thật thì...

Nó chưa kịp bày tỏ sự kinh hãi... thì Joe túm chặt lấy nó và ép sát nó vào người....

Sau vài giây ú ớ.... nó ngậm chặt miệng... núp chặt hơn vào tấm thân mảnh dẻ của Joe, một cảm giác ấm áp lan truyền toàn thân nó.... nó nhắm mắt... rồi lại mở ra.... thấy khung cảnh trước mặt bỗng chốc thật đẹp.... thật lấp lánh.... Nó muốn nói những câu thật ý nghĩa... nhưng hai môi nó như dính chặt với nhau... cuối cùng... sau vài giây suy nghĩ điên loạn... nó lập cập nói một câu không thể vô nghĩa hơn vào thời điểm này...

71. Chương 71

_ Chun nói thik em....

Nó có thể thấy Joe đang nín thở... *****g ngực của cậu ngừng chuyển động... tiếp dau đó là một cái thở dài nhẹ nhõm... nó tự hỏi đầu óc mình chứa gì??? Khoảng vài giây sau thì Joe chậm rãi...

— Anh biết!!!

— Hả??? bao h???

— Em chậm tiêu quá... từ hôm sinh nhật anh... anh đã biết là Chun thích em rồi... nhưng anh lại không thể điều khiển được tình cảm của mình.... nhất là khi nhìn thấy em.... Đành chịu vậy!!! ai bảo anh thích em cơ!!!

Nó nhìn Joe xúc động.... nếu việc... cần 1 thời điểm thích hợp thì đó chính là thời điểm này đây....

” Soạt!!! ”

Khi môi nó sắp chạm vào môi Joe.... thì hai bóng đen ở đâu xổ ra từ sau lưng... một trong hai cái bóng đó cầm cái máy quay....

— Đã bảo đừng có xô em mà....

— Ai bắt chú cần tầm nhìn của anh...

Nó và Joe dờ ra vài giây... rồi ôm bụng cười sằng sặc trước dáng te tua thảm hại của Adan và Mike... hai đứa này xem ra cũng biết điều... chúng nó cúi cười rình rích ... rồi rút không dấu vết.... để lại không gian cho đôi trẻ.... Nó và Joe nhìn nhau tươi cười.... rồi tiếp tục với công việc lãng mạn đang dở.... câu chuyện với nó chưa bao giờ tuyệt vời như vậy.... ở bên Joe... giữa khung cảnh lấp lánh phản chiếu ánh sao....

Ngày chưa bao h đẹp như thế trong mắt nó kể từ tối hôm đó.... Nó chẳng quan tâm tới bất kể điều gì ngoại trừ việc nhà và tình yêu của nó....

— Đừng... đừng phun vào anh....

Nó và Joe đang cùng rửa bát.... sau những giây phút phun nước và bọt xà phòng tung tóe khắp nơi.... hai đứa nó lại trao nhau thêm một nụ hôn nồng thắm....

— Nếu mà Joanne có ở đây....

Adan dứt mắt ra khỏi bọn nó.... vốc tay vào đồng bóng trước mặt.... giọng tiếc rẻ...

— Em thề sẽ cho họ hiểu trên thế giới này hok chỉ mình họ đang yêu....

— Thế con bé đâu rồi....

Mike mân mê đồng râu tua tủa quanh miệng.... sản phẩm của 3 ngày chưa thấy mặt Rainie...

— Kiểm tra thể dục...

Adan thở dài....

— Thay vì ném bóng vô rổ nó lại lun ném vô đầu lão dạy thể dục.... ổng thù nó là đúng.... còn chị gần nhót của anh đâu???

— Đang mãi đi xin việc....

— Ờ... phải... năm nay mù ấy ra trường mà....

— Hí,... hí!!!!

Tiếng cười một lần nữa lại rộn lên... sau khi đẩy cho hai đứa hok biết phép lịch sự một cái lườm.... Adan quay lại nhìn Mike....

— Còn bao thời gian nữa....

— 30 s thôi!!!

— Đếm ngược nhá.... đổ anh sau 1 phút nữa mặt con bé osin sẽ ra sao???

_ Không biết.... nhưng chắc là hok cười được....

.... 10, 9, 8..... 3, 2, 1....

” Tính!!!! Toong!!! ”

Tiếng chuông cửa rung hồi hả!!!

Chapter 26

Tiếng chuông cửa làm cái đĩa nó định phang yêu vô đầu Joe theo đà lăn xuống đất vỡ choang....

_ Mở cửa đi chị ơi!!!!

Adan hét toáng lên rồi quay sang Mike cười rinh rích như phải bả.... Joe nhìn nó ngơ ngác....

_ Người quen của em ah???

_ Hok!!!

Nó buông một câu trả lời ngơ ngác không kém.... rồi lon ton chạy ra mở cửa.... không quên liếc Adan và Mike một cái nhìn ngờ vực....

” Cạch!!! ”

_ Anh đã về....

Nó chưa kịp mở mồm đớp không khí thì đã bị Chun ghì chặt vô người.... Adan và Mike lòi đầu ra hai bó hoa tươi thắm.... chờ sẵn bên cửa tự bao h....

_ Chào mừng anh hai....

Adan giằng nó ra khỏi vòng tay của Chun....

_ Bó hoa này đắt lắm.... nhớ hoàn tiền cho em đây nhé....

_ Okie....

_ Ôi!!! Anh Chun...

Nước dâng đầy trong mắt Mike....

_ Sao thế???

Chun đỡ người, thẳng bẻ xúc động như vậy.....

_ Anh gầy quá....

_ Uh!!!

Adan gật gù...

_ Nhưng vẫn phong độ lắm....

72. Chương 72

Và cuối cùng ba thằng đàn ông ôm chầm lấy nhau... nước nở....

Bây h nó mới định thần lại.... ngó Joe.... nó thấy mặt chàng ta ngơ ngẩn không kém...

_ Tránh ra!!! Tránh ra nào!!!

Tiếng con gái léo nhéo làm nó hiểu Chun không về một mình....

_ Cả chị hai cũng về nữa ah!!!

Mike hét toáng...

_ Lúc gọi anh có nói đâu.....

_ Chị hai gì???

Chun nghiêm mặt.....

_ Osin mới nhà mình đây.....

Bây h Adan với Mike mới được dịp khoe lưỡi.... hai đứa trở mắt nhìn Ella tay xách nách mang chắc phải đến một tấn đồ của Chun.... còn Chun thì nhìn kon bé khinh khỉnh.... nhếch mép....

_ Anh nói lại thử.....

_ Ah!!! Princess!!!!

Nổi vui mừng khi thấy con mèo làm chặn ngang tiếng rít trong mồm Ella..... Ngay lúc Chun cúi xuống vuốt ve Princess thì veo..... một cái vali bay xẹt ngang đầu Chun hướng thẳng vào nhà bếp..... Joe ôm đầu và kéo cả nó thụp xuống....

” Choang!!! ”

Hậu quả tàn tệ và tất yếu là nguyên cả dãy tủ bếp chuyển từ vị trí tường xuống vị trí đất... Mike và Adan ngã đánh oạch xuống đất.... nhìn Ella với vẻ kinh sợ.....Mặt nó và Joe cắt không còn một giọt máu.... riêng Chun bị kon mèo cắn một phát vô tay.... không nao núng.... chàng ta đứng dậy... nắm lấy vai Ella tỏ thẹn...

_ Vợ yêu... nhẹ nhàng thôi... chết người là em vô tù đấy..... anh hok có tiền cuộc em ra đâu.....

Kể theo câu nói là một cái gấp dài.... Chun nhìn Joe tình cảm....

_ Má vừa gửi tiền... em với mấy đứa..... cả osin này nữa..... dọn đồng này ngen.... 7h tối nay ba về..... anh mệt lắm... lên ngủ đây....

Chun vươn vai... để lại trong mắt 3 đứa em + thêm cả nó 4 dấu hỏi to đùng....

_ Ghừ!!!

Ella nhìn Chun giận dữ... ghừ đùa với con mèo!!!

_ Thế đấy!!! Chỉ có vì mấy hum hok ăn và mí buổi hok tắm.... mà hấn hành chị như một kon osin thực thụ... hấn nghĩ rằng chị hem dám óanh hấn trong cái biệt thự cấp 3 của hấn.... Ó... mà tại sao mình hok óanh hấn nhĩ???

Ella tỏ vẻ ngờ ngờ một lát...rồi lại dài mồm....

_ Đấy!!! Chị kòn tỏ ra biết lỗi.... đã mua đồ, nấu cho hấn ăn... chăm hấn khi hấn lỡ tay thất ca vát quá chặt..... còn vác đồ cho hấn suốt đường về chứ.... mà đồng hành lý ấy nặng cả tấn chứ nhẹ nhàng gì.... O!!!!

Ella xoay một vòng ngờ ngác.... đứa em thân yêu vừa hiện diện sau lưng sis bi h lại lưu lạc phương nào.... neho mắt nhìn thật kĩ.... sis nhận ra nó đang lết sau sis ít nhất là 20 phút đi bộ..... Với tốc độ 20 dặm / h... sis chạy thụt lại chỗ đứa em... lên tiếng ca thán cái điệu bộ lê lết mệt mỏi của nó....

_ Chị hok nghĩ em cần vừa ăn vừa liếm đồng bím bím đâu.....

Ella chống nạnh... nhìn chăm chăm túi trên miệng nó..... Nó liền nhả cái túi ra... đập hấn 10 cái túi nặng trình trịch trong hai tay, hai vai và cả cổ nữa... vô tay bà chị yêu quý....

_ Em đang xách túi ah!!!

Nó thở hồng hộc.... nhìn đồng túi văng khắp đường mà kinh hãi.....

_ Thì em phải xách chứ... đồ ăn tối nay mà....

_ Vâng!!! Đồ ăn tối chỉ có túi này thôi... đồng còn lại là của chị iu hết đấy.....

Ella cười ngượng nghịu... rồi cầm tất cả đồng thức ăn ngổn ngang lên.... lặc lè bước....

_ Mà sao chị ăn nhieu ghê vậy???

_ Thứ ăn dự trữ để phòng tên bựạ ấy bỏ độc vô cơm của chị....

_ Em nấu hết mà!!!

_ Uh nhĩ???>?>

<>Ella đáp tỉnh bơ.... Và quăng đồng đồ ăn cho vài con **** gần đó...

<>-----

<>15 phút sau cả hai chị em đã về tới cổng nhà.... Cái nắng gay gắt ban trưa có vẻ làm Ella mệt mỏi....mặt sis đang đỏ lựng.... hơi thở gấp gấp...

<>_ Nước!!! Chị khát!!!!

<>Cánh cửa bật mạnh chỉ bằng một cú đá có uy lực kinh hồn... và nó trở mất ngạc nhiên....

73. Chương 73

Trước mắt nó là ba anh em nhà họ Ngô... thiếu Chun... tất cả đang mặc 3 cái tạp dề màu hồng... đội khăn hồng... và di chuyển có trật tự trong phòng khách.... kẻ lau chùi.... người quét dọn.... mặt ai nấy lộ rõ vẻ đau thương....

Adan kì cái bàn sáng bóng với tất cả lòng căm ghét... rì rầm những câu mà nó cố gắng lắm mới nghe thủng...

_ Ông hok nói..... và ông chuồn....

_ Ấy ấy!!!

Nó giật mình khi nghe tiếng nói lạ... tiếng nói của một người đàn ông trung niên.... chắc là....

_ Chuột con.... con hok cần kì mạnh vậy đâu....

Ông Ngô nói âu yếm với Adan... làm thằng bé đỏ bừng mặt... Nó đoán Adan mừng thầm vì không có Joanne ở đây....

_ Ấy!!! heo con.... đừng có đẩy đồ đạc mạnh vậy....

Mike quay ra nhìn ông Ngô với ánh mắt nó chưa thấy bao h... nhưng vẫn cảm cái chất từng mảng lớn - di tích của cái tủ bếp vô một hộp các tông to.... Nó liếc sang Ella... bà ta đang có vẻ hối lỗi....

Nó lại nhìn ông Ngô... ông nhỏ thó và có một mảng hói trên đầu... nhưng điều lạ mà nó nhận thấy là ông Ngô rất quen.... cho tới khi cái nốt rười to tổ chẳng gần mắt ông giật giật.... nó mới nhớ ra một kí ức hok được hay ho cho lắm....

_ Ah!!!

Ông Ngô reo lên khi thấy hai đứa nó ở cửa... bằng một động tác nhanh nhẹn... ông bước tới bên Ella... nắm chặt tay sis và lắc thật lực...

_ Gặp lại cháu thật vui quá!!! Chà cháu lại càng xinh hơn....

_ Bác.... bác Ngô....

_ Xời ơi!!! Bác bỏ nổi gì.... bố.... là bố đó....

Rồi như chợt nhớ ra điều gì... mặt ông ngây ra....

_ Ô mà gấu con đi đâu rồi.... Thỏ con....

Ông hướng ra phía Joe đang quét đồng mùn rác luộm thuộm....

_ Anh cả con đâu...

— Không biết!!!

Joe nói lạnh lùng... có lẽ cậu cũng hok thik thú mấy cái việc bị gọi là thỏ con trước mặt nó.... Nhưng thực sự cái nik đáng yêu của Joe không thể nào làm nó chú ý được lúc này...

— Cô gái này là...

Ella lắc mạnh tay.... nó giật bắn mình.... nhìn lên ông NGô... rồi ngay lập tức quay ra chỗ khác....

— Osin mới!!!! BỐ ah!!!

Adan uể oải

— Ah!!! Xinh xắn quá....

Nó gật nhẹ đầu.... lí nhí cáo phép ông Ngô... rồi túm Ella chạy một mạch ra khỏi nhà....

— Em ... sao vậy???

Ella trợn mắt nhìn nó... cả hai đang đứng ở ngoài sân vườn....

— Ông... sao ông lại ở đây???

— Hả??? Sao hok....

— Hok phải... nhưng ông là ông bố chồng hụt của em mà...

— Hả??? Em gặp ông rồi...

— Uh!!! Hôm ấy ra mắt hai họ.... em vừa đứng dậy chuẩn thì ông tới... em nhớ cái nốt ruồi đó lắm mà....

— Ah!!! Chị suýt quên Joe là chồng chưa cưới của em...

— Hả???

Ella kịp bịt chặt miệng nó trước khi tiếng hét thất thanh trong vòm họng nó thoát ra ngoài....

— Uh đúng đấy!!! Khổ thế!!!! Nói bé thôi...

— Chị nói....

— Ồ.... mà đừng hét nữa nghen!!! Joe là chồng chưa cưới của em... thằng chồng hụt của em đó....

Lời của Ella rành rọt và thẳng thắn đến mức nó suýt ngã lộn đờ ra đất!!!

Cái sự thật hay ho của Ella làm nó giật mình có tí xúu.... Sau quãng độ 3 phút trách móc bà chị tại sao hok nói sự thật cho nó bik ngay từ đầu.... nó nhận thêm một sự thật hãi hùng nữa là cả Rainie cũng bik lun.... lý do hok nói nó biết là để sự việc diễn biến cho vui.... Nó cũng chẳng có cơ gì chì chiết thêm... vì nó cũng bik rồi.... cái nó đáng phải quan tâm bây h... là nó Joe từ con mắt khác....

Vừa chà lung tung với đồng bát đĩa... nó vừa ngó Joe.... cả nhà đang ăn tối và nó nghĩ mình nên rút ra khỏi sự huyền não của buổi tiệc... Chun không vừa ý lắm với thái độ của nó... còn Joe thì hok có ý kiến gì.... Có vẻ Joe hiểu tại sao nó làm vậy....

74. Chương 74

Tuy rút khỏi cuộc vui nhưng nó vẫn để ý không sót câu nào trong cuộc nói chuyện thân tình, đồng thời còn tranh thủ nghĩ thêm vài điều...

Nó có nên nói cho Joe biết Joe là chồng sắp cưới của nó không??? Hiện giờ hai đứa đang yêu nhau và lẽ tất yếu đó là chuyện đáng vui mừng... Nhưng nói với Joe đồng nghĩa với việc nó phải quay về đúng thân phận của mình... và tình yêu của nó lại bị đặt dưới vòng tay của bố mẹ... Điều đó thật chẳng hay ho chút nào... nó muốn nó và Joe hãy vẫn như bây giờ... sống cùng nhau, vui đùa cùng nhau... yêu nhau mà không liên quan tới hôn ước của hai họ... một tình yêu chân thành....

Nó cứ miên man suy nghĩ... mãi cho tới lúc giọng ông Ngô oang oang với vẻ hốt hoảng....

— Cái gì??? Ngủ riêng ah??? Tại sao???

Cứ theo lời ông nói thì việc trai chưa vợ gái chưa chồng ngủ riêng là một điều cấm kị vậy....

— Bố không biết... hai đứa phải ngủ chung....

Nó quay ra ngay tức khắc... Mike và Adan đang rì rầm và cười có vẻ rất kích động.... Joe thì dăm dăm nhìn nó Ella đang bùm miệng muốn phun hết những thứ vừa nuốt.... còn Chun thì đã phun hết từ lâu.... mắt anh chàng trợn tròn....

— Bố nói chi kì vậy??? Kon và cô ta....bố đùa ah!!!

— Mệnh lệnh...

ông Ngô nghiêm mặt....

— Nếu chúng bay muốn ra đường và tự lo hết mọi việc.... cả việc ăn uống... và lau dọn.... thì hãy ngoan ngoãn đi!!!

Chun thở dài ngao ngán còn Ella thì cười khoái trá... nó nghĩ bà chị nó cảm thấy thik thú khi Chun khó chịu.... bất kể nếu có chuyện gì xảy ra nếu hai người ngủ chung....

— Con về phòng đây!!!

Chun đứng lên ngay tức khắc.... cùng lúc đấy... Ella cũng bỏ dao nĩa...

— Cháu cũng về ” phòng!!! ”

Bước chân của Chun dừng ngay tức khắc... quay lại với vẻ mặt ác quỷ.... Chun hét lên....

— Cô hok để tôi yên một s hả???

— Hok!!!

Ella nói thản nhiên và chạy tút vô phòng Chun... khuyến mại kế tiếp là cái thè lưỡi trên người....

— Em cá 5 ngàn là Chun phải ngủ dưới đất!!!

Adan cười đắc thắng....

— Chú chọn kèo trên rồi thì cá cược nổi gì...

Mike ngán ngẩm...

— Bà chị dâu của chúng chiếm giường là chắc cú gòi....

Nó đồng tình với Mike và Adan!!!

Phòng Chun ngăn nắp và sạch sẽ.... tất nhiên vì nó vừa dọn hồi chiều... tuy nhiên chưa bao giờ Chun thấy cảm ghét ánh sáng căn phòng như lúc này.... nó mờ mờ... ảo ảo... thật không minh bạch....

Tiếng gõ vi tính lách cách sau lưng Chun... nếu nói Chun và Ella giống nhau thì chắc là ở điểm thik ngồi trên giường nghịch laptop... Hai đứa đang ngồi dựa lưng vào nhau... cố gắng đẩy đối phương và chiếc laptop xuống đất... mồ hôi Chun ướt đầm và Ella cũng vậy... tuy nhiên mọi nỗ lực của cả hai đều hok có kết quả... vẫn dựa sát vào lưng nhau... đôi khi suýt lâm vào trạng thái nguy hiểm - đè lên người nhau....

— Không được....

Chun hét lên....

_ Làm cái gì mà hok phải xô xô đẩy đẩy nữa đi... cô suýt ám hại tôi 3 lần rồi...

_ Uh thì làm!!!

Ella cất laptop đi.... chỉnh lại quần áo, vuốt lại mái tóc ngắn củn...

_ Chơi trò 5 từ...

_ Tôi hỏi trước nhá...

Chun thỏ thẻ...

_ Chấp anh luôn... bắt đầu đi....

_ Sao cô đáng ghét thế???

_ Sao anh đáng ghét thế???

_ xì tốp!!! Đấy mà là trả lời ah????

_ Anh hỏi vậy thì tôi trả lời kiểu gì được....

_ Okie!!! Hỏi lại.... Cô đừng thik ai chưa???

_ Đương nhiên là có rồi???

_ Cô thik tôi đúng hok???

_ Ai bảo anh nghĩ thế???

_ Tại vì tôi nghĩ thế???

Im lặng một chút;.... Ella nhìn thẳng vô Chun....

_ Đúng. Tôi thik anh thật!!!!

75. Chương 75

_ Cái gì???

Chun tròn mắt.....

_ Anh thua gòi... Cái gì??? 2 chữ... xuống đất!!!!

Ella đập Chun xuống đất một cách không thương tiếc.... đau vì đang ngõ ngang thì bị đập... Chun tức tối...

_ Cô lừa tôi đúng hok???

_ Cứ nghĩ vậy đi....

Ella cười sung sướng.... ngáp dài... kéo chăn và bắt đầu ngáy.....

_ biết mà....

Chun tức tối!!!!

Nó nhìn chòng chọc lên trần nhà.... Thật khó ngủ trong hoàn cảnh cái đầu chất đống những việc cần phải suy nghĩ.... Không hiểu tại sao đến h nó lại nghĩ đến thằng bé culi mút kem.... Chuyện qua lâu rồi mà...

Tiếng loạt xoạt ngoài hành lang làm nó giật mình... ngồi bật dậy.... Nó chăm chú ngó ra phía cửa... tiếng loạt xoạt vẫn ngày càng to.... 5s sau... tiếng gọi cửa vang lên loạn xạ....

Nó nhìn đồng hồ... 11h30'.... ai lại muốn hỏi han gì nó h này.... Nó tự ình 5 phút nữa để suy nghĩ kín kẽ trước khi mở cửa... nhưng có vẻ người gọi cửa không muốn đợi thêm nữa....

_ Ngủ rồi à??? Anh đây!!!

_ Joe!!!

Nó reo khe khẽ... rồi chạy ra mở cửa.....

” Cạch!!! ”

Trước mặt nó là Joe... tươi rói.... tay ôm nhóc những socola, caramen, sữa chua.....

_ Anh làm gì đấy???

Nó thì thầm....

_ Cho vào đi... anh ôm hết xuể rồi ... đồng này nặng quá... rơi xuống thì tiêu...

Nó nhìn đồng hồ ăn... quả là vĩ đại.... sau khi lách người cho Joe bước vào... cậu chàng quảng ngay lủ đồ ăn lên giường.... ngồi thở phà phà....

_ Rón rén từ tầng 1 lên đây.... sừng vù chân.... có vẻ như ai cũng ngủ cả....

Joe im bất khi nhìn nó... và chưa để nó mở miệng... anh chàng đứng dậy ôm nó vào lòng...

_ Anh làm gì đấy???

Nó rên thầm.... thâm tâm nó không muốn Joe xử sự vậy khi Chun ở đây... dù chắc chắn Chun hok nhìn thấy....

_ Cả ngày hôm nay phải làm mặt lạnh với em... hok chịu được...

Joe nhe răng... cái ý tưởng cậu chàng khóc lăn lộn trong phòng vì nhớ nó khiến nó bật cười....

_ Bây h ôm xong gòì... về phòng đi...

_ ứ!!!

Joe không nhẽo... gòì buông nó ra... ngồi xuống giường...

_ Tại sao hok??? Đi về đi....

Nó chỉ cái đồng hồ....

_ Muộn rồi đấy...

_ Anh mất công bê đồng này lên đây... bây h lại bắt mang xuống ah...

Nó nhìn đồng hồ ăn... rồi lại nhìn cái chân sừng tấy của anh chàng... cũng thấy xót xót...

_ Thôi rồi.... ăn xong thì phải về rõ chưa....

Không gian ban đêm thật tĩnh lặng và mát mẻ.... Nó ngửa mặt lên thưởng thức món socola béo ngậy... nhìn Joe với cái mồm nhóp nhóp nâu thik thú.... hai đứa quặp hai bàn chân vào nhau.... ở giữa chúng là đồ ăn....

_ lau đi!!! thỏ con!!!

Nó chùi miệng cho Joe... cười ha hả??? anh chàng bực ra mặt...

_ Cái ông bố ấy.... đã bảo tụi anh đâu còn bé nữa... xứng đáng với mí tên ấy... chắc chỉ còn mỗi thằng Adan thôi....

_ Hay mà@!!!.... nhưng... hồi xưa Mike... chắc béo lắm hả???

_ Ồi giờ.... ông ấy béo gần như một quả bóng... hồi ngủ chung giường với ông suýt bị đè ra bã...

_ Vậy sao h ổng chuẩn thế???

_ Nói ông phẫu thuật em có tin hok...

_ Phẫu thuật???

Nó há mồm... tính khi nào phải hỏi Rainie xem kon bé có thấy vết khâu vá gì trên người Mike hok....

_ Em nghĩ là có....

Nó nói... rồi cười rình rích.... Joe cũng cười... cậu chàng lim dim mắt...

_ Ah!!! Có phải anh từng đính ước với nhà bên ấy hok??

_ Nhà bên nào....

_ Bên Ella ý...

Nó hỏi... trong lòng phập phồng hồi hộp...

_ Uh!!!

Joe thở dài....

_ Anh biết cô ta hok???

_ Biết???

Nó giật mình... Nó và Joe có gặp nhau trước kia bao h đâu???

_ Anh gặp cô ta rồi ah???

_ Uh!!! Hồi bé tí xúu.... chả hiểu cô ta còn nhớ hok???

76. Chương 76

_ Tí xúu???

Nó ngạc nhiên... cô lục lại trí nhớ của mình....

_ Ngày đó bố và mẹ có việc ra nước ngoài.... anh Chun thì đi cắm trại với bạn.... anh Mike ở nhà ngoại.... Adan vì quá bé nên mẹ mang đi.... thế là bố đưa anh sang nhà bên ấy.... bảo cho anh ở vài hôm... mà hình như cũng hok phải nhà... chỉ là một cái biệt thự mùa hè...

_ Biệt thự??? Anh gặp cô ta ở đó....

Nó hỏi... tim đập dồn dập...

_ Uh!!! Có vẻ như cô ta cũng đến đây nghỉ.... anh cũng nhớ mang máng thôi.... tóc dài.... xoăn.... xinh xắn... thik mặc váy và đánh đá...

_ Đánh đá???

_ Anh thấy vậy.... cô ta có vẻ tiểu thư.... nhìn thấy anh... coi anh là osin mà hok hỏi han gì cả... cô ta sai anh đi làm hết việc này việc khác.... mua kem... lấy đồ.... đặt ti vi.... những việc con con.... nhưng cũng chỉ chạm mặt có 1 tuần thôi... sau đó bố anh đón anh về... Sau này biết mình đính ước với cô ta... cũng hơi ngạc nhiên... nhưng hiểu kì muốn xem mặt mũi cô ta ra sao??? Ai dè cô ta chuồn ngay hôm hai nhà ra mắt.... chuồn tặn bầy h... có lẽ cô ta vẫn coi thường anh như xưa....

Tim nó thất lại.... nó quay lưng đi.... tránh nhìn vào mắt Joe....

_ Mà em hỏi vậy làm gì.... ghen ah???

_ Không....

Nó nhẹ nhàng...

— Em thấy cô ta không nghĩ vậy đâu.... tại cô ta không biết đây là anh... Joe ah!!! nếu cô ấy biết người đó là anh... thì cô ta sẽ không bỏ trốn...

” Khò..... ”

Tiếng ngáy kéo dài khiến nó im lặng.... nhẹ xoay người ra... nó thấy Joe đã ngủ... ngủ rất ngon.... ôm hết đồng kệo hất xuống giường... Nó đắp chăn cho Joe.... rồi nằm xuống... ngắm anh chàng.... và bằng một cử chỉ vô thức... nó vuốt tóc Joe.... nói thì thầm... chỉ mong Joe hok tỉnh dậy...

— Anh biết không.... em chính là cô gái ấy....

Chapter 27

” Cạch!!! ”

Nó thò đầu ra từ cánh cửa.... mắt đảo khắp hành lang.... bây h là 5h sáng.... nếu ai mà thấy Joe đi ra từ phòng nó thì thật không hay....

— Không có ai chứ???

Đầu Joe đề lên đầu nó... láo liên....

— Không...

Nó nói dứt khoát... và ” tình cờ ” thụ cùi trở vô bụng Joe....

— Ra mau lên....

Joe nhìn nó luyến tiếc... nhưng cũng lách mình qua khe cửa hẹp....

” Cạch!!! ”

Tiếng cửa sập mạnh... tiếng bước chân loẹt quẹt xa dần.... nó dựa người vô cửa... nó muốn đứng đó tới khi nào không thể nghe được tiếng dép nữa...

— Đi đâu đấy!!!!

Giọng nói vang lên ấp úng.... và nó toát mồ hôi....

Vặn nhẹ nắm đấm cửa... nó lộ đầu ra.... Chun với bộ áo ngủ và đầu tóc xộc xệch... đang nhìn Joe với ánh mắt dò xét.... đêm của Chun có vẻ không mấy thú vị....

— Em.... em....

Nó sập cửa lại... nín thở nghe hóng từ bên ngoài...

— Em ... đi uống nước....

— Nghe giọng thấy sạo....

Nó lăm bằm....

— Hok ngủ được ah....

Giọng Chun chán nản...

— Anh cũng vậy ah???

— Uh!!!.....

Giọng nói của Chun bị nghẽn bởi 1 cái ngáp dài....

— Hơ.... con mụ phù thủy bắt anh ngủ đất.... đêm bị muỗi đốt quá trời.... Thôi anh về phòng đây...

Chun vỗ vai Joe bồm bộp... rồi lại lê đôi dép về phòng.... khi tiếng dép của Chun đi qua phòng nó... nó thấy im lặng một lát... rồi tiếng dép lại vang lên ... xa dần....

_ Chắc chắn là có chuyện rồi.... hai người hôm qua.... nói mau....

Adan nắm cái cốc gần như sắp vỡ... căng mắt nhìn nó và Joe.... hai đứa vừa liếc nhìn và cười với nhau đầy ẩn ý.... Bữa ăn sáng chỉ có nó... Joe Adan và Mike... ông Ngô phải đi làm từ sáng sớm.... Ella và Chun có một cuộc họp quan trọng nên cùng nhau ăn sáng ở ngoài....

_ Có gì đâu!!!

Joe nhét thêm miếng cơm nữa vô mồm.... áp úng nhìn ra chỗ khác....

_ Thế này là hok được.... họ đều có đôi... chúng ta cũng có....

77. Chương 77

Mike nhăn nhó.... y như thể anh chàng bị ngược đãi...

_ Để anh gọi cho Rainie....

_ Đúng... em cũng gọi cho Joanne...

_ Này!!! Cả hai... hai người... chuyện đâu có như thế...

Nó phát hoảng trước tình cảnh 4 đôi 4 phòng.... nhưng nó ngăn không kịp... Mike và Adan đã đều rút điện thoại ra....

.....

5 phút sau lời đề nghị, rồi thuyết phục... rồi câu bắt... hai anh chàng đặt điện thoại xuống... ừ ừ...

_ Sao rồi???

Joe ngược mắt lên....

_ Rainie nói từ đợt bỏ nhà trước.... con bé bị quản chế... không được đi ra ngoài sau 7h tối...

Mike gục mặt xuống bàn đau khổ....

_ Còn Joanne bảo nó vẫn là trẻ vị thành niên.... trời đất!!! chỉ tới nhà chơi và ra mắt bố thôi mà....

Adan kêu lên chán nản....

_ Nếu thik có người ngủ chung thì hai người ngủ với nhau đi...

Joe vừa đưa ra đề nghị hay ho thì liền bị hai anh em phản đối tưng bừng...

_ Ngủ với anh ý á.... Em suýt bị ngạt bởi chiêu quần cổ bằng thịt của anh rùi....

_ Này... đây là hồi anh còn béo... bây h thì....

_ Anh vẫn béo....

_ Nói lại xem....

_ Lần trước anh cởi trần... em thấy đông mỡ thừa chưa tiêu hết...

_ Cái thằng....

Mike và Adan quay ra hục hặc lẫn nhau.... thấy mọi người đều không có vẻ muốn ăn nữa... nó vội vàng thu dọn bát đĩa lại....

_ Này....

Joe kéo nhẹ tay nó....

_ Sao....

_ Hôm nay anh được nghỉ... đi chơi chứ???

Quán cà phê ngày thứ 2 không mấy đông.... nhưng cũng tạo cho Chun một không khí hơi bức bối... có lẽ do họa tiết nhằng nhịt vô nghĩa trên từng góc quán.... Vậy mà Ella nói đây là nơi rất tốt để uống và suy ngẫm... thật vậy... Cô nàng đang chăm chú vào tờ báo trong tay... thốt ra những câu khiến Chun sồn gai ốc....

_ Làm đám cưới ở đâu nhỉ??? Khách sạn hay ngoài trời.... Còn quần áo nữa... ờ.... cũng không thể thiếu loại thiệp mời.... đi tuần trăng mật ở đâu nhỉ??? Sinh mấy kon nữa này....

_ Cô làm cái gì thế hả???

Chun quát tướng lên, không mấy chú ý đến những con mắt hướng nhìn anh kì cục...

_ Bây h còn trò chuẩn bị đám cưới nữa... tôi nói cưới cô bao h... bao h hả???

Vẻ mặt của Ella bây h thật khó miêu tả... nửa như mỉa mai... nửa như thơ ngây vô tội... chậm rãi để tờ báo xuống... Ella xoay ngược nó lại để Chun có thể đọc....

_ Tiên tri cho tương lai....

Dưới tên tit lớn là một dãy các câu hỏi trắc nghiệm đại loại như.... bạn thik tổ chức đám cưới ở đâu... sinh con gái hay con trai???? Chun ngó người... ngó mặt cậu chàng bây h thật tội nghiệp....

_ Hiểu chưa lão già.... tôi làm trắc nghiệm....

Ella quát thét vô mặt Chun làm cho gương mặt gấu con càng thêm đáng thương...

_ Biết rồi!!!

Chun rụt rè nói sau khi Ella giật phắt tờ báo về phía mình...

_ Đây.... cô làm thế này cũng vì bị bố cô ép đúng hok.... đừng cam chịu nữa... chúng ta hãy cùng vùng lên vì tương lai tươi sáng của hai ta...

Chun đứng thẳng dậy... đặt tay lên ngực.... làm tư thế của người kỵ sĩ sẵn sàng ra trận.... hướng mặt ra cửa kính....

_ Tôi chẳng bị ai ép cả.... vì tôi muốn lấy anh... thế thôi....

Im lặng 2 phút.... Sự việc Chun không tỏ ra chút xíu xúc động nào trước câu nói khủng hoảng của Ella làm cho sis giật mình... dời mắt khỏi trang báo.... Ella ngước lên... và thấy Chun đang trong trạng thái cứng đờ người... chăm chú nhìn vào một điểm sau tấm kính trong suốt.... rồi đột nhiên... Chun rời khỏi bàn và chạy ra ngoài quán cà phê.... lúng túng và vô cùng thất vọng... Ella ngó ra chỗ mà Chun vừa nhìn trân trân.... và sis có ngay câu trả lời.... Đặt một tờ tiền thanh toán và khoác túi xách lên vai... sis tắt tả chạy theo Chun!!!

78. Chương 78

Nó không biết.... không ý thức được chuyện gì đã xảy ra kể từ khi nghe tiếng gọi thẳng thốt của Chun.... và loáng thoáng bóng Ella ngay sau đó.... ngay sau khi nó vừa hôn Joe....

bên tai nó lừng bùng những gì đó như lời trách móc.... lời dò hỏi và nó đứng sượng trân ngay bên Joe.... Nhìn chăm chăm xuống bàn chân đang toát mồ hôi ướt ướt.... Thỉnh thoảng nó cảm nhận được là Joe nắm chặt tay nó.... Nó không dám nhìn lên và cũng không nhìn đi đâu khác được... Nó hiểu Chun hiện h đang rất... rất giận...

_ Em nói em và.... em và...

_ Vâng... em yêu Ariel... chúng em đang yêu nhau...

Joe siết chặt tay nó hơn lúc nào hết....

_ Đừng nói nữa Joe....

Nó thì thầm như chỉ để mình mình nghe được... bên tai nó cũng là một tiếng nói nhỏ nhẹ....

_ Đừng làm tôi mất mặt... mọi người đang nhìn đây...

Nó nhận ra giọng nói của Ella.... cũng như cảm thấy Chun đang nhìn nó không chớp mắt.... Tất cả âm thanh bỗng im bất hải hùng... hay ít ra với nó là như thế.... Joe và Chun cùng thở.... Và không để bất cứ ai ngăn cản hay ngáng trở.... Chun giằng tay nó ra khỏi Joe và kéo đi một mạch...

_ Anh đưa cổ đi đâu???

Joe ấn ngay trước mặt Chun và nó... giọng cương quyết...

_ Tránh ra nếu cậu muốn mọi chuyện kết thúc...

Đó là giọng nói giận dữ nhất của Chun mà nó từng được nghe...

Ella kéo nhẹ tay Joe....

_ Tránh ra là khôn ngoan đó....

Trong một tích tắc.... Joe nhìn nó... nhìn Chun... rồi đứng tránh ra.... Chun tiếp tục lôi nó xềnh xệch... nó không dám ngoái đầu lại... Nó đã biết một ngày như vậy chắc chắn sẽ tới... một ngày tồi tệ....

Chun và nó lên xe... nó bước đi hoàn toàn theo phản xạ mà Chun thúc đẩy.... phải khá lâu sau.... Chiếc xe dừng lại.... trên một mòm đất lớn.... nơi có thể bao quát toàn bộ thành phố.... Trời lúc này đang tối dần.... những ánh đèn nổi bật trong nền sẫm tối ấy... sương đêm bắt đầu đọng... và không phí lạnh lẽo của một buổi đầu đông làm dịu bớt đi cơn phẫn nộ của Chun...

_ Bao lâu rồi???

Chun lên tiếng... nghe như anh chàng đã cố gắng nén cho giọng nói nhỏ nhẹ lại...

_ Em không biết...

_ Không biết!!! Em không biết em thích nó từ bao giờ sao??? Là nó lôi kéo em phải không... nói cho anh nghe... vì anh hay dọa nó hỏi nó còn bé nên nó trả thù anh bằng cách cướp em.... anh đã thấy lạ khi nó hok hề để bụng ngay khi anh xé toang tờ giấy khen mà nó yêu quý.... và nó làm...

_ Không phải...

Nó nắc lên... nói với nó bây giờ thật khó....

_ Em thích anh ấy!!! sự thật là vậy....

_ Tại sao??? Em đã thích anh....

_ Là đã.... Chun ah!!!

_ Vì anh lừa dối em sao??? Em với nó trả thù anh bằng cách này.... Anh thề với em... đúng là ban đầu anh có ý nghĩ đó.... đuổi em ra khỏi nơi anh sống, trả mọi thứ về trật tự.... Nhưng dần dần anh hiểu ra em chính là trật tự anh cần... và anh muốn.... anh không muốn xa em.... và anh....

_ Không phải vì lẽ đó....

Bây giờ nó nhìn thẳng vào mắt Chun... nếu có lúc nó phải nói ra tất cả... ắt hẳn phải là lúc này....

_ Em có cảm giác với Joe trước khi em biết mọi chuyện... khi em đứng ở cánh cửa của anh... là lúc em đang nghĩ nói với anh như thế nào về chuyện em thích Joe... Em đã nghĩ là không thể... nhưng em không thể kìm được.... em xin lỗi... em... em...

_ Em thik nó????

Nó mím môi... lặng lẽ gật đầu...

_ Hai người yêu nhau???

Chun vẫn hỏi bằng giọng sền sệt....

_ Em xin lỗi....

Nó lại nói câu nói chán ngắt đó... và nó không dám ngó Chun thêm một giây nào nữa...

_ Nói cho em biết... ANH SẼ KHÔNG BAO H CHẤP NHẬN CHUYỆN NÀY!!!

Chun hét to vào mặt nó... trước khi giận dữ bỏ lên xe và phóng đi trong tâm trạng uất ức khó tả.... Nó dường như có thể hiểu được đôi chút gì đó cam giác của Chun... Cảm giác khi Chun chắc chắn rằng trong đầu nó không có ai khác ngoài mình... rồi lại tỉnh cờ nhận ra Chun không là gì trong nó....

79. Chương 79

Nó muốn khóc... nhưng khóc thật không xứng đáng.... mặt nó cứ đỏ bừng và đôi mắt chỉ chực òa ra!!! Cơn gió mang một luồng bụi đến làm nó ko có cơ mà ngăn nước mắt.... Tiếng lá loạt xoạt đầu đây... Nó không mấy may để ý... quan trọng hơn với nó là Chun sẽ xử sự ra làm sao sau ngày hôm nay...

_ Đưa đây cho anh...

_ Đưa đây cho em....

_ Của anh...

_ Của em...

Sau khi hét lên và dồn hết sức mạnh vào cánh tay cầm đũa chắc chắn.... Joe giật được cái đùi gà béo ngậy từ đôi đũa chắc chắn hok kém của Chun... Và ngay lập tức... anh chàng phi cái đùi vào bát nó,... và cười điệu cười hok *****ng hàng...

_ Ăn đi.... tốt cho... tất cả của em đấy...

Nó nhìn Joe với ánh mắt kinh hãi... Adan và Mike rú lên như thể bọn nó đã biết cái gì đó thú vị... Ella học hặc cười trong đồng côm lưng bùng... Chun thì cảm cầu hết biết....

Tức giận ngó cái mặt đầy tự hào và hãnh diện của Joe lúc ấy... Nó liếc nhẹ sang Chun... cảm thấy hơi từng tấc vì chưa cho cả hai hai cú đấm đích đáng....

Mấy ngày qua.... nỗi mặc cảm của nó với Chun dần tắt... đơn giản vì điều nó lo sợ cũng thành sự thật.... Chun và Joe làm một trận chiến thực sự.... Khi là giành nhau cho nó ăn ... khi làm công việc hộ nó.... khi thì tranh thủ kéo nó ra chỗ vắng vẻ thổ lộ tâm tình mỗi khi người kia không có nhà... Khi khác lại cố gắng gần gũi nó khi người kia ở ngay trước mặt....

Gạt qua sự tức tối vì cả hai coi nó như một thứ đồ vật... chính xác là một con gấu bông được cưng chiều.... Nó hết sức cố gắng để tắt cả những trò trẻ con trên kia chấm dứt... bằng cách nói 1000 lần mỗi khi có thể với Chun, rằng nó hok thik Chun tí ti nào hết.... Nó còn làm một số biểu hiện chống đối... nhưng Chun vẫn trở ra mà chiến đấu với Joe.... Cuối cùng, trong sự thất vọng vô bờ bến... nó hiểu mối quan hệ nhằng nhịt của nó với hai anh em họ Ngô... đã bị ông bố thân yêu phát hiện....

Một mắt nó ngăm cái đùi gà chăm chú... mắt kia chớp được cơ hội là liếc ông Ngô một cái,....

_ Á!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Nó giẫm trúng chân Adan khi tình cờ gặp ánh mắt soi mói của ông Ngô... Thằng bé đang nhìn nó bằng tất cả lòng căm hận....

Ông Ngô cười nhẹ... và nói với cái giọng " ta đây biết tuốt "

_ Bố biết rồi....

Người lãnh hậu quả cú phun phì phì tất cả phần còn lại của cái đùi từ nó... là Ella.... Mike thở nhẹ vì may mắn ngồi cách Ella 5cm....

Dù khó chịu... Nhưng Chun vẫn phẩy nhẹ đồng đồ ăn trên người Ella bằng đầu móng tay.... Và sis đáp trả lại Chun một ánh mắt biết ơn vô cùng...

_ Bố biết cái gì...

Chun nhăn mặt sau khi vừa vấy đi một mẩu thịt từ ngón tay....

_ Biết kon đang thik.... cô bé này....

Ông Ngô chỉ thẳng vào mặt nó.... may là bây h nó không có gì trong mồm.... nhưng nước bọt thì có... và bây h đến Mike là người lãnh đạn...

Joe cắn cúi với đĩa thức ăn như thể mình không tồn tại.... trong khi Chun lúng búng...

_ Gì cơ??? Cô bé nào???

Anh chàng tỏ vẻ ngây thơ nai tơ khi đảo mắt quanh phòng kiếm cô bé vô hình....

_ cả Joe nữa....

Ông Ngô chậm rãi.... có vẻ không chút chú ý đến việc tăng lờ của Chun..... Giọng ông nghiêm túc thực sự.... Điều này chứng tỏ khi ông gọi tên Joe thay vì " thỏ con "...

_ Tình tay ba.....

Ông kết thúc... và tiếp tục với thức ăn...

_ Phải....

80. Chương 80

Joe quyết định đổi mặt... và quàng tay qua vai nó....

_ Chỉ con và Ariel... anh ấy hok có phần....

Joe liếc xáo sang phía Chun...

_ HOK CÓ PHẦN!!! Anh là bạn trai đầu tiên... của...

_ Đầu tiên???

Joe hỏi nó với vẻ nghi ngại....

_ Ờ thì hok đầu tiên... trước em....

_ Con....

Ông Ngô vừa cắn cúi với cái cánh gà... vừa chỉ tay vô mặt Joe...

_ Thì được.... nhưng kon....

Ông quay hướng ra phía Chun...

_ Thì không....

_ Cảm ơn bố...

Joe nói bằng giọng lịch sự... trong khi Chun thì nổi sùng....

_ Bố ... bắt công... vô...

_ Phải...

Ông Ngô xoa cái bụng căng tròn của mình... nhìn Chun thik chí....

_ Bố có chứ... bố có quyền với con trai bố.... và...

Ánh mắt ông kiên quyết hơn...

_ Cẩm túc ba ngày với Ella... trong phòng con....

_ HẢ???

Mặt Chun ngơ ra.... vẻ ngây ngô giờ mới thành thực trên từng đường nét anh chàng...

_ Không!!!

Chun nhìn Ella kinh hãi...

_ Ồ!!! Có chứ....

Ella hưởng ứng... và nhìn Chun với ánh mắt thik chí!!!

_ Tôi thắng gòi....

Ella nói to bằng giọng của kẻ chiến thắng tuy hơi cổ kìm nén.... nhìn Chun với vẻ mặt ta đây... mặc cho Chun nhăn nhó, bức xúc.... Sis vươn tay ra... với lấy hộp bánh gấu nhón lấy cái gọi là phần thưởng cho người thắng.... Từ lúc hai đứa bị cấm túc tới h.... cả hai chưa có gì vô bụng ngoài mấy thứ đồ ăn vặt để mốc trong vali của Ella.... Theo ông Ngô... cấm túc chắc kèm lun với cụm từ : " nhịn ăn "

Loạt xoạt gom bài.... bọn nó chơi tiếp.... mãi cho tới lúc trên tay Chun chỉ còn 1 cây bài.... còn Ella đang giành quyền đánh và còn những hai cây....

Bằng một ánh mắt gian xảo không thể tả... Ella liếm mép... ngó sang Chun và bộ bài đang trên tay anh chàng với vẻ thật khó đoán biết... rồi đột ngột... cô nàng lao tới trước... toan giật bộ bài của Chun.... Nhanh không kém.... Chun ngã người ra sau để tránh bàn tay đang vươn tới của Ella... Có vẻ như anh chàng cũng mong manh hiểu Ella tính làm gì....

Một va chạm nhẹ như bông xảy ra.... Chun trợn mắt.... thấy rõ cây bài át với hình trái tim to tướng trong tay... bàn tay bây h đang khum khum ôm một vật thể mềm nhũn và mỏng manh đè lên người anh chàng....

và tìm Chun đập dồn.... máu nóng từ đầu bỗng sôi sùng sục... cái vật ấy nhẹ thì có nhẹ... mà êm thì cũng êm... tiếng thở nhịp nhàng vang dần to.... rồi Ella hơi nhồm dẫy... mắt Ella và Chun chạm nhau trong giây lát....

_ Giời ạ!!!

Chun hét lên với giọng tức tối.... rồi đẩy Ella ra trước khi cô nàng kịp làm một động tác gọi là " ve vãn "

_ Át cơ!!!

Ella ngồi dậy và không chút bối rối.... thản nhiên nhìn lá bài trên tay Chun....

_ Tôi không có con cơ...

Cô nàng toe toét gờ cả hai con bài mà Chun biết chắc vừa bị tráo lúc nãy...

_ Thì cô ăn đi....

Dúi cả đồng bánh vô lòng Ella... Chun thử dài chân nắn...và lần mò ra cửa sổ, nghĩ về hai ngày bị nhốt một chỗ... và chẳng ai trong căn nhà có ý kiến gì về việc này.... Sự tức tối bùng lên trong bụng Chun và anh chàng bắt đầu lẩm bẩm...

_ Bố thật khó tính, thật vô lý, thật....

_ Bố anh chẳng sai chút nào trong chuyện này....

Ella cầm đồng bài trên tay.... xáo nó lên một cách vô thức....

_ Đương nhiên rồi... vì cô quá vui mừng khi tôi ở đây... trong bọc dọc...

Chun quay về phía Ella nói với sự giận dữ....

_ Tôi không nói về cái đó... có vẻ như anh chưa tỉnh ra... thứ mà anh tưởng là tình yêu ấy.... đâu có phải... anh đâu có yêu nó....

Chun hiểu ” nó ” ở đây là ai... anh chàng gần giọng...

_ Cô nói thế là sao??? Tôi yêu cô ấy...

_ Yêu... hay anh chỉ coi nó như một món đồ chơi cần giành giật từ cậu em yêu quý....

Ella nói với sự mỉa mai rõ ràng... rồi đứng dậy.... hăm ngay trước mặt Chun...

81. Chương 81

_ Vô lý... tôi nhận ra tôi yêu cô ấy ngay trước khi cô ấy nói với tôi....

_ Đối với anh, nó là một thói quen....

Ella cắt lời Chun...

_ Thói quen, thừa đức ông kính mến... cùng với sự dối đãi vô cùng lịch sự của tôi... quý ông đâm ra bất mãn... và nhớ tới cái thói quen đó hơn bất cứ cái gì...

_ Ra vậy...

Chun đưa ra vẻ mặt bình tĩnh...

_ Đó thì ra là do tính cách hay ho của tôi....

Anh chàng liếc xéo sang phía Ella...

_ Và dĩ nhiên... có cả phần của quý cô....

_ Tôi chấp nhận...

Mặt Ella ửng đỏ....

_ Tôi đã đối xử với anh hok được tốt cho lắm....

_ Không được tốt.... tôi tệ....

Chun gất gồng....

_ Cứ coi là đúng đi... nhưng anh phải hiểu... chót lại là anh hok yêu Ariel....

_ Sao cô cam đoan chắc vậy... và sao cô cứ thik xía vô chuyện người khác...

_ Tôi thấy thế.... anh thấy thói quen của anh bị cướp đoạt.... người mà anh chắc mẩm đã si mê mình.... bây h nói với anh là thik em trai của anh... mà anh lại chưa thất bại bao h.... và với ý nghĩ ” mình yêu cô ấy... ” anh bắt chấp tất cả mà giành giật.... và anh đã quên tôi là ai???

_ Ah!!! phải... cô là hôn thê của tôi.... và cô muốn trói buộc tôi suốt đời với cô... cô có yêu tôi đâu....

_ Nhưng tôi biết rõ anh thực sự thích ai...

Ella hoàn toàn mất tự chủ... sis gào lên...

_ Ai nào???

Chun nhẹ nhàng... sau cái sững người không đáng có trước Ella....

_ Ai???

_ Anh không thể chối cãi là vừa rồi anh muốn ôm tôi....

Ella nhẹ giọng lại... cái nhìn của sis xoáy sâu vào Chun...

_ Cô đừng tưởng tượng...

_ Tôi yêu anh....

Chun đứng sững như vừa bị sét đánh trúng.... Anh chàng nhìn Ella thò lỗ... và Ella cũng đáp lại như thế.... hai đôi mắt nhìn nhau như muốn trao nhau suy nghĩ,... và cánh cửa bật mở...

_ Em... ơ.... nghe thấy tiếng gào....

Nó ló mặt vào... tay cầm một đồng đồ ăn trong cái khay bạc.... dừng trong tích tắc để hiểu điều gì đang diễn ra trong phòng

Chun bứt đôi mắt mình ra khỏi tia nhìn với Ella.... đi tới cạnh Ariel.... Sau khi giật khay đồ ăn ra khỏi tay nó.... Chun kéo nó đi.... anh chàng lúc này đang có việc cần xác định....

Ella nhìn theo cánh cửa khép dần theo quán tính... thở dài... có vẻ như... cô ngàng sắp phải về nhà đến nơi...

Và cứ thế... chân nó tiếp bước Chun... hok chút thắc mắc... bằng một suy nghĩ hay ho nào đó.... nó nghĩ có lẽ đây là lần cuối cùng Chun kéo nó đi kiểu ngày....

hai đứa dừng lại ngay chỗ Ella nói cho nó bik Joe là chồng chưa cưới của nó.... bằng tất cả sự bình tĩnh... nó há mồm...

_ Anh muốn nói với em cái gì???

_ Em không yêu anh thật hả???

Thái độ của Chun bây h thật khó cắt nghĩa... giống y một đứa trẻ hồi hộp đợi quà...

_ Ừ!!!

Nó ngạc nhiên khi thấy mình xác nhận hok chút bối rối....

_ Em có thể nói...

_ Gì cơ....

_ À!!! Thì... nói : EM RẤT YÊU JOE VÀ GHÉT ANH VÔ CÙNG được hok...

_ EM RẤT YÊU JOE VÀ GHÉT ANH VÔ CÙNG!!!

Nó nói thành thực y theo Chun và ngấm gương mặt Chun với sự khó hiểu... nhưng khi Chun thở dài và nhìn nó... Nó thấy mắt Chun ánh lên một thứ gì đó có thể gọi là bi thương.... Nó tiếp tục chờ đợi một trận lôi đình hoặc dừng dừng.... Nhưng Chun cúi gằm mặt xuống trong một thời gian ngắn.... Chân anh chàng đang vẽ nên những kí tự gì đó trên nền đất ẩm... miếng lưỡi nhắm những câu nghe không rõ... Rồi Chun đột ngột ngẩng đầu lên... nắm lấy tay nó...

_ Anh cần phải đi một thời gian...

_ Hả!!!

Nó tròn mắt... giọng Chun cương quyết đến bất ngờ...

_ Anh sẽ lên sắp xếp hành lý... ah... không... không được... Ariel... cho anh vay tiền...

_ Bao nhiêu???

82. Chương 82

Nó tính hã một câu nữa nhưng rồi đổi sang câu hỏi ý nghĩa hơn đôi chút...

_ Càng nhiều càng ít, hok... ý anh là càng tốt...

_ 1 triệu... đủ chứ...

Nó rút tiền trong túi rồi nhìn Chun với ánh mắt thăm dò....

_ Uh!!! Chắc đủ...

Cầm lấy số tiền... Chun quay ngay người lại và đi thẳng... nhưng chỉ ba bước anh chàng quay lại... đem theo một câu nói hay ho nữa...

_ Nhớ đừng cho bố anh phá nhà...

Để lại nó một ánh mắt tin tưởng... Chun nhanh ****ng lên xe.... rồi hai bóng đèn đỏ khuất dần sau cổng lớn....

Nó đứng một mình với đợt gió lạnh... lòng thắc mắc hok hũ Chun bị làm sao....

Y như Chun đã tiên liệu trước khi đi... Ông Ngô... vừa biết tin thằng kon trai yêu dấu trốn nhà... đã nổi cơn tam bành... phải nhờ tới cái lưới dềo như kẹo kéo của nó và Ella... cùng với sức lực của ba đứa kon trai... mới kéo được ông Ngô bình tĩnh ngồi xuống....

Những ngày sau đó... điệp khúc của ông Ngô lặp đi lặp lại...

_ Đồ bất hiếu , đồ phản bội giống nòi... đồ hư đốn... đồ cứng đầu...

cái điệp khúc ấy làm nó và ba anh em cười ngặt nghẽo... chỉ riêng Ella có vẻ như hok thể cười được.... Nó cugh không dám gặng hỏi gì bà chị... cho tới sau bữa ăn tối... Ella mới lại gần nó...

_ Trước khi đi... lão ấy có nói gì... hay bảo bao h về hok???

_ Không...

Nó trả lời thành thực... nhưng bộ mặt lo lắng của Ella hok chấp nhận câu trả lời 1 chữ của nó...

_ Uh!!! anh ấy chỉ bảo em đưa tiền... gòi phóng đi luôn...

Ella tiu nghỉu... lần mò lên gác.... cái câu hỏi quan tâm của Ella làm nó hứng thú.... nó cứ dõc toàn câu chuyện với Joe.... và thật may hai đứa có cùng một suy nghĩ....

Sang hôm đó.... 5 ngày kể từ khi Chun vác tiền ra đi.... nó đang mải mê với cái máy hút bụi.... Ella ngồi trên sofa... ngắm hình ảnh trên tivi chuyển đổi với ánh mắt thờ dãn vô hồn...

_ Reng!!!

Ella bật dậy ngay tức thì... lon ton ra cửa.... và xiu thấy rõ khi nhận ra ai trước cửa....

_ Mike của em đâu???

Rainie hok chút chú ý tới vẻ sầu thảm trên mặt Ella... nó hỏi hồn nhiên vô tư... và ngay lập tức... cứ như hai đứa nó có thần giao cách cảm.... Mike phi từ trên gác xuống... chạy lại là ôm chầm lấy nó...

— Nhớ quá!!!

và hai đứa hôn nhau thắm thiết làm nó nhìn mà thấy thèm... quả thật... Mike hôn điệu nghệ hơn Joe của nó nhiều...

Rất nhanh sau đó.... Khi Mike và Rainie đang yên ổn với sự riêng tư trên gác,... Ella lại lật đật ra mở cửa lần nữa.... Khách lần này là Joanne... Nó hơi ngạc nhiên... hôm nay dù không phải... nhưng theo nó là ngày lễ tình yêu....

Adan không muốn tình yêu của bọn nó bị dòm ngó... dù hok ai có hơi làm vậy.... nên đã đưa Joanne đi chơi.... Nó thở dài... Joe đang mãi làm luận văn tốt nghiệp trên gác... và nó cũng đang làm việc.... chúng nó hok thể...

” Reng!!! ”

Tiếng chuông cửa lại vang... nó nhìn Ella... nhưng lần này chị nó có vẻ bắt đầu chán với việc mở cửa.... nó đành lật đật chạy ra...

Một luồng hơi nước phóng thẳng vô mặt nó.... làn hơi tan đi... và trước mặt nó là Chun... mặt đỏ như gấc... râu ria hơi tùm lum... bà bộ quần áo bụi bặm hok giống với Chun chút nào....

Không chút để ý tới nó.... Ánh mắt Chun phóng thẳng qua Ella... và bà chị nó từ từ đứng dậy....

Bằng những sải chân dài... Chun tới cạnh Ella... vẫn thở dốc... vẫn đỏ mặt....

— Cô nói cô yêu tôi thật hả???

— Chứ anh đi đâu nãy h....

— Tôi đang hỏi....

— Tôi cũng đang hỏi mà...

— Cái....

— Thật... yêu thật....

Trong một giây.... nó bịt mồm mình bằng mấy ngón tay để khỏi hét lên.... và y như nó đoán.... Chun hôn Ella....

83. Chương 83

Cảm giác đó thật khó tả... giống như khi Joe hôn nó... hạnh phúc vô cùng... hạnh phúc khi mọi chuyện kết thúc êm đẹp và nhẹ nhàng... hạnh phúc khi không còn ai bị tổn thương và đau khổ.... Nó nhìn Chun với Ella, và cười thật hạnh phúc

Kết thúc chỉ là sự khởi đầu

Chapter 28

Lại một lần nữa... nó và mọi người đều biết mọi chuyện đang tiến hành theo chiều hướng tốt đẹp... Ngoại trừ việc ông Ngô, đã quyết định là Chun và Ella phải tách nhau ra... để chuẩn bị cho hôn lễ diễn ra sau hai tháng nữa...

Đó cũng là lý do để Chun và Ella quán nhau hơn trong suốt hai ngày cuối cùng tụi nó được ở bên nhau... dường như chúng đã bỏ lỡ quá nhiều thời gian yêu đương cho cãi vã và tranh luận... Dù biết cuối cùng chúng nó cũng là của nhau... nhưng việc làm vợ chồng hok hay ho bằng việc làm tình nhân...

Ngày Ella rời khỏi nhà họ Ngô... cũng là lúc ông Ngô đưa Chun sang Mỹ... để ra mắt bà Trần - má nó, bây giờ vì quá bận công việc nên không thể về nước dự đám cưới của nó... dù rất khó chịu... Chun vẫn buộc lòng mình xa Ella... dĩ nhiên là kèm theo lời hứa viết cho sis 10 bức thư mỗi ngày bằng tay....

Không rơi vào cảm giác hồi hộp nhớ nhung như Chun... dù vậy... tâm trạng Joe hiện tại cũng đang rối bời không kém.... Trầm sự cũng chỉ tại một câu nói của ông Ngô trước khi lên đường...

__ Bố hok có ý kiến về việc con thích ai??? Nhưng nếu là mẹ thì bố không chắc...

Lời cảnh báo của ông Ngô lập tức có tác dụng.... ba ngày sau khi Ella rời nhà... Joe nhận được email của bà Ngô.... một bức thư mang đầy đủ tính chất ngắn gọn, rõ ràng và đáng sợ...

Trích:

Con yêu!!!

Má đang rất bận với công việc ở đây... tuy nhiên vẫn có thể vớt vát số thời gian free tính đến từng giây để dự đám cưới anh con.... 3 ngày nữa má sẽ về Đài Loan... Tuy nhiên, má nghe nói kon đang hẹn hò với một cô gái, nói đúng hơn là cô giúp việc nhà mình... kon cũng biết là má rất khó tính... và hãy liệu mà cư xử...

Yêu con...

Má của kon!!!

Xóa bức thư đi với nỗi lo lắng tăng dần... Joe biết bà Ngô sẽ không bao giờ chấp nhận một cuộc hôn nhân không môn đăng hộ đối... Trong khi cậu và Ariel... dù hok ai nói với ai... cũng đã ngầm hiểu là bọn nó mún dính với nhau suốt phần đời còn lại... Phải có cách nào đó để thuyết phục bà Ngô chứ.... đúng... phải có cách....

Mấy hôm sau khi Ella đi.... nó thấy hơi hụt hẫng... dẫu sao thì chị nó rời xa nó cũng không phải là chuyện đáng mừng... nhớ lại những giây phút rủ rỉ tâm tình, nói xấu về mấy thằng kon trai nhà này... nó lại càng thấy nhớ bà chị yêu quý của mình hơn... Nó nghĩ rằng Joe cũng giống nó... bởi khi Chun đi cùng ông Ngô... Joe hay cáu gắt hơn và thỉnh thoảng suy nghĩ những điều gì đó thật mông lung...

Nhìn vào mắt Joe hiện giờ... nó càng thấy rõ điều đó hơn... dù tụi nó đang đi chơi... nhưng Joe hok hề tỏ ra vui vẻ...

__ Đừng làm như vậy nữa...

Joe nói thẳng thắn khi nó cho ngón tay vô mồm và gặm....

__ Có sao đâu... anh chẳng cần bận tâm gì về việc đó xưa nay...

__ Bây giờ thì anh cần đây.... và thôi ngay kiểu ăn cơm cho chân lên bàn, cái thói ăn uống như hổ báo... vừa ăn vừa tung bắp rang ra khắp nơi... ăn nói ý tứ vào một chút.... đừng có nói trống không với anh... và...

Cả loạt lời dạy bảo được phun ra... không những thế... Joe bắt đầu có ý kiến về cách ăn mặc... tuy không lịch sự cho lắm nhưng rất thoải mái của nó.... Cái cảm giác bị người khác sửa lưng thật khó chịu... nhất là khi đó là người nó yêu... Nó bắt đầu có cảm giác là Joe đang dần khó tính và khó chịu.... như một ông cụ non...

84. Chương 84

Đương nhiên không thể xả nổi bức dọc này với ai trong số Adan và Mike.... Rainie thì vừa bận yêu vừa bận việc... nên con bé từ chối mọi cuộc tiếp xúc với nó... Nó đã nghĩ tới tình huống tâm tình với con Jozy... Rồi nó chợt hiểu mình chưa điên đến mức ấy...

” Thì thỉnh thoảng bọn con trai nó cũng dao dao như thế!!! ”

Ella cho nó lời khuyên thật chí lí... Nó bắt được câu reply của bà chị và bắt đầu gõ máy như điên... sao nó không chat với bà ấy sớm hơn... để mà bực dọc suốt hai ngày trời....

” Chun có bao h thể đâu.... anh ấy ”

” Này!!! Nói năng cho cẩn thận... tính quay sang Gấu xinh của chị hả... đừng hòng... với lại... Chun đã hết đao kể từ khi... có chị ”

” Vâng... em biết ”

” À!!! mà này!!! ”

Dòng chat tiếp theo của Ella mau ****ng vuột khỏi đầu nó.... Tiếng điện thoại hồi thúc dưới lầu hai buộc nó phải bỏ cái laptop ra một bên mà lon ton chạy xuống....

Nhắc máy... nó vẫn còn thở hổn hển....

” Ai vậy??? ”

Một giọng phụ nữ khá đĩnh đạc vang lên đầu dây bên kia... nó hơi giật mình... rồi trả lời...

” Cháu là... ”

” Ah!!! Tôi biết rồi... chào cháu... tôi là Hermy... mẹ của Joe.... ”

Nó sững người... nó đang được tiếp chuyện bà Ngô... mẹ Joe...

” Tôi chỉ muốn nói là ngày mai tôi sẽ đáp chuyến bay lúc 5h chiều... có thể cảm phiền cháu ”

” Vâng!!! Cháu sẽ bảo họ ra đón bác.... ”

” Vậy cảm ơn cháu... ”

Giọng bà Ngô hơi đông cứng trong câu nói cuối cùng... đặt điện thoại xuống... tim nó đập dồn... hóa ra đây là lý do mà Joe sửa lưng nó....

_ Ariel!!!

Joe xộc vô phòng kon bé... cánh cửa phòng mở rộng.. và trong phòng chẳng có ai... sau vài h suy nghĩ... Joe nghĩ tốt hơn hết là nói thẳng cho nó biết chuyện gì đang xảy ra.... ”

Sau vài giây thắc mắc xem con bé đi đâu... Joe ngó quanh căn phòng... và đập vô mắt cậu là màn hình laptop rực sáng...

_ Phoenix!!! Nick con trai ah...

Với sự tò mò xen lẫn nghi ngờ... Joe ngồi xuống trước màn hình.... xem cái tên phoenix này là ai mà lại chat với người yêu cậu....

” Bao h em mới nói cho Joe biết : Joe là hôn phu của em... bố vẫn đang tìm em đấy... ông cho người kiểm Ariel... con gái ông ở khắp mọi nơi.... ”

Có cái gì đó đang quay tít trong đầu Joe... cái này... thật kì lạ... Sao cậu lại là hôn phu của Ariel được... lần đọc những dòng ở trên... Cái mớ đông đặc trong đầu Joe dần vỡ ra... lạnh buốt...

” Cạch!!! ”

Joe ngẩng mặt lên... đứng ngay trước cửa là nó.... đôi mắt mở lớn hơi kinh hoàng...

_ Tại sao???

Joe lên tiếng sau vài phút sững sờ.... Nhưng với nó vài phút đó chắc phải ăn mất cả tiếng đồng hồ....

_ Em....

Nó ngắc ngứ... lời lẽ... suy nghĩ của nó không hiểu đã bay biến đi đâu hết...

_ Có phải cô cố tình vào nhà này để thử tôi...

_ Không....

_ Để coi thằng ngốc có yêu cô hok???

_ Không....

_ Rồi yêu anh trai thằng ngốc đó để coi nó phản ứng ra sao???

_ Anh...

_ Rồi xem nó đau khổ như thế nào khi mẹ nó biết nó yêu một con bé giúp việc...

_ Em đã định....

_ THÔI ĐI!!!

Cuối cùng thì Joe bùng nổ... đứng lên ngay lập tức... với vẻ mặt đỏ bừng vì giận dữ... Joe án ngay trước mặt nó...

_ Tôi đã tin cô, đã yêu cô, đã đau khổ vì cô... vậy là ổn hả??? Ồ đúng!!! Sao tôi lại thích cô được nhỉ??? Con bé đã coi tôi như một thằng giúp việc... và bây giờ là một gã ngốc...

_ Em không hề biết cho tới khi...

Nó khổ sở giải thích...

_ Tôi không muốn nghe nữa....

Quăng ánh mắt lạnh lùng vào nó.... Joe đẩy nó qua một bên... tiến ra cửa...

_ Vì em muốn ở cạnh anh....

85. Chương 85

Joe khựng lại... nó biết điều đó... nếu hok cho Joe hiểu... nó chắc hẳn không còn cơ hội...

_ Chúng ta yêu nhau ... phải không.... vậy dù em có là ai cũng đâu quan trọng... em chỉ muốn ở bên anh... không muốn chúng ta bị ràng buộc bởi cái hôn ước vớ vẩn ấy... mà là bằng tình yêu thật sự.... điều đó sai sao???

Giọt nước mắt ấm nóng lăn qua má nó... khi nó quay lại nhìn đôi vai rộng của Joe...

_ Sao lại ko???

Joe quay lại nhìn nó.... mắt anh chàng hơi đỏ....

_ Vì cô đã giấu tôi... cô không tin tưởng tôi... nếu cô nói ra tất cả... mọi thứ hẳn đã đơn giản hơn nhiều... tôi sẽ không phải lo lắng... không phải suy tính một khi mẹ tôi phản đối việc cô và tôi yêu nhau... Tôi cũng sẽ không phải quát cô như vậy.... Cô không hề nghĩ đến tôi... cô không hiểu được... cô chỉ quan tâm tới bản thân cô thôi....

_ Em xin lỗi....

Có lẽ nó hiểu những điều Joe nói....nó biết chuyện gì sẽ xảy ra nếu cứ giấu Joe như vậy... nhưng nó vẫn giấu... có lẽ vì sự ích kỷ trong nó....

_ và...

Giọng Joe ghen lại....

_ Tôi không muốn thấy mặt cô nữa....

Giọt nước mắt lại rơi khi nó ngược nhìn lên hoảng hốt.... Cánh cửa gỗ dần khép lại mà nó không thể làm gì được... Đó là sự quyết định của Joe với nó sao??? Chỉ vì nó không nói cho Joe biết... mọi chuyện sao trở nên như vậy??? Nó có nên năn nỉ Joe không??? Nó hiểu Joe... Joe sẽ không nghe bất cứ lời nào của nó trong lúc này....

Nó cảm thấy bất lực.... nó ngồi xuống giường... Nước mắt vẫn ứa ra từ cặp mí sưng húp.... vậy là kết thúc sao??? Nó phải làm gì???

5h sáng....

Mặt trời mới chỉ ló lên như một chấm đỏ nho nhỏ phía chân trời... Không khí lạnh và khô... Tiếng gió xào xạc quanh quần.... Tai nó u u những âm thanh vô định từ con đường vắng vẻ.... Khép nhẹ cánh cửa và thầm mong sao không ai nghe thấy... Nó nắm chặt quai vali.... ngược nhìn lên ngôi biệt thự... sau một thời gian gần bó... Nó đã vô tình coi nơi này như nhà mình.... Không hiểu sau khi tỉnh dậy... mọi người trong nhà sẽ có phản ứng ra sao trước việc nó bỏ đi... vui mừng hay xúc động... và Joe nữa... Joe sẽ nghĩ sao???

Hít thật sâu để ngăn giọt nước mắt lại chực trào ra.... nó cúi đầu... mở cánh cổng kọt kệt... xách cái vali rồi dần mất hút trong màn sương mỏng....

Đâu đó trên ngôi biệt thự... một ánh mắt dõi theo bóng nó đang xa dần... đôi mắt nó cũng như đôi mắt nó.... đỏ ửng và sưng mọng sau một đêm mất ngủ.... Thở một hơi dài và nặng nề... Joe bước lại gần cánh cửa phòng đã khóa kín.... cầm lên bức thư được nhét qua khe cửa hẹp vào phòng...

Trích:

Em xin lỗi!!!

Em đã sai khi không nói tất cả với anh... em không mong anh tha thứ... Em không còn biết nói gì hơn những lời này... dù nó hoàn toàn vô nghĩa.... nếu có thể... không phải lúc này... mà là một lúc nào đó.... em có thể gặp lại anh... và chúng ta sẽ lại bắt đầu được hok???

Em yêu anh .

Một giọt nước rơi đè lên dấu chấm của bức thư...

1 năm sau....

_ Không biết đâu...

Adan hét toáng lên... cầm một vạt áo ướt sũng nhìn Ella với ánh mắt căm thù...

_ Chị không dạy nó cách đái ỉa cho gọn gàng sạch sẽ được ah!!!

_ Không!!!

Chu mồm lên để trả lời ông em chồng với thái độ bất cần, ngay lập tức/... Ella quay ra với bé Ely... đang cười khàn khàn vô bộ mặt ngu ngơ của ông cậu ruột...

_ Nó mới có hai tháng thôi mà...

Chun tươi cười... rồi trao cho Ella một ánh mắt nồng nàn...

_ Thay cho con đi em... trời bây h lạnh lắm...

_ Chu đáo quá!!! Anh yêu!!!

Rồi hai người lại hôn nhau thật ngọt ngào..

_ Trời... trời đất!!! Sao cứ hở 2s là hai người lại làm cái chiện đó vậy??? Không chút ý tứ gì cả....

86. Chương 86

— Vợ chồng mà thiếu cái ấy thì sẽ ra sao??? Hả???

Mike vỗ vai Adan an ủi...

— Cố sống thêm vài năm nữa đi rồi tha hồ...

Adan ỉu xìu,....

— Thôi em về phòng đây... đến h hẹn chat với Joanne rồi...

Joanne sau khi tốt nghiệp đã sang Ý học một khóa về thiết kế thời trang... xa con bé cũng là lý do khiến Adan nhớ suốt ngày....

— Ah!!! Joe này!!!

Mike lên tiếng gọi... bỏ mặc cảnh gia đình hạnh phúc của Chun và Ella....

— Sao ạ!!!

Nhắc cặp kính đồ sộ khỏi mũi... dứt mắt ra khỏi màn hình vi tính đầy những giáo trình phức tạp.... Joe nhìn Mike với ánh mắt mang tính soi mói cao...

— Đi thử áo cưới với anh đi...

Tháng sau Mike và Rainie sẽ chính thức tổ chức... đương nhiên Mike chọn Joe làm phù rể...

— Phù dâu có đi không???

Joe ngập ngừng...

Nhìn mặt thẳng em thộn ra trong một phút... Mike chậm rãi...

— Không!!!

— Vậy à???

Joe đáp chán nản....

Sau một năm... Joe tốt nghiệp và chính thức trở thành giảng viên... mọi thứ diễn ra vô cùng tốt đẹp... Chun và Ella vừa sinh con tháng trước... hiện tại 4 anh em vẫn ở chung.... Chỉ riêng có Ariel....

Kon bé bắt vô âm tín từ buổi sáng hôm ấy, không tin tức... không liên lạc... với bất kỳ ai quen biết nó.... Ngay cả bà chị Ella cũng chịu tội về số phận cô em gái... Đám cưới Ella và Chun nó không tham dự... Đến bây giờ... dù là đám cưới con bạn thân... khả năng nó tới chỉ ngập ngưỡng mức 0%....

Do bị thúc giục một cách tàn bạo... Joe buộc lòng nhắc mình khỏi chiếc ghế bành... cùng Mike đi đến nơi chuẩn bị lễ phục....

— Sao anh???

Rainie vừa bước ra từ phòng thay đồ... gương mặt bừng lên nét rạng rỡ...

— Oh my!!!

Mike thốt lên kinh ngạc... bước tới gần Rainie với vẻ chắc chắn của một tên say rượu....

— Em là thiên sứ...

Rainie mỉm cười ngượng ngịu.... hai đứa lại quấn lấy nhau trong vòng tay ôm chặt...

— Xong rồi.... về đi chứ!!!

Joe đáp chán nản... rồi mau *****ng đi ra ngoài....

Tiếng ồn ào xung quanh lập tức ủa vô phòng khi Joe mở cửa... người đi lại đông đúc... lại gần chiếc xe mui trần đỗ bên lề đường... Joe bước vào xe... ngả lưng ra ghế sau... với tay gạt nhẹ radio... Tiếng nhạc vang lên trong không gian chật chội của ô tô... CAN'T HELP FALLING IN LOVE!!! Ngó Mike và Rainie sau khung cửa bóng loáng... Joe không khỏi bồi hồi... nếu mọi chuyện vẫn diễn ra mà không có trở ngại... có lẽ... bây h cậu và người đó cũng đang hạnh phúc như thế.... Cảm giác về nó sống dậy trong Joe... từ khi gặp nó lần đầu tiên... Có phải cậu đã quá khát khe... quá lạnh lùng trước những giọt nước mắt của nó... Có phải chính cậu đã phá hủy tất cả??? Một lúc nào đó... là bao h... đến bao h chúng nó mới có thể bắt đầu lần nữa...

_ Chà ... lạnh quá....

Suy nghĩ của Joe tắt phụt khi Mike và Rainie ngồi vô xe... chiếc xe dần lăn bánh....

_ Ý quên.... dừng lại đi anh...

Rainie rên nho nhỏ...

_ Sao vậy???

Mike hỏi sau khi thắng xe....

_ Em quên mất chiếc nhẫn trong lúc thay đồ rồi...

Mike tỏ vẻ bất lực thấy rõ khi nhìn vô mắt Rainie...

_ Tại sao em... trời ơi!!!

_ Để em đi lấy!!!

Rainie nhanh nhẩu... có vẻ nó muốn sửa chữa lỗi lầm...

_ Đi được cả quãng rồi.... mà ta phải đến nơi tổ chức nữa chứ...

_ Để em lấy cho!!!

Joe than nhẹ nhẹ...

_ Cả hai cứ đi tới đó trước đi... em sẽ bắt xe taxi về nhà... việc của em cũng xong rồi....

_ Được chứ???

Không trả lời câu hỏi của Mike... Joe đẩy mạnh cửa xe bước xuống....

_ Vậy cảm ơn em nhé....

87. Chương 87 - End

kết thúc câu nói của Mike là tiếng rú của chiếc xe.... Joe nhìn theo hai chấm đỏ nhỏ... rồi quay lại chỗ thử lễ phục...

” Cộp... cộp!!! ”

Tiếng giày nện vang... cảm giác lạnh lẽo trong Joe tăng dần...

” Cộp... cộp!!! ”

Chưa bao h cậu thấy cô độc như lúc này... tất cả đều có người mà họ cần... và mong đợi... còn cậu....

” Cộp... cộp!!! ”

Đến bao h thì cậu mới gặp lại được người đó.... bao h mới tới lúc... không phải bây h sao???

” Cộp... cộp!!! ”

— Anh quên cái này hả???

Bước chân Joe ngừng lại... một luồng không khí ẩm áp lùa qua khi cậu ngẩng lên....

— Anh tha thứ cho em chứ...

Nó cười toe toét.... tay cầm hộp nhẫn.... nhìn Joe chăm chú...

— Rainie... con có đồng ý lấy Mike làm chồng không???

Không khí lễ cưới toàn một màu trắng... màu tinh khiết... Nó... trong bộ váy trắng nhẹ nhàng... tay cầm bó hoa nhỏ.... nháy mắt với Joe....

— Có... thưa cha....

Joe đáp lại nó cũng bằng một cái nháy mắt... anh chàng hơi giơ ngón trỏ lên... chỉ thẳng vô mông ông anh... tính làm một chuyện gì đó đột phá...

— Mike... con có đồng ý lấy Rainie làm vợ không???

Nó há miệng cười không ra tiếng...và giơ nhẹ một ngón tay cái lên... mang ý tán đồng....

— Thưa cha... có....

Nhưng Joe lắc đầu... rồi nắm bàn tay lại...

— Ta tuyên bố... hai kon bây h là vợ chồng...

Mike và Rainie lập tức... xáp lại gần nhau... tiếng vỗ tay vang lên rộn rã xen lẫn tiếng khóc của trẻ kon... có vẻ như bé Ely lại dầm dãi....

Mike và Rainie buông nhau ra... rồi dìu nhau đi trên tấm thảm đỏ đầy hoa... Nó và Joe tiến lại gần nhau...

— Anh biết không???

— Gì cơ???

Joe nhìn nó thăm dò....

— Có một vết kem trên mép anh hôm đó trên đồi... và cô bé tiểu thư đã liếm nó....

mắt Joe mở lớn... đúng lúc đó... một bó hoa cưới rơi xuống tay nó....

— Thật không???

Joe nắm tay nó... hỏi bằng một âm điệu ngờ vực...

— Thế anh nghĩ sao???

Nó khẽ hỏi.... và trong khi mọi người đang hét lên những lời chúc tụng... nó ôm lấy mặt Joe.... và hôn Joe....

Khi nó gặp Joe lần đầu... Nó không bao h nghĩ sẽ yêu người này...

Khi nó biết phải lấy Joe... Nó không bao h nghĩ nó sẽ lấy người này...

Khi nó thấy Joe lần đầu trong ngôi biệt thự... Nó còn ghét Joe vô cùng...

Vậy mà giờ đây... Joe lại là người duy nhất nó yêu....

Điều đó thật kì diệu!!!!

————— - THE END —————

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/my-osin>